

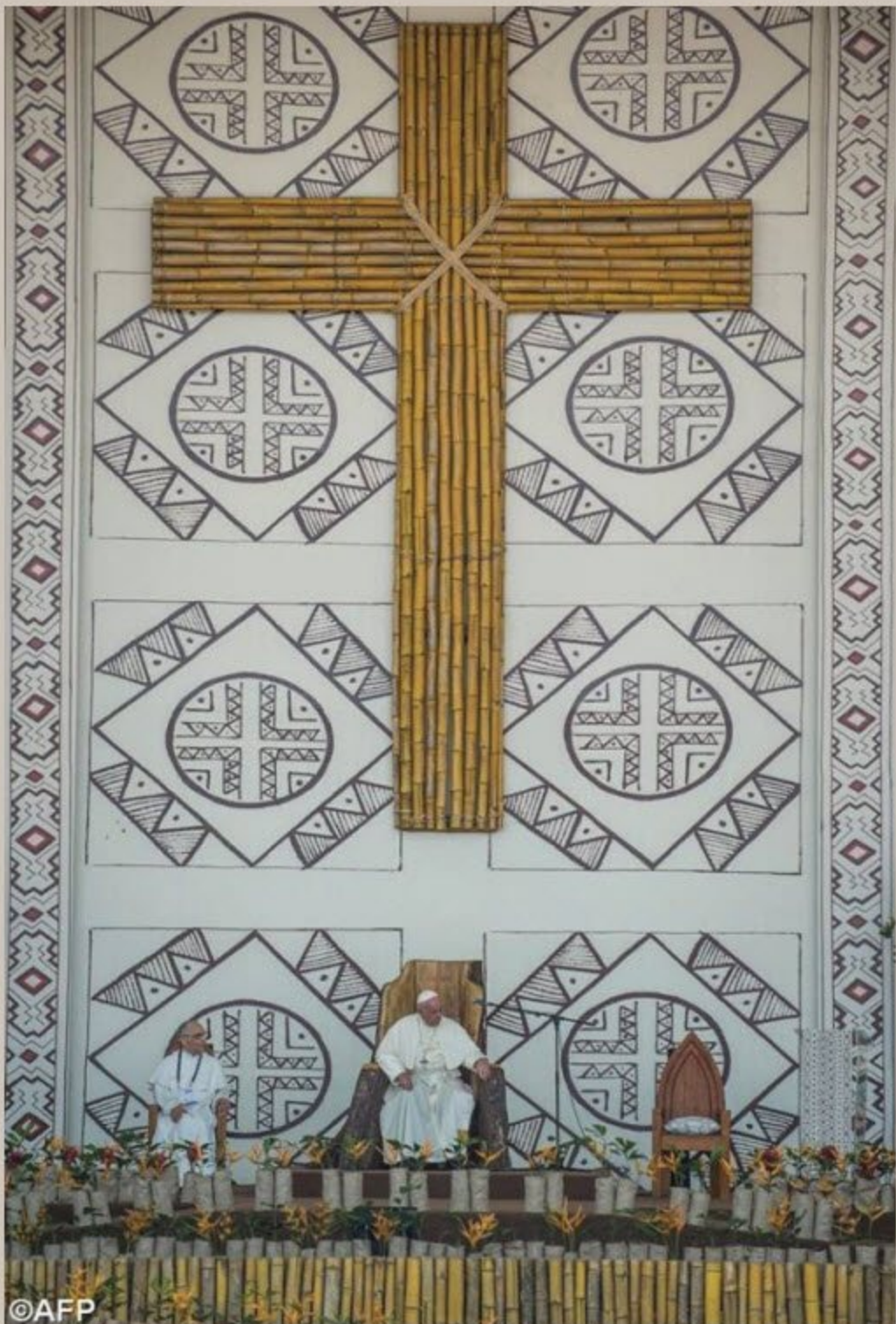

นิยายสารภาพตีสกรายเดือน

จุดมตาบด

กุมภาพันธ์ 2018

พิมพ์เผยแพร่ครั้งแรก ค.ศ. 1917 / พ.ศ. 2460

**อำนาจที่พระสันตะปาปาได้รับก็คือ “อำนาจแห่งการรับใช้”
ดังที่พระเยซูทรงมอบให้นักบุญเปโตร พร้อมสั่งว่า “จงเลี้ยงดูแกะของเรา”
ทรงยืนยัน ผู้ที่รับใช้ด้วยความรักเท่านั้นที่จะสามารถปกป้องผู้อื่นได้**

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส

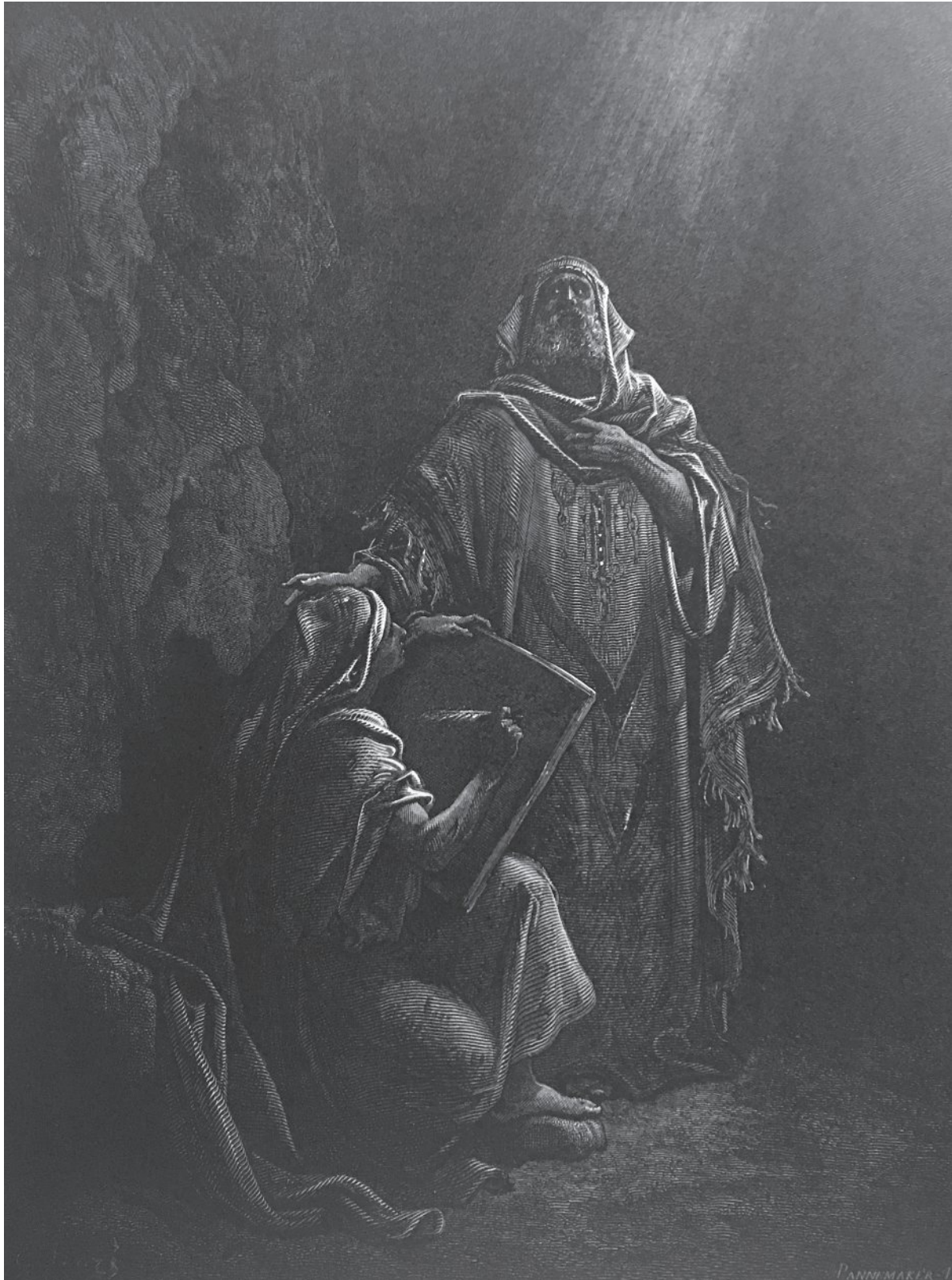
**พระประสงค์ของสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
ประจำปี ค.ศ. 2018 กุมภาพันธ์**

**เพื่อบรรดาผู้มีอำนาจทางวัตถุ ทหารการเมืองและจิตวิญญาณ
จะสามารถต่อต้านการล่อลวงของการทุจริตฉ้อโกงได้**

ชุมชนทรัพย์

พระคัมภีร์ 2018

เยเรมีย์ บารุค และหนังสือม้วนพระวจนะที่ถูกเผา

(ยรม 36:1-32)

ประกาศกที่มีชื่อเขียนในพระคัมภีร์ เราสามารถจัดท่านเป็น “ประกาศกยุคใหม่” มีปรากฏชื่อเขียนในพระคัมภีร์ 16 ท่าน โดยแบ่งเป็นประกาศกใหญ่ 4 ท่าน ได้แก่ อิสยาห์ เยเรมีย์ เอสเคเคียล และดาเนียล ส่วนประกาศกเล็กมี 12 ท่าน คือ โฮเซยา โยเอล อาโมส โอบาดีห์ โยนาห์ มีคาห์ นาฮูม ฮาบากุก เศฟันยาห์ ฮักกัย เศคาริยาห์ และมาลาคี ประกาศกใหญ่คือ ประกาศกที่มีชื่อเขียนในพระคัมภีร์มาก และในทางตรงกันข้ามประกาศกเล็กก็คือมีชื่อเขียนในพระคัมภีร์จำนวนน้อย

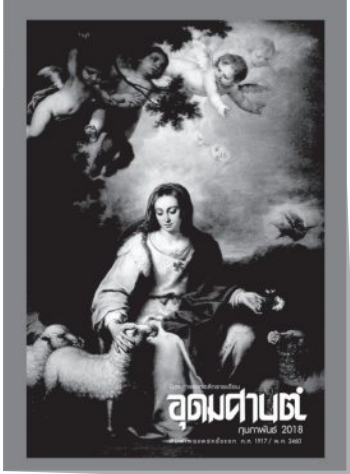
กษัตริย์ โดเร ให้ความสนใจต่อประกาศกเยเรมีย์ ผู้ซึ่งมีเลขาคือ บารุค บุตรเนริยาห์ เป็นผู้บันทึกข้อความอันเป็นพระวจนะขององค์พระผู้เป็นเจ้าลงในหนังสือม้วนแทนท่าน

องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปรารถนาจะตรัสอะไรก็เผยแก่เยเรมีย์ ซึ่งเรื่องราวใน หนังสือเยเรมีย์ บทที่ 36 ข้อ 1-32 นั้น เป็นเนื้อหาที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงลงโทษคนชั่วในแผ่นดินอิสราเอล ยูดาห์ และประชาชาติทั้งสิ้น แม้แต่ในพระราชสำนักของพระมหากษัตริย์

กษัตริย์เยโฮยาคิมราชบุตรของโยสิยาห์แห่งแผ่นดินยูดาห์ และประชาชนทั้งสิ้นผู้มาจากหัวเมืองยูดาห์ กำลังถือศีลอดอาหาร เวลานี้เองเป็นเวลาที่เหมาะสม เยเรมีย์จึงใช้บารุคให้อาหนังสือม้วนพระวจนะของพระเจ้าไปอ่านให้บุคคลเหล่านั้นฟังในพระนิเวศของพระเจ้าที่กรุงเยรูซาเล็ม ทั้งนี้เพราะเยเรมีย์ถูกห้ามมิให้เข้าไปในพระนิเวศของพระเจ้าอันเนื่องมาจากราชสำนักและผู้ใหญ่ทางศาสนาไม่พอใจคำพยากรณ์ถึงหายนะที่จะเกิดกับแผ่นดินยูดาห์ และราชวงศ์ที่เยเรมีย์เทศน์เตือนใจว่าเป็นผลของบาปที่จะมาถึง และหวังให้ประชาชนกลับใจเลิกทำบาป

คนเหล่านั้นจึงนำเอาหนังสือม้วนไปอ่านให้กษัตริย์เยโฮยาคิมแห่งยูดาห์ฟัง แต่ทรงฟังได้เพียงสามถึงสี่ย่อหน้า ก็ทรงใช้มีดตัดหนังสือม้วนนั้นแล้วโยนลงไปนในกระถางไฟและถูกไฟเผาจนหมดสิ้น แต่เยเรมีย์ก็ไม่ท้อแท้ในการเทศน์สอน ท่านสั่งให้บารุคเขียนหนังสือม้วนขึ้นใหม่ ซึ่งมีถ้อยคำคล้ายคลึงกับม้วนที่ถูกเผา เพื่อตักเตือนประชาชนขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้เลิกทำบาป

ข้าแต่พระเจ้า...ประกาศกเยเรมีย์เป็นประกาศกที่ถูกเบียดเบียนมากที่สุดในบรรดาประกาศกด้วยกัน คำเทศน์สอนของท่านไม่เป็นที่พอพระทัยกษัตริย์และไม่ถูกใจประชาชน เพราะท่านกล่าวถึงหายนะที่จะมาถึงแผ่นดินยูดาห์ เนื่องจากบาปที่พวกเขาได้กระทำ โดยเฉพาะหายนะที่จะเกิดขึ้นกับกรุงเยรูซาเล็ม แต่จุดประสงค์หลักของท่านก็เพื่อให้ประชาชนกลับใจ ละทิ้งบาป และกลับมาหาพระเจ้า ๕

ปกหน้า

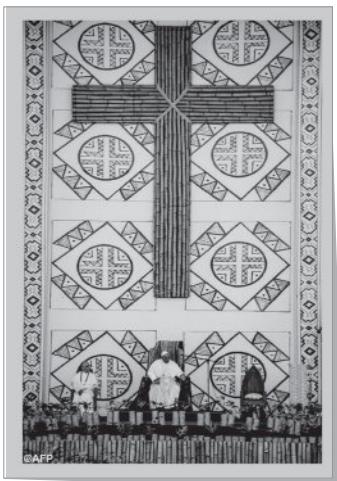
นักบุญอักแนส พรหมจารีและมรณสักขี ราวศตวรรษที่ 4... “ถ้าฉันพยายามเอาใจท่านทั้งหลาย ฉันก็ทำเครื่องพระทัยคู่ครองของฉัน พระองค์ทรงเลือกฉันก่อน และฉันเป็นของพระองค์” อักแนสถูกนำไปที่ประหาร โดยถูกสั่งให้เผาทั้งเป็น แต่ไฟมิได้ทำให้เธอได้รับอันตรายแม้แต่น้อย เขาจึงสั่งให้ตัดศีรษะของเธอ เธอสวดภาวนาและก้มศีรษะให้เพชรฆาตฟันคอเธอ อักแนสเป็นเด็กหญิงที่ยอมตายเพื่อยืนยันความเชื่อ ความรักพระเป็นเจ้าและความปรารถนารักษาความบริสุทธิ์ พระศาสนจักรฉลองนักบุญอักแนส วันที่ 21 มกราคม .....

อักแนสในภาษาละตินแปลว่า “ลูกแกะ” ภาษากรีกแปลว่า “บริสุทธิ์” เธอได้ยื่นการพุดถึงเรื่องของพระเยซูเจ้า ภายหลังได้สมัครรับศีลล้างบาปเป็นคริสตังและถวายตัวเองตลอดชีวิต

นักบุญอักแนส เป็นหญิงชาวโรมัน อายุเพียงสิบสามปีเธอได้เป็นมรณสักขียืนยันความเชื่อ เธอได้สัญญากับพระเป็นเจ้า เธอจะรักษาความบริสุทธิ์ของเธอให้ปราศจากมลทิน เธอรักพระองค์สิ้นสุดดวงใจ สิ้นสุดวิญญาณ และสิ้นสุดกำลัง เธอเกลียดบาปยิ่งกว่าความตาย

เนื่องจากเธอเป็นคนสวยงามมาก ชายหนุ่มหลายคนปรารถนาอยากแต่งงานกับเธอ แต่เธอพูดเสมอว่า: “พระเยซูคริสต์เจ้าคนเดียวเท่านั้นเป็นคู่ครองของฉัน” เมื่ออักแนสอายุได้ 12 ปี เธอปฏิเสธไม่ยอมแต่งงานกับใครคอบ

อ่านต่อหน้า 76

ปกหน้าใน

พระสันตะปาปาฟรังซิสเสด็จเยือนประเทศเปรู ซึ่งมีชาวป่าพื้นเมืองในแถบลุ่มแม่น้ำอเมซอนที่พระองค์ทรงห่วงใยเนื่องจากแ่งที่ราบลุ่มอเมซอนเป็นแหล่งทรัพยากรธรรมชาติที่ผู้คนภายนอกต่างเข้าไปตัดทวงผลประโยชน์และเอาเปรียบผืนแผ่นดินของชาวบ้าน อีกทั้งยังจับผู้คนเหล่านั้นไปเป็นแรงงานทำงานในเหมืองซุดแร่ พระแท่นที่งดงามทำขึ้นเพื่อพระสันตะปาปาฟรังซิสจะได้ถวายมิสซาร่วมกับคนในพื้นที่ มีลวดลายชาวป่าอเมซอนที่เรียกว่าคิลปะชิปีโบ โคนิโบ (Chipibo conibo) ไม้กางเขนที่นำไม้ไผ่มาเรียงเป็นฉากหลังพระแท่นเป็นที่ประทับใจของทุกคน พระสันตะปาปาฟรังซิสเสด็จเยือนประเทศชิลีและเปรู ช่วงวันที่ 14-22 มกราคม เป็นการเดินทางครั้งแรกของพระองค์ในปี ค.ศ. 2018

เมื่อพระศาสนจักรเปิดปากเรื่องข่าว

สาส์นสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิสโอกาสวันสื่อมวลชนสากล ครั้งที่ 52 ลงวันที่ 24 มกราคม 2018 ในหัวข้อ “ความจริงจะทำให้ท่านเป็นอิสระ” (ยอห์น 8:32) “ข่าวเท็จและการลือข่าวเพื่อสันติภาพ” ที่สุดพระศาสนจักรก็เปิดปากประเด็นข่าวอีกครั้ง แต่ครั้งนี้มาแบบศาสนาต้องถ้อยข้างความจริง

สาส์นวันสื่อปีนี้ ต้องขอบคุณคุณพ่อหนุ่มไฟแรงจากสำนักพระมหาไถ่ **คุณพ่อภฤศทิพย์ทอง** ที่ช่วยถอดความเป็นภาษาไทย และรับมรดกคอลัมน์นิสต์และงานแปลข้อมูลศาสนาในแบบที่**พระคุณเจ้ายอด พิมพิสาร, C.Ss.R.** ศิษย์สำนักเดียวกันเคยกระทำมาแล้ว คุณพ่อเข้ามาช่วยสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย อยู่เนื่อง ๆ ต่อเนื่องอยู่แล้ว ผมอ่านบททวนอยู่หลายรอบ รู้สึกถึงรายละเอียดที่วางไว้ตลอด 6 หน้า เอ 4 น่าสนใจมาก ๆ และเหมาะสมกับยุคของเรา มีคำที่ถูกชูไว้เด่น ๆ ในที่นี้คือ “ข่าวเท็จ กับ ความจริง” เรียกว่า ถ้าข่าวเท็จกำเนิดขึ้นมาเพื่อต่อต้านความจริง ความจริงก็ต้องทำให้ชัดเจนขึ้นมา เพื่อขจัดพื้นที่แห่งความเท็จและหลอกลวง

ข่าวเท็จ คืออะไร ข่าวเท็จก็คือ ข่าวที่ไม่จริงนั่นเอง

ข่าวเท็จ มีขึ้นทำไมละ บางทีก็อาจมาจากความรู้ที่ไม่ถึงการณ์ แต่บางทีก็ตั้งใจพูดความจริงไม่หมด หรือแยที่สุดก็คือ จงใจพูดเท็จกันเลย

แล้วจะได้อะไรจากข่าวเหล่านั้น ก็นั่นแหละสิ คิดง่าย ๆ ถ้าไม่ได้อะไร สิ่งเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร จะทำ ทำไม?

ทำไมพระศาสนจักรถึงพูดเรื่องนี้ เพราะสื่อสมัยที่คนเข้าถึงได้ง่าย รวดเร็ว ได้ส่งเสริมให้คนไม่ตรวจตรา ความถูกต้อง ไม่ละเอียดอ่อนต่อเรื่องราวที่ได้รับ และส่งต่อทันที ไม่ต้องเรื่องอะไรหรอกครับ เรื่องการจากไปของพระคุณเจ้ายอดที่ผ่านมาก็แชร์กันสนั่น ว่าท่านจากไปแล้ว มีเชิญชวนสวดภาวนา มีประกาศเรียบบร้อย แต่ความจริงก็ไม่ใช่ อันนี้ไม่ใช่ข่าวเท็จเชิงฮาร์ดคอร์ แต่เป็นตัวอย่างที่เราเห็นได้จากโลกดิจิทัลของเรา แม้ฟังดูแล้ว เป็นสถานการณ์ที่เรากำลังเผชิญอยู่ แต่ไม่มีอะไรใหม่ภายใต้ดวงอาทิตย์หรอก ข่าวปล่อยนี้ ปล่อยมาตั้งแต่มนุษย์คู่แรกอยู่แล้ว คืออาดัม กับ เอวา กับงูเจ้าเล่ห์ที่ห้อยล่อ ทั้งหลอก และในที่สุดก็มาปล่อยข่าวเท็จจากความหือฉฉนั้นหน้าสะพรั่งมากที่พิษสงของงูเจ้าเล่ห์ยังดำเนินอยู่

กุมภาพันธุ์เดือนแห่งความรัก มหาพรตเริ่มที่เดือนนี้ ในปีนี้มาตรงกับวันพุธรับเถ้ากันเลย ถ้าวันที่ 14 กุมภาพันธ์ เป็นวันแห่งความรัก และในปีนี้เป็นพุธรับเถ้าด้วย วันที่เราเริ่มเทศกาลแห่งความเป็นทุกข์ถึงบาป ดูเหมือนว่าเป็นวันแห่งความเศร้ามากกว่า ข่าวเท็จก็คือ วันแห่งความรัก ปีนี้คงแย่ ข่าวจริงก็คือ มันเป็นเรื่องเดียวกัน วันเริ่มมหาพรต วันแห่งความรัก เพราะมันเป็นวันที่รักพระเป็นเจ้าได้มากยิ่งขึ้น และเป็นวันที่มองย้อนมาได้ว่า พระเป็นเจ้าต่างหาก รักเรามากเกินจะตอบแทนคืน

อ่านสนุกกับอุดมคานต์เดือนกุมภาพันธุ์กันนะครับ

บรรณาธิการบริหาร

ปฏิทิน

เดือนกุมภาพันธ์

<h2>2</h2> <p>วันที่ 2 กุมภาพันธ์</p> <p>ฉลองการถวายพระกุมารในพระวิหาร (เสกและแห่เทียน)</p>	<h2>9</h2> <p>วันที่ 9 กุมภาพันธ์</p> <p>วันเกิด พระสังฆราชโยเซฟ ประธาน ศรีदारุณศีล</p>	<h2>10</h2> <p>วันที่ 10 กุมภาพันธ์</p> <p>ฉลองพระเยซูเจ้า ทรงรับพิธีล้าง ชมนมเวชบุคคลคาทอลิก แห่งประเทศไทย ขอเชิญบุคลากรและ นิสิตนักศึกษาทางการแพทย์และ สาธารณสุข ร่วมงานสัมมนาหัวข้อ “50 ปี ชมนมเวชบุคคลคาทอลิกฯ ประจักษ์พยานแห่งความเชื่อ” โดยมีพระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู เป็นประธาน พิธีบูชาขอบพระคุณ และคุณพ่อมิเกล กาโรซาบาล ให้เกียรติเป็นองค์ปาฐก เวลา 08.30-12.00 น. ที่ห้องประชุมใหญ่ ชั้น 11 อาคารรวมจิตเพียรธรรม โรงพยาบาลเซนต์หลุยส์ ถนนสาทร กรุงเทพฯ / ฉลองพระรูปพระเยซูเจ้าทรงรักษา ชายตาบอด (พระโต) วัดนักบุญ ฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน เวลา 19.00 น.</p>
<h2>11</h2> <p>วันที่ 11 กุมภาพันธ์</p> <p>วันผู้ป่วยสากล</p>	<h2>14</h2> <p>วันที่ 14 กุมภาพันธ์</p> <p>วันพุธรับเถ้า</p>	
<h2>16</h2> <p>วันที่ 16 กุมภาพันธ์</p> <p>วันตรุษจีน / ประชุมคณะกรรมการอำนวยการ ส้อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย สมัยสามัญครั้งที่ 1/2018 ที่ห้องประชุม ชั้น 10 อาคารสภาพระสังฆราชคาทอลิก แห่งประเทศไทย เวลา 09.30 น.</p>	<h2>24</h2> <p>วันที่ 24 กุมภาพันธ์</p> <p>วันเกิด พระสังฆราชยอแซฟ ชูศักดิ์ สิริสุภรณ์</p>	

วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 14
"100 ปี อุดมสถานต์ นิตยสารคาทอลิกไทย
ก้าวต่อไปด้วยใจรำลึกคุณ"
วันเสาร์ที่ 17 พฤศจิกายน 2018
พิธีบูชาขอบพระคุณ เวลา 17.00 น.
ณ อาสนวิหารอัสสัมชัญและโรงเรียนอัสสัมชัญ บวรรัก

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานเลื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน ศรีดารุณศีล

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาแนล
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชรวิ กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

ฉบับปฐมฤกษ์ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาซอยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาคสุวรรณ) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401

CATHOLIC PRESS OF THAILAND

122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401

E-mail : udomsarn@gmail.com

Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

lwan

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Contents

สฤิป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
8 รางวัลวรรณศิลป์ อุซเซณี ปี 1
ตอน มิ่งมิตร

ชีวิตคริสตชน

- 30 ช้างธรรมาสัน
31 กว่าจะเป็นนักบุญ
32 ระหว่างเดือน
34 วันละก้าวกับพระเยซู
36 บันทึกธรรมทูต
39 บทความเตือนใจตนเอง
เมืองแร่นอง
42 บัญญัติศัพท์
43 ท่วงทำนองแห่งรัก
44 พระพรที่ล้ำค่า 'วันเวลา'
46 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
48 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
53 ใต้ตามโค้งตะวัน
60 เยาวชนของเรา

เด็กและเยาวชน

- 63 ชวนน้องคุย
66 ผ่อนคลายสไตส์ที่เอื้อย
68 มุมเด็กศิลป์
73 เกมสโมสร์

กวี-ศิลป์

- 69 พงศ์ ประมวล
78 บทสวดของฉัน
80 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสตเจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สัมพันธ์กับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสวนาอันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสตเจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

สรุป

คุณพ่ออุษา ไชยเดช

รางวัลวรรณศิลป์อุษเชนี ปี 1 ตอน นิมิตร

มีคนบางคน que เมื่อสิ้นใจลงแล้ว ลมหายใจและเรื่องราวของเขายังถูกต่อยอดไป ผมเชื่อว่าหนึ่งในนั้นคือ กวี นักคิด นักเขียน คริสตชน ผู้ใช้นามปากกาว่า “อุษเชนี”

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ร่วมผลักดันพร้อมไปกับ อีกหลายกลุ่มงาน บุคคล จนยากที่จะเจียรไนได้หมดสิ้น จะสอนต่อบทชีวิตศิลปิน และนักเขียนอย่างไร ถ้าไม่ใช่ด้วยงานเขียน การประกวดรางวัลวรรณกรรม วรรณศิลป์อุษเชนี ซึ่งไล่พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี จึงเกิดขึ้น และต่อไปนี่คือผลงานที่กลั่นจากผู้เข้าประกวดที่ได้รับรางวัล

เออเชนี ประคิด ชุมสาย ณ อยุธยา หรือที่เรารู้จักในนามปากกา “อุษเชนี” มีผลงานเป็นที่ประจักษ์ แม้จำนวนไม่มากแต่ทรงคุณค่า และโดดเด่นทางด้านวรรณศิลป์อย่างยิ่ง ไม่ว่าจะเป็นกวีนิพนธ์ เช่น “ขอบฟ้าชลิบทอง” “ดาวผ่องนภาดิน” หรือความเรียงร้อยแก้ว “เพียงแต่เมื่อดทราย” ในนามปากกา “นิต นรารักษ์” นอกจากผลงานการเขียน ซึ่งก่อเกิดแรงบันดาลใจมากมายสำหรับผู้รักด้านวรรณศิลป์ แล้วการใช้ชีวิตที่เรียบง่ายอ่อนโยน เอื้อเฟื้อต่อผู้อื่น ยังเป็นแบบอย่างที่ดีสำหรับการดำเนินรอยตามอีกด้วย

“อุษเชนี” เกิดเมื่อวันที่ 6 กันยายน พ.ศ. 2462 สำเร็จการศึกษาระดับประถมและมัธยมจากโรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์ ระดับอุดมศึกษาจากจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และได้รับทุนไปศึกษาต่อทางวรรณกรรมที่มหาวิทยาลัยซอร์บอนน์ ปารีส ประเทศฝรั่งเศส เคยผ่านงานหลาย ๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นด้านการศึกษา งานประชาสัมพันธ์ที่สมัยนั้นถือเป็นเรื่องใหม่ งานจิตอาสาเพื่อสังคม และงานรับใช้พระศาสนจักรคาทอลิก ทั้งในเรื่องงานหนังสือ เอกสารสำคัญ สำหรับสอนในสถาบันเตรียมผู้ที่จะเป็นบาทหลวง หรือนักบวชชาย-หญิง และสำหรับฆราวาสทั่วไป

“อุชเชนี” ได้รับการยกย่องให้เป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ จากคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ในปี พ.ศ. 2536 และยังได้รับรางวัลอื่นๆ ทั้งรางวัลดำนวรรณกรรม อาทิ รางวัลพานแว่นฟ้า เกียรติยศ จากระฐสภา ร่วมกับสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย หรือรางวัลในหน่วยงานของศาสนา อาทิ รางวัล “Achievement Awards” จากสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย และเครื่องประดับเกียรติยศของสมเด็จพระสันตะปาปาซิลเวสเตอร์ ชั้นอัครวินักงาขนาดใหญ่ อุชเชนีถึงแก่กรรม เมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม พ.ศ. 2559 สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนบ่งบอกถึงผลงานและชีวิตอันน่าจดจำ และสานต่อคุณงามความดีของอุชเชนีที่ได้อุทิศตนไว้

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ร่วมกับสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม และสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย จึงได้จัดโครงการ ประกวดวรรณกรรมรางวัล “วรรณศิลป์อุชเชนี” โดยคัดสรรและพิจารณาผลงานเขียนที่มีเนื้อหาและลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนด จากผลงานเขียนที่ส่งเข้าประกวดทั่วประเทศ เพื่อพิจารณาตัดสินมอบรางวัลแก่นักเขียนที่มีคุณภาพดี

รางวัลวรรณศิลป์อุชเชนี
Eugénie Memorial Literary Awards

ประชุมคณะกรรมการรางวัลวรรณศิลป์อุชเชนี
ประจำปี 2560
วันพุธที่ 5 กรกฎาคม 2560
ณ โรงแรมโนมาแกรนด์

คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ดีตระกูล ประธานคณะกรรมการอำนวยการโครงการประกวดวรรณกรรม รางวัลวรรณศิลป์อุชเชนี พร้อมด้วยบาทหลวงอนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย แมร์มีเรียม กิจเจริญ คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร พ.ต.ปานสรวง ชุมสาย ณ อยุธยา เป็นประธานประชุมคณะกรรมการรางวัลวรรณศิลป์อุชเชนี ซึ่งเป็นโครงการประกวดบทกวีและความเรียงเพื่อสืบสานงานด้านวรรณศิลป์และรำลึกถึงชีวิตผลงานของศิลปินแห่งชาติ “อุชเชนี” อาจารย์ประคิดณ ชุมสาย ณ อยุธยา จัดโดยสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ร่วมกับสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร กรมส่งเสริมวัฒนธรรม และสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย โดยมีคณะกรรมการอำนวยการและคณะกรรมการตัดสิน เข้าร่วมประชุม ที่โรงแรมโนมาแกรนด์ วันที่ 5 กรกฎาคม 2560 ก่อนจะเปิดตัวแถลงข่าวอย่างเป็นทางการ วันอังคารที่ 25 กรกฎาคม 2560

งานแถลงข่าวรางวัลวรรณศิลป์อูซเซนี ประจำปี 2560
วันอังคารที่ 25 กรกฎาคม 2560
ณ โรงแรมอโนมาแกรนด์

งานแถลงข่าวการประกวดวรรณกรรม รางวัล “วรรณศิลป์อูซเซนี ประจำปี 2560” ร่วมสืบสานมรดก
ล้ำค่าด้านภาษาไทย โดยได้รับพระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
พระราชทานโล่รางวัล สำหรับผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศ ในการประกวดหัวข้อ “มิ่งมิตร” ประเภทกลอนสุภาพ
และประเภทความเรียง แบ่งเป็นระดับนักเรียน และระดับประชาชน โดยมีคุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล
ประธานคณะกรรมการอำนวยการ มีองค์กรร่วมจัด 5 องค์กร ได้แก่ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวง
วัฒนธรรม และสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย วันอังคารที่ 25 กรกฎาคม 2560 ณ โรงแรมอโนมาแกรนด์

การขับกลอนประกอบการเป่าขลุ่ย โดย
อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติ สาขา
วรรณศิลป์ ประจำปีพุทธศักราช 2536 และอาจารย์
ธนีสร์ ศรีกลิ่นดี ศิลปินแห่งชาติ สาขาศิลปะการ
แสดง (ดนตรีไทยสากล) ประจำปีพุทธศักราช 2559

การเสวนาหัวข้อ “มิ่งมิตร” โดยคุณหญิง
ปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานคณะกรรมการ
อำนวยการ

บาทหลวงอนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ
สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย และคณะกรรมการ
จัดงาน

พันตรีปานสรวย ชุ่มสาย ณ อยุธยา ทายาท
อูซเซนี คณะกรรมการอำนวยการและเลขานุการ
และคุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ ผู้ใช้นามปากกา
“ปะการัง” ผู้แทนคณะกรรมการการตัดสิน

งานเสวนา “ชอบฟ้าขลิบทอง...ส่องทางเรา กวี-ชีวิต-อุชเชนี”
วันพฤหัสบดีที่ 19 ตุลาคม 2560
ณ เวทีเอเทรียม งานมหกรรมหนังสือระดับชาติ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์

อาจารย์ชัชมิตร แสงกระจ่าง ศิลปินแห่งชาติ บาทหลวงอนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการ ลีอมวลชนคาทอลิกประเทศไทย พันตรีปานสรวย ชุ่มสาย ณ อยุรยา ทายาทอุชเชนี และคุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ (ปะการัง) นักเขียนและนักแต่งเพลง ร่วมเสวนา “ชอบฟ้าขลิบทอง... ส่องทางเรา กวี-ชีวิต-อุชเชนี” เพื่อแนะนำและเชิญชวนผู้สนใจส่งผลงานเข้าประกวดวรรณกรรม วรรณศิลป์อุชเชนี ณ เวทีเอเทรียม งานมหกรรมหนังสือระดับชาติ ศูนย์การประชุมแห่งชาติสิริกิติ์ วันพฤหัสบดีที่ 19 ตุลาคม 2560 เวลา 12.00-13.00 น. คุณสุจิตา ปัญญาสงค์ (นิหน้า) ดำเนินรายการ

สามแฉกรวิทยาลัยแสงธรรม ชั้นปีที่ 3 เข้าร่วมงานเสวนา “ชอบฟ้าขลิบทอง... ส่องทางเรา กวี-ชีวิต-อุชเชนี”

พิธีรับโล่พระราชทาน รางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี”
วันพุธที่ 20 ธันวาคม 2560
ณ โรงแรมอโนมาแกรนด์

นายพลการ สุวรรณรัฐ องคมนตรี ประธานในพิธี

คุณหญิงปัทมา ลีสวัสดิ์ตระกูล ประธานคณะกรรมการอำนวยการ
โครงการประกวดวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี”
กล่าวต้อนรับและกล่าวขอบคุณ คณะกรรมการโครงการ
และกล่าวแสดงความยินดีแก่ผู้ได้รับรางวัลประเภทต่างๆ

บรรยากาศในพิธีรับโล่พระราชทาน รางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุซเซนี”
วันพุธที่ 20 ธันวาคม 2560
ณ โรงแรมอโนมาแกรนด์

พิบูลศักดิ์ ละครพล ศิลปินและนักเขียน กล่าวความรู้สึกถึงอุซเซนี

เสวนาหัวข้อ “รางวัลวรรณกรรมวรรณศิลป์อุซเซนีกับสังคมไทย” โดยบาทหลวงอนุชา ไชยเดช
ผู้อำนวยการ สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย อาจารย์เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ และ
อาจารย์ชัชมิตร แสงกระจ่าง ศิลปินแห่งชาติ มีคุณณรงค์ฤทธิ์ ยงจินดารัตน์ (ประการัง)
เป็นผู้ดำเนินรายการ

บรรยากาศในพิธีรับโล่พระราชทาน รางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี”

วันพุธที่ 20 ธันวาคม 2560

ณ โรงแรมโนมาแกรนด์

สาวตรี ทนเสน ผู้ชนะเลิศ ประเภทกลอนสุภาพ ระดับประชาชน
บทกลอนชื่อ “เธออยู่บนชิงช้าสวรรค์” (นามปากกา “นิตา มาศิริ”) จากจังหวัดฉะเชิงเทรา
ได้รับรางวัลเงินสด 30,000 บาท
พร้อมโล่พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

เธออยู่บนชิงช้าสวรรค์

แล้วมือฉันก็โบกไกว
โล่เลื่อน...ไปยั้งฝั่งแสงจันทร์
โล่เลื่อน...เคลื่อนลอยคอยให้หมุน
หนทางแต่ละทิศละที่ไป
บนชิงช้าสวรรค์ - ฉันสนุก
ผมแผ่ขึ้นเหนือเบื้องเหนือตัว
โลกหมุนเร็วไปไหมเธอว่า?
ราวโลกเจียบหนึ่งฉัน - ฝันตระกรອງ
ฝุ่นเถ้าทะเลเท่ารัก ที่รวมไว้
เคยโอบอุ้มพะเน้าพะนอเคยคลอเคลีย
ชิงช้าสวรรค์ - ฉันล่องลอย
วกตีมน้ำฝนบนเมฆจาง
โลกหมุนเร็วไปไหมเธอว่า ?
เธอยังอยากอยู่กับฉัน - ฝันยืนยาว
อาจเหลือเพียงเงางามของความรัก
ฉันคงคิดถึงเธอเสมอไป
เห็นมือเธอ...ที่โบกไกว
จูงมือข้ามผ่านกาลเวลา
หมุนตักพักนอนก่อนเวลา

ท่ามกลางแสงไฟหลากสี
ชิงช้าสวรรค์ช่างเป็นใจ
ฉันขอบคุณที่มีเธออยู่ใกล้
มีอ้อมกอดยิ่งใหญ่จึงไม่กลัว
วันคืนชื่นสุขยังเฝ้าย้ำ
เธอก็ยังลูบหัวแล้วยิ้มมอง
ชิงช้าที่มาชิง - ยั้งหม่นหมอง
กอดเปลวไฟสีทองที่ลามเสีย
ทั้งคือลมหายใจผู้สูญเสียดู
อิงไถ่อุ่นวนเวียนลงเรื่อยวาง
ครุ่นคอยรอยเท้าที่เธอสร้าง
จับหัวใจดวงต่างกลางหมู่ดาว
ฉันยังอยากนั่งชิงช้า - คำฟ้าหนาว
เพื่อร่วมสร้างเรื่องราวแห่งวันวัย
ที่จำทุกใจลา - น้ำตาไหล
ว่าสวรรค์ยังใสอยู่ในตา
จากดวงดาวแสนไกล - อยากไปหา
นั่งชิงช้าสวรรค์ “ฉันกับเธอ”
บนชิงช้าสวรรค์...ที่ฉันรัก

บรรยากาศในพิธีรับโล่พระราชทาน รางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี”

วันพุธที่ 20 ธันวาคม 2560

ณ โรงแรมอโนมาแกรนด์

พริยภูมิ หงอ่ยกระโทก ผู้ชนะเลิศ ประเภทกลอนสุภาพ ระดับนักเรียน
บทกลอนชื่อ “รอยหวังกำลังใจ” โรงเรียนบุญญวัฒนา จากจังหวัดนครราชสีมา
ได้รับรางวัลเงินสด 30,000 บาท พร้อมโล่พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

รอยหวังกำลังใจ

เราดั้นด้นเดินทางอย่างเปล่าเปลี่ยว
เราเห็นดเห็น้อยท้อแท้อยู่ลำพัง
จะเป็นเด่นแสงดาวคืนเดือนดับ
จะเป็นแดงถ่านไหม้ไฟชีวิต
จะคอยเป็นผีเสื้อเรี่ยปีกเรี่ย
จะเป็นเสี้ยวเกสรร่อนปลิดปลิว
จะเป็นภาพแสงเคঁร่าเงาเทียนไข
จะเป็นผ้าผืนคล้ำเข็ดน้ำตา
จะคอยเป็นเมตตาและอารี
จะเป็นความทรงจำถูกรื้อถอน
จะเป็นรอยยิ้มแยมบนแก้มโศก
จะเป็นชื่อแหวตาทแห่งสามัญ
จะคอยเป็นชีวิตจิตวิญญาณ
จะเป็นความจริงเที่ยงธรรมพิทักษ์
เพื่อจะให้มิ่งมิตรได้ชิดใกล้
เพื่อคนดีพึงได้รับสิ่งตอบแทน
เพื่อต่อสู่โลกความจริงนะมิ่งมิตร
เพื่อราตรีประดับจันทร์คืนฝันร้าย
เพื่อกู่จิตวิญญาณของคนยาก
เพื่อพรawahยดน้ำใจไหลกราวกรู

เราดุ่มเดินเด็ดเดี่ยวอย่างมีหวัง
เราจะยังผูกพันใจอย่างใกล้ชิด
จะเป็นเกลียวคลื่นซัดบระยับวิจิตร
จะเป็นแหวอุทิศเพลงไฟพลิว
จะเป็นอุ้มลมเอื้อยเฉียดเฉียดฉิว
จะเป็นริ้วโค้งรุ่งแหบคุ้งฟ้า
จะเป็นหม้อก้นไหม้เขม่าหนา
จะเป็นคุ่มชายคาซุกหัวนอน
จะเป็นที่ที่จิตใจได้พักผ่อน
จะเป็นรสบทกลอนซบกล่อมกัน
จะเป็นเหงื่อเปียกโชกบนแก้มผ่น
จะเป็นใจสำคัญปั้นความรัก
จะเป็นมือหยาบกร้านทำงานหนัก
จะเป็นร่มเฟิงพักผู้เร้นแค้น
เพื่อส่งแจกกำลังใจไปเนื่องแน่น
เพื่อโลดเล่นคลื่นชีวาอย่างท้าทาย
เพื่อนาทีชีวิตเปี่ยมความหมาย
เพื่อดาวพรายแสงพริ้งส่องผาฏ
เพื่อถางถากหนทางอย่างหนักสู้
เพื่อขอบฟ้าตราตรูของพรุ้งนี้

บรรยากาศในพิธีรับโล่พระราชทาน รางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุษเชนี”

วันพุธที่ 20 ธันวาคม 2560

ณ โรงแรมอโนมาแกรนด์

วาสนา อุตเมืองเพ็ญ ผู้ชนะเลิศ ประเภทความเรียง ระดับประชาชน
ความเรียงชื่อ “มิ่งมิตร” (นามปากกา “ดินนา วนาติน”) จากจังหวัดนครราชสีมา
ได้รับรางวัลเงินสด 30,000 บาท พร้อมโล่พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี
สถิภรณ์ คำพานิช ผู้อำนวยการส่วนปกครองและทัณฑ์ปฏิบัติ ทัณฑสถานหญิงนครราชสีมา ผู้แทน

มิ่งมิตร

วินาทีแรกที่ถูกล็อคด้วยกุญแจมือ สถานภาพของฉันก็เปลี่ยน ค่าของความเป็นคนของฉันก็ต่างออกไป ฉันต้องโทษคดีค้ายาเสพติด ศาลตัดสินจำคุกตลอดชีวิต ความผิดที่ก่อขึ้นไม่ได้ทำลายเพียงอิสรภาพของฉัน แต่มันยังทำลายทุกมิติรภาพที่ฉันมีให้สูญสิ้นไป

ตั้งแต่ชีวิตถูกพันธนาการตกอยู่ในได้ขีดจำกัด ญาติมิตรพี่น้องและผู้คนต่างรุมประณามหยามเหยียดในความผิดที่ฉันได้ก่อ พวกเขาไม่ได้ปฏิบัติต่อฉันด้วยความรัก ไม่มีใครสนใจว่าการกระทำของฉันเกิดจากความตั้งใจหรือไม่ มีเหตุผลอะไรที่ต้องทำอย่างนั้น เป็นความผิดพลาดหรือเปล่า หรือเกิดจากความไร้เท่าไม่ถึงการณ์ คำถามเหล่านี้ไม่ได้ตกค้างในใจของใครให้เข้าไปคิดพิจารณา ทุกคนล้วนลงความเห็นตรงกันว่าผิดก็คือผิด ฉันเข้าใจและให้เกียรติในบทลงโทษของกฎหมาย ที่ต้องคงไว้ซึ่งความศักดิ์สิทธิ์ เทียงธรรม และได้น้อมรับด้วยความสำนึก แต่ฉันยังคงความสงสัยและเสียใจในกฎหมายของผู้คน ที่ทั้งตัดสินและตัดขาด เมินหน้าแถมยังตีค่าในตัวของฉันให้ต่ำลง ฉันรู้สึกเจ็บปวดราวกับถูกอัปเปหิออกจากความเป็นคน ความเจ็บปวดหล่อเลี้ยงความขมขื่น ทำให้ความขมขื่นเติบโตขึ้นเหมือนวัชพืช ที่จริงความขมขื่นเป็นเหมือนรากที่ฝังลึกอยู่ในดินของจิตใจฉัน เมื่อฉันรดน้ำด้วยความโศกเศร้าน้อยเนื้อต่ำใจ “มันจึงงอกขึ้นมาและทำให้ฉันตัดสินโลกใบนี้ว่าไม่มีความรัก ความเมตตา และมีมิตรภาพที่แท้จริง” ต่อมาฉันได้รับจดหมายฉบับหนึ่ง ซึ่งจำหน้าผู้ส่งชื่อ ไตแอน ฉันมั่นใจว่าไม่เคยรู้จักกับคนๆ นี้มาก่อน และพอเปิดอ่านจึงได้รู้ว่าเป็นจดหมายแนะนำตัว ไตแอนเป็นหญิงชาวออสเตรเลีย เธอเล่าว่าเธอได้ชื่อที่อยู่ของฉันจากเพื่อนของเธอคนหนึ่ง จึงอยากทำความรู้จักอยากเป็นเพื่อนกับฉัน ข้อความในจดหมายของเธอดูราวกับว่าเรารู้จักกันมานานก่อนหน้านั้น เธอให้ความสนิทแลดูเปิดเผยและจริงใจในมิตรภาพ แต่ในตอนนั้นฉันให้เธอได้แค่สิทธิ์ของเพื่อนมนุษย์คนหนึ่งบนโลกเท่านั้น เพราะรากแห่งความขมขื่นได้หยั่งลึกลงไปใใจฉันจนยากที่จะแก้ แต่แล้วคำภาษิตที่ว่าน้ำเซาะหินๆ มันยังกร่อน ก็ได้เกิดขึ้นกับฉัน เพราะเมื่อเวลาผ่านไปความจริงใจและความดีงาม

โปรแกรม

ตรวจสุขภาพ...ก่อนแต่งงาน

วันที่ 1 มกราคม ถึง 31 ธันวาคม 2561

2,700.- บาท

ราคา
2,504.- บาท

3,100.- บาท

ราคา
2,864.- บาท

ตรวจสุขภาพร่างกายโดยแพทย์ (Physical Examination)

ตรวจความสมบูรณ์ของเม็ดเลือด (CBC)

ตรวจหาเชื้อกามโรค ซิฟิลิส (VDRL)

ตรวจหาเชื้อไวรัสตับอักเสบบี (Hbs Ag , Anti Hbs)

ตรวจหาเชื้อไวรัสเอดส์ (Anti HIV)

ตรวจหมู่เลือด (ABO) และชนิดของหมู่เลือด (Rh)

ตรวจคัดกรองโรคธาลัสซีเมีย (Hemoglobin Typing)

♀ ตรวจภูมิคุ้มกันหัดเยอรมัน (Rubella IgG) เฉพาะผู้หญิง

**รวมค่าแพทย์และค่าบริการผู้ป่วยนอก

สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม : แผนกสูติ-นรีเวชกรรม
โทร 0 2838 5555 ต่อ 10250-1, 0 2838 5563 (สายตรง)

120th ST. LOUIS HOSPITAL
Anniversary • 1898 - 2018

0 2838 5555

www.saintlouis.or.th

ของไดแอน ก็ได้กลายเป็นจอบใหญ่ที่คมกริบมาฆุตรากถอนโคนความขมขื่นนั้นออกไป จากจดหมายฉบับแรกก็มีฉบับอื่นถูกส่งตามมาเรื่อยๆ อย่างเสมอต้นเสมอปลาย มิตรภาพของเราก่อตัวขึ้นอย่างช้าๆ ฉันตั้งคำถามแรกกับไดแอนว่า ทำไมเธอถึงพูดคุยและให้ความเป็นเพื่อนกับคนที่สังคมตีค่าว่าต่ำอย่างฉัน คำตอบที่ได้มามันช่างงดงามและซาบซึ้งใจ เพราะเธอกล่าวว่า “ถ้าฉันรักเฉพาะคนที่น่ารักจะมีประโยชน์อะไร และการให้อภัยจะเอาไว้ใช้กับใคร ถ้าไม่ใช่กับคนที่ทำผิดพลาด” คำพูดนี้เป็นเหมือนแสงสว่างที่สาดส่องเข้ามาในโลกอันมืดมิดของฉัน ไดแอนบอกว่าเธอไม่ได้เห็นด้วยกับความผิดที่ฉันทำไปแต่เธอก็ไม่เคยกล้าตัดสินใคร เพราะเชื่อว่าคนเราก็ต้องมีส่วนที่ดีอยู่ในตัว ไดแอนพยายามให้กำลังใจและสร้างความเชื่อมั่นในมิตรภาพที่เธอมอบให้ฉัน เธอไม่เคยมองว่าฉันเป็นเพียงผู้ต้องขังแต่กลับให้คุณค่าในตัวฉัน เท่ากับมนุษย์ทุกคนบนโลกที่พระเจ้าได้ทรงสร้างขึ้น เธอคอยเป็นเพื่อน เป็นที่ปรึกษาที่ดี รับฟังและใส่ใจในทุกเรื่องราวของฉัน มีอยู่ครั้งหนึ่งแม่ของไดแอนป่วยต้องเข้าโรงพยาบาล เธอต้องไปนอนเฝ้าไข้คอยดูแลแม่อยู่หลายวัน ไดแอนบอกว่าเธอเป็นห่วงแม่ของเธอมาก และก็พยายามดูแลท่านให้ดีที่สุดเท่าที่ลูกคนหนึ่งจะทำได้ เธอบอกว่าแม่ของเธอต้องการเธอมากและท่านก็อ่อนใจที่ไดแอนคอยเคียงข้างท่าน เธอภูมิใจและดีใจที่ได้มีโอกาสทำหน้าที่ของลูกที่ดี แต่ในขณะที่เดียวกันไดแอนก็บอกกับฉันว่า เหตุการณ์นี้ทำให้เธอคิดถึงและเป็นห่วงฉันมาก เพราะเธอรู้ว่าฉันคงเจ็บปวดไม่น้อย ในการที่ต้องห่างจากพ่อแม่และไม่ได้เคียงข้างพวกท่านเมื่อยามป่วยไข้และชรา นี่หรือเปล่าที่เรียกว่า “เอาใจเขามาใส่ใจเรา” ความอ่อนโยนของไดแอนที่แสดงออกมาผ่านตัวหนังสือ ทำให้ฉันกอดจดหมายฉบับนั้นไว้แน่นและร้องไห้จนสะอื้น ฉันรู้สึกสะเทือนใจเมื่อนึกถึงความเป็นจริง และในขณะที่เดียวกันฉันก็รู้สึกซาบซึ้งอยากขอบคุณไดแอนที่เธอเข้าใจถึงความรู้สึกของฉัน จะมีสักกี่คนบนโลกที่จะแบ่งใจนี้ถึงกันและกัน เฉกเช่นเพื่อนของฉันคนนี้ ไดแอนไม่เคยเหนียวกับมิตรภาพของเรา เธอสละพื้นที่ส่วนตัวให้คนอย่างฉันได้ยืนด้วยตลอดเวลา การเปิดใจกว้างและการรู้จักให้อภัยของไดแอนได้เป็นความคิดของฉันที่เคยตัดพ้อทุกคนบนโลก เพราะฉันเคยเรียกร้องให้ทุกคนอภัยในความผิดของฉันและเปิดใจยอมรับฉันบ้าง ถึงวันนี้สิ่งที่ฉันหวังนั้นอาจจะยังไม่เป็นไปตามใจที่คิดจะสักเท่าไร แต่ฉันก็พร้อมแล้วที่จะเปิดใจกว้างและยอมรับ ในทุกคำตัดสินของผู้คนไม่ว่าจะดีหรือร้าย และพร้อมที่จะให้อภัยกับทุกการดูถูกเหยียดหยาม ฉันอยากได้มิตรนั้นหมายความว่าฉันต้องเริ่มสร้างก่อน เพราะไดแอนเคยแบ่งปันคำพูดประโยคหนึ่งในพระคัมภีร์ไบเบิลให้ฉันฟังว่า “จงปฏิบัติต่อผู้อื่น อย่างที่ท่านปรารถนาให้เขาปฏิบัติต่อท่าน” ไดแอนเคยบอกไว้ในจดหมายฉบับแรกของเธอว่าเธออยากเป็นเพื่อนกับฉัน และวันนี้เธอก็ได้กลายเป็นเพื่อนรักของฉันไปแล้วด้วยการปฏิบัติของเธอ ฉันก็จะพึงปฏิบัติต่อทุกคนด้วยความเป็นมิตรเช่นกัน ในจดหมายทุกฉบับของไดแอน เธอจะพูดเสมอว่า ความหวังและความสุขของเธอคือการที่จะได้เห็นฉันกลับออกไปมีชีวิตใหม่ที่ดีอีกครั้ง ไม่น่าเชื่อว่าคนที่อยู่ไกลแสนไกลยังเสนอตัวมาเป็นเพื่อนกับฉัน คนที่พูดกันกับฉันคนละภาษากลับเข้าใจฉันมากที่สุด คนที่ไม่เคยได้รับผลประโยชน์อะไรจากฉันกลับมอบแต่สิ่งที่ดีงามมาให้ นี่แหละที่เขาเรียกว่าเพื่อนแท้ 10 กว่าปีแล้วสำหรับมิตรภาพที่แสนจะบังเอิญแต่กลับมั่นคงของเรา น้ำหมึกปากกาของไดแอนไม่ได้ซึมลงในแค่แผ่นกระดาษจดหมาย แต่ทุกถ้อยคำของเธอนั้นมันได้ซึมซับลงในจิตใจของฉันอย่างเข้มข้น ฉันมีแรงและกำลังใจที่จะรอรเวลากลับออกไป หมั่นคำล้า้นคำกับการขอบคุณคงไม่เพียงพอสำหรับเพื่อนต่างแดนคนนี้ และต้องขอบคุณเพื่อนของไดแอนคนนั้นที่ได้มอบชื่อและที่อยู่ของฉันให้ไดแอนเมื่อ 10 กว่าปีที่แล้ว

มิตรภาพที่ไดแอนมอบให้ ได้โอบอุ้มจิตใจที่แตกร้าวของฉันให้กลับมาแข็งแรงและสมบูรณ์อีกครั้งแล้วมันจะดีกว่านี้สักเพียงไหน หากทุกคนยอมมอบมิตรภาพแก่กันและกันโดยปราศจากข้อแม้และเงื่อนไขโลกนี้คงน่าอยู่และคงเต็มล้นด้วยสันติสุข

**บรรยากาศในพิธีรับโล่พระราชทาน รางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุซเซนี”
วันพุธที่ 20 ธันวาคม 2560
ณ โรงแรมอโนมาแกรนด์**

นายพลการ สุวรรณรัฐ องคมนตรี ประธานในพิธี คุณหญิงปัทมา ลีวัลล์ดีตระกูล ประธานคณะกรรมการอำนวยการ ร่วมด้วยคณะกรรมการตัดสินให้เกียรติถ่ายภาพที่ระลึกร่วมกับผู้ได้รับรางวัลประเภทต่างๆ จากการประกวดวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุซเซนี”

วันพฤหัสบดีที่ 4 มกราคม 2561 บาทหลวงอนุชา ไชยเดช ผู้อำนวยการสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย นำคณะกรรมการการประกวดวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุซเซนี” เดินทางไปนครราชสีมา เพื่อร่วมแสดงความยินดีกับवासना อุตเมืองเพีย ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศโล่พระราชทานสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ประเภทความเรียง ระดับประชาชน จากการประกวดรางวัลวรรณศิลป์อุซเซนี ณ ภัณฑสถานหญิงนครราชสีมา นอกจากนี้ได้พูดคุยให้กำลังใจกับนักโทษหญิงแล้ว ยังได้มอบหนังสือให้ห้องสมุดของภัณฑสถานด้วย

รางวัลวรรณกรรม “วรรณศิลป์อุซเซนี” (Eugénie Memorial Literary Awards) เป็นรางวัลวรรณกรรมที่ก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรกในปีพุทธศักราช 2560 นี้ โดยสื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย ร่วมกับสภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย คณะภคินีเซนต์ปอล เดอ ชาร์ตร กรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม และสมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อรำลึกถึง “อุซเซนี” หรืออาจารย์ประคิดน ชุมสาย ณ อยุธยา ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ ผู้สร้างแรงบันดาลใจให้แก่ผู้ทำงานทางด้านวรรณศิลป์ เพื่อสืบสาน และพัฒนาการใช้ภาษาไทย รวมถึงการสร้างเยาวชนให้สนใจในงานวรรณศิลป์สืบไป

หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกผู้ได้รับรางวัล คัดสรรและพิจารณาจากผลงานเขียนที่มีเนื้อหา และลักษณะตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมีหัวข้อ “มิ่งมิตร” ในครั้งนี้ มีผลงานเขียนที่ส่งเข้าประกวดจากทั่วประเทศ จำนวนทั้งสิ้น 390 ผลงาน คณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ศิลปินแห่งชาติ และผู้คว่ำหวอดอยู่ในแวดวงวรรณกรรมมานาน ได้คัดเลือก พิจารณาตัดสิน และมอบรางวัลแก่ผลงานโดดเด่น รวม 11 รางวัล โดยแบ่งงานเขียนเป็น 2 ประเภท ได้แก่ ประเภทกลอนสุภาพ

และประเภทความเรียง ใน 2 ระดับ คือ ระดับนักเรียน และระดับประชาชน พร้อมกับได้รับ
พระมหากรุณาธิคุณจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี พระราชทานโล่รางวัลให้
แก่ผู้ได้รับรางวัลชนะเลิศทั้งสองประเภท เป็นที่ซาบซึ้งและสำนึกในพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้

รายชื่อคณะกรรมการอำนวยการ

1. คุณหญิงปัทมา	ลีสวัสดิ์ตระกูล	ประธานฯ
2. แมร์มีเรียม	กิจเจริญ	
3. คุณปิยะพันธ์	จัมปาสุต	
4. คุณวันทนีย์	นามะสนธิ	
5. พ.ต.ปานสรวง	ชুমสาย ณ อยุธยา	กรรมการและเลขานุการ

รายชื่อที่ปรึกษาโครงการ

1. คุณประยอม	ชองทอง
2. คุณปวงสรร	ชুমสาย ณ อยุธยา
3. คุณปริสุทธิ์	กัลมพะสุต

รายชื่อคณะกรรมการ

1. คุณเนาวรัตน์	พงษ์ไพบุลย์
2. คุณอดุล	จันทร์ศักดิ์
3. คุณชัยภกร	แสงกระจ่าง (บางคมบาง)
4. คุณจิระนันท์	พิตรปรีชา
5. คุณชุติมา	เสวิกุล
6. คุณพิบูลศักดิ์	ละครพล
7. คุณกนกวลี	พจนปกรณ์
8. คุณณรงค์ฤทธิ์	ยงจินดารัตน์ (ปะการัง)
9. บาทหลวงอนุชา	ไชยเดช
10. บาทหลวงอนุสรณ์	แก้วขจร

“มิ่งมิตร” คือหัวข้อประกวด เราจึงพบมิ่งมิตรมากมาย หลอมรวมอยู่ในกิจกรรมที่เริ่มด้วยดี
จนจบไปอย่างสวยงามสำหรับปีแรก ส่วนปีนี้ โปรดติดตาม เมื่อเม็ดทราย เป็นประกายเม็ดฉัน ใน
ลานगी - ความเรียง เป็นอุซเซนี่ ปี 2 เร็ว ๆ นี้

พระสงฆ์ไทยที่จบการศึกษา จากบ้านเณรใหญ่กรุงโรมสื่อก็คแรก

ปี 1927 พระสังฆราช René Marie Joseph Perros ได้เริ่มส่งเณรไทยจากสามเณรลัยพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า บางช้าง ไปศึกษาต่อบ้านเณรใหญ่กรุงโรม. เณรที่ได้รับการคัดเลือกให้ไปเป็นคนแรกนั้นคือพระสังฆราชมงคล ประคองจิต. จากนั้น ก็มีการส่งเณรไปศึกษาต่อเรื่อยมา.

บทความนี้เป็นเรื่องของพระสงฆ์ที่เคยเป็นเณรสามเณรลัยพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า บางช้าง ที่ไปศึกษาต่อบ้านเณรใหญ่กรุงโรม 4 องค์แรก ได้แก่ พระสังฆราชมงคล (อ่อน) ประคองจิต, พระอัครสังฆราชยวง นิตโย (ยอแซฟ เคียมสุน), พระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี (ฟรังซิสเซเวียร์ จิ้ง่วน), และบาทหลวงบุญชู ระวังพิช. ทั้ง 4 ท่านนี้เคยใช้ชีวิตอยู่ด้วยกัน วิถีชีวิตก็คล้ายคลึงกัน ตั้งแต่อยู่บ้านเณรไปศึกษาต่อและอยู่ด้วยกันที่กรุงโรม เดินทางกลับ และการทำงานในฐานะพระสงฆ์. สำหรับรูปที่ใช้ประกอบบทความนี้ รูปที่ 1 จากสารสาสน์ เล่มที่ 33 ฉบับที่ 17 ประจำวันที่ 1 กันยายน 1953 หน้า 374. ส่วนรูปที่เหลือทั้งหมดเป็นรูปจากหอจดหมายเหตุอัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ.

1 ที่สามเณรลัยพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า บางช้าง

พระสังฆราชมงคล ประคองจิต, พระอัครสังฆราชยวง นิตโย, พระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี, และบาทหลวงบุญชู ระวังพิช เคยเป็นเณรอยู่ด้วยกันที่สามเณรลัยพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า บางช้าง. รูปที่ 1 ถึง 4 เป็นรูปถ่ายเดี่ยวของทั้ง 4 ท่านขณะกำลังเรียนอยู่ที่บ้านเณรดังกล่าว

รูปที่ 1 พระสังฆราชมงคล ประคองจิต

รูปที่ 2 พระอัครสังฆราชยวง นิตโย

รูปที่ 3 พระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี

รูปที่ 4 บาทหลวงบุญชู ระวังบพิษ

2 เดินทางไปศึกษาต่อที่กรุงโรม

หลังจากแต่ละท่านจบการเรียนตามหลักสูตร 8 ปี ที่สามเณรลัยพระหฤทัยแห่งพระเยซูเจ้า บางช้าง และผ่านการทดลองใจตามเวลาและสถานที่ที่ผู้ใหญ่กำหนดแล้ว พระสังฆราชมงคลประคองจิต, พระอัครสังฆราชยวง นิตโย, พระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี, และบาทหลวงบุญชู ระวังบพิษ ต่างก็ได้รับการคัดเลือกให้ไปศึกษาต่อที่บ้านเณรใหญ่กรุงโรม และทยอยเดินทางไปตามกำหนดของตน. การเดินทางไปกรุงโรมสมัยนั้นทั้ง 4 ท่านได้เดินทางไปทางเรือ โดยไปต่อเรือที่สิงคโปร์. รายละเอียดการเดินทางไป-กลับ และวันบวชแสดงในตารางที่ 1.

ตารางที่ 1 รายละเอียดการเดินทางไป-กลับ และวันบวชของพระสงฆ์ที่ไปศึกษาต่อที่กรุงโรม 4 องค์แรก

ชื่อ	วันเดินทางไปโรม	วันบวชเป็นพระสงฆ์	วันเดินทางกลับถึงประเทศไทย
พระสังฆราชมงคล ประคองจิต	ปี 1927 ¹	23 ธันวาคม 1933 ²	4 กันยายน 1934 ³
พระอัครสังฆราชยวง นิตโย	4 มิถุนายน 1930 ⁴	21 ธันวาคม 1935 ⁵	15 สิงหาคม 1936 ⁶
พระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี	4 มิถุนายน 1930 ⁷	9 กุมภาพันธ์ 1936 ⁸	15 สิงหาคม 1936 ⁹
บาทหลวงบุญชู ระวังบพิษ	28 กันยายน 1931 ¹⁰	27 มีนาคม 1937 ¹¹	21 สิงหาคม 1937 ¹²

3 ชีวิตที่บ้านเณรใหญ่กรุงโรม

ที่บ้านเณรใหญ่กรุงโรม ทั้ง 4 ท่านได้มีโอกาสใช้ชีวิตด้วยกันอีกครั้งหนึ่งเป็นเวลาเกือบ 3 ปี คือ ระหว่างปีการศึกษา 1931 ซึ่งเป็นปีที่บาทหลวงบุญชู ระวังบพิช เดินทางไปเป็นคนสุดท้ายของชุด ถึงสิ้นปีการศึกษา 1933. รูปที่ 5 ถ่ายช่วงปี 1932 - 1933 โอกาสที่พระอัครสังฆราช Victor Colomban Dreyer (15/2/1866 - 7/5/1944) ผู้แทนพระสันตะปาปา/พระสมณทูตประจำอินโดจีน (Apostolic Delegate to Indochina) ขณะนั้น (<http://www.catholic-hierarchy.org/bishop/bdrey.html> เรียกข้อมูล 10 กรกฎาคม 2016) ได้ไปเยี่ยมเณรของอินโดจีนในความปกครองดูแลของท่านซึ่งกำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเณรใหญ่กรุงโรม. ในรูปมีเณรทั้ง 4 คนจากประเทศไทยรวมอยู่ด้วย.

รูปที่ 5 พระสมณทูต Victor Colomban Dreyer, บาทหลวงดีนี อธิการบ้านเณรใหญ่กรุงโรม, เณรไทย, และเณรจากอินโดจีนที่กำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเณรใหญ่กรุงโรม

นอกจากนั้น ที่กรุงโรม ทั้ง 4 ท่านนี้ยังได้มีโอกาสรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อครั้งเสด็จประพาสยุโรปปี 1934.

วันที่ 19 มีนาคม 1934 (พ.ศ. 2476 ตามปฏิทินขณะนั้น หรือ พ.ศ. 2477 ตามปฏิทินปัจจุบัน) 11.00 น. พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวได้เสด็จพระราชดำเนินไปทอดพระเนตรกาตากอมบ์กัลลิสโต (Catacombs of San Callisto) ที่กรุงโรม (วิจิตวงศ์วุฒิกโร 1983:79¹³). กาตากอมบ์นี้อยู่ในการดูแลของคณะซาเลเซียน. วันนั้น พระสงฆ์และเณรไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเณรใหญ่กรุงโรมรวมทั้งบาทหลวงบุญไทย (กิมไทย) สิงห์เสนห์ ที่กำลังศึกษาเทววิทยาที่บ้านเณรใหญ่ของคณะซาเลเซียนได้ไปรับเสด็จด้วย. รูปที่ 6 เป็นพระบรมฉายาลักษณ์หมู่ที่พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวทรงฉายที่กาตากอมบ์กัลลิสโต ร่วมกับเจ้านาย, ข้าราชการบริวาร, และกับพระสงฆ์และเณรไทยดังกล่าวข้างต้น.

รูปที่ 6 พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัวที่ท่าตากอมบ์กัลลิสโต

เจ้านายและข้าราชการบริพาร:

- 1) หม่อมเจ้าวิบูลย์สวัสดิวงศ์ สวัสดิกุล ราชเลขานุการส่วนพระองค์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
  - 2) พระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าไทรทศประพันธ์ กรมหมื่นเทววงศ์วโรปการ เสนาบดีกระทรวงการต่างประเทศ
  - 3) พันตรี หม่อมเจ้าประสพศรี จิระประวัตติ ราชองครักษ์ประจำพระองค์พระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว
- (ข้อมูลเจ้านายและข้าราชการบริพาร: นายไพศาลย์ เปี่ยมเมตตาวัฒน์ 17 มกราคม 2017)

4 บวชเป็นพระสงฆ์ เดินทางกลับบ้าน

หลังจากได้รับศีลบวชเป็นพระสงฆ์แล้ว พระสงฆ์ใหม่ทั้ง 4 องค์ ก็ทยอยกลับประเทศไทยเพื่อทำหน้าที่พระสงฆ์ของตนต่อไป. รายละเอียดได้แสดงในตารางที่ 1 ข้างต้น.

จากตารางที่ 1 จะเห็นว่าพระอัครสังฆราชยวง นิตโย และพระสังฆราชสวงน สุวรรณศรี นั้นเดินทางไปศึกษาที่บ้านเนรใหญ่กรุงโรมพร้อมกัน แต่วันบวชเป็นพระสงฆ์ของท่านทั้งสองเป็นคนละวันกัน. เรื่องนี้พระอัครสังฆราชยวง นิตโย ได้อธิบายสาเหตุไว้ในจดหมายลงวันที่ 29 ธันวาคม 1935 ถึงพระสังฆราช René Marie Joseph Perros ว่า “Le Révérend Père Tsignuen n’est pas encore ordonné prêtre, il le sera le 9 Février 1936. La raison est toute simple: ma classe est nombreuse de 50 élèves, c’est pourquoi on l’a divisée en 2 groupes. Moi, étant plus vieux, je suis élu pour la première. Voilà ma bonne chance.” ‘คุณพ่อจึงยังไม่ได้บวชเป็นพระสงฆ์ แต่จะไปบวชวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 1936. เหตุผลก็คือว่าชั้นเรียนของผมนั้นมีจำนวนนักเรียนมากถึง 50 คน ทำให้ต้องแบ่ง[การบวช]ออกเป็น 2 กลุ่ม. ผมในฐานะที่อายุมากกว่าจึงได้บวชในกลุ่มแรก. นับเป็นความโชคดีของผม.’

การเดินทางกลับประเทศไทยของพระสงฆ์ใหม่ทั้ง 4 นี้ เดินทางโดยทางเรือเช่นเดียวกับขาไป. ทั้งหมดนั่งเรือมาขึ้นที่สิงคโปร์ จากสิงคโปร์ต่อรถไฟกลับประเทศไทย. ระหว่างเดินทางกลับประเทศไทย

ทางรถไฟนั้น พระสงฆ์ใหม่ทั้ง 4 ท่าน ต่างได้ไปแวะบ้านเณรใหญ่ป็นิ่งเพื่อเยี่ยมเณรไทยรุ่นน้อง ๆ ที่กำลังศึกษาอยู่ที่นั่น พร้อมกันนี้ ก็ได้ถ่ายรูปหมู่ร่วมกันด้วย. รูปถ่ายของพระสงฆ์ใหม่ทั้ง 4 องค์ที่ถ่ายกับเณรไทยที่บ้านเณรใหญ่ป็นิ่งระหว่างการเดินทางกลับประเทศไทย ได้แสดงในหัวข้อที่ 4.1 ถึง 4.3.

4.1 พระสังฆราชมงคล ประคองจิต ที่บ้านเณรใหญ่ป็นิ่ง

พระสังฆราชมงคล ประคองจิต เป็นเณรไทยที่ได้รับการคัดเลือกไปศึกษาต่อที่บ้านเณรใหญ่กรุงโรมเป็นคนแรก. ผู้เขียนยังไม่พบบันทึกรายละเอียดการเดินทางของท่าน. อย่างไรก็ตาม จากข้อมูลวันเดินทางถึงประเทศไทย 4 กันยายน 1934 ตามตารางที่ 1 นั้น พอสรุปเบื้องต้นได้ว่ารูปที่ 7 นี้ได้ถ่ายราวต้นกันยายน 1934 ก่อนวันที่ 4 กันยายน 1934 ไม่กี่วัน.

รูปที่ 7 พระสังฆราชมงคล ประคองจิต กับเณรไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเณรใหญ่ป็นิ่ง

4.2 พระอัครสังฆราชยวง นิตโย และพระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี ที่บ้านเณรใหญ่ป็นิ่ง

รายละเอียดการเดินทางกลับประเทศไทยของพระอัครสังฆราชยวง นิตโย และพระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี นั้นปรากฏในนิตยสาร (2014:16). บทความนี้จะกล่าวเพิ่มเติมเฉพาะช่วงที่ท่านทั้งสองแวะที่บ้านเณรใหญ่ป็นิ่งซึ่งบทความดังกล่าวยังมีได้กล่าวไว้.

วันที่ 12 สิงหาคม 1936 พระอัครสังฆราชยวง นิตโย และพระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี ได้โดยสารรถไฟจากลิงคอปร์ ไปสุดสายที่ Butterworth ซึ่งอยู่ตรงข้ามกับเกาะป็นิ่ง. จากนั้น ท่านทั้งสองได้ข้ามไปเกาะป็นิ่งเยี่ยมเณรไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเณรใหญ่ป็นิ่ง และร่วมฉลองสมโภชแม่พระรับเกียรติยกขึ้นสวรรค์ 15 สิงหาคม 1936 ด้วย. บ่าย 15 สิงหาคม 1936 ก็ได้ขึ้นรถไฟจาก Butterworth เพื่อกลับประเทศไทย. ทั้งสองได้ข้ามแดนเข้าสู่ประเทศไทยที่ป่าดงเบซาร์เย็น 15 สิงหาคม 1936 นั่นเอง. จากป่าดงเบซาร์ ต้องค้างคืนบนรถไฟ 1 คืน และเดินทางถึงกรุงเทพฯ เช้า 16 สิงหาคม 1936.

รูปที่ 8 และ 9 เป็นรูปที่พระอัครสังฆราชยวง นิตโย และพระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี ถ่ายร่วมกับบรรดาเถรไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเถรใหญ่ปิ่นง. รูปทั้งหมดถ่ายระหว่าง 13 ถึง 15 สิงหาคม 1936 ช่วงที่ท่านทั้งสองแวะพักอยู่ที่บ้านเถรใหญ่ปิ่นงดังกล่าว.

รูปที่ 8 พระอัครสังฆราชยวง นิตโย และพระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี กับเถรไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเถรใหญ่ปิ่นง

รูปที่ 9 พระอัครสังฆราชยวง นิตโย และพระสังฆราชสงวน สุวรรณศรี กับเถรไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเถรใหญ่ปิ่นง

4.3. บาทหลวงบุญชู ระวังพิษ ที่บ้านเณรใหญ่ป็นัง

ในส่วนของ บาทหลวงบุญชู ระวังพิษ นั้น เช่นเดียวกับพระสังฆราชมงคล ประคองจิต ที่ยังไม่พบรายละเอียดการเดินทางมากนัก. อย่างไรก็ตามจากข้อมูลวันเดินทางถึงประเทศไทย 21 สิงหาคม 1937 ตามตารางที่ 1 นั้น รูปที่ 10 นี้จึงถ่ายก่อนวันดังกล่าวไม่กี่วัน.

รูปที่ 10 บาทหลวงบุญชู ระวังพิษ กับเณรไทยที่กำลังศึกษาอยู่ที่บ้านเณรใหญ่ป็นัง

เชิงอรรถ

- ¹ Liber sacrarum ordinationum peractarum in Vicariatu Apostolico Siamensi ‘สมุดรายชื่อผู้ได้รับศีลอนุกรมศักดิ์สิทธิ์ในมิสซังสยาม’ หน้าปี 1934-1935
- ² Liber sacrarum ordinationum peractarum in Vicariatu Apostolico Siamensi หน้าปี 1934-1935
- ³ Liber sacrarum ordinationum peractarum in Vicariatu Apostolico Siamensi หน้าปี 1934-1935
- ⁴ อุดมศานต์ ปีที่ 94 พฤศจิกายน 2014 หน้า 16
- ⁵ จดหมายของพระอัครสังฆราชยวง นิตโย ฉบับลงวันที่ 29 ธันวาคม 1935 ถึงพระสังฆราช René Marie Joseph Perros
- ⁶ Liber sacrarum ordinationum peractarum in Vicariatu Apostolico Siamensi หน้าปี 1936
- ⁷ อุดมศานต์ ปีที่ 94 พฤศจิกายน 2014 หน้า 16
- ⁸ จดหมายของพระอัครสังฆราชยวง นิตโย ฉบับลงวันที่ 29 ธันวาคม 1935 ถึงพระสังฆราช René Marie Joseph Perros
- ⁹ Liber sacrarum ordinationum peractarum in Vicariatu Apostolico Siamensi หน้าปี 1936
- ¹⁰ สารสาสน์ ปีที่ 15 ตอนที่ 10 เดือนตุลาคม 1931 หน้า 445
- ¹¹ Liber sacrarum ordinationum peractarum in Vicariatu Apostolico Siamensi หน้าปี 1937
- ¹² Liber sacrarum ordinationum peractarum in Vicariatu Apostolico Siamensi หน้าปี 1937
- ¹³ จดหมายเหตุผลบังคับกล่าวระบุสถานที่เป็นกาทากอมป์ซานเซบาสตีอาโน (Catacombs of San Sebastiano).

เอกสารอ้างอิง

- นิทัศน์กร ชิวเวีร์โรจน์. (2014). “พระอัครสังฆราชยวง นิตโย จดหมายถึงฟัสอาด”. *อุดมศานต์* 94.11, 14-30.
- วิษิตวงศ์วุฒิกโร, พลโท พระยา หม่อมราชวงศ์สิทธิ สุทัศน์. (1983). *จดหมายเหตุเสด็จพระราชดำเนินประพาสยุโรป พ.ศ. 2476-2477 ของพระบาทสมเด็จพระปกเกล้าเจ้าอยู่หัว*. พิมพ์เป็นอนุสรณ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ พลตรีปชา สิริวรสาร ป.ช.ป.ม. ณ เมรุวัดเทพศิรินทราวาส วันที่ 12 พฤศจิกายน พ.ศ. 2526.

“ต้นอ้อแข็งเมื่อต้องลมแรง”

สุภาชิตจีน “จี เฟิง จิน เฉ่า” “jí féng jīn cǎo” “ต้นอ้อแข็งเมื่อต้องลมแรง” หรือ พายุ มีความหมายว่า ความอ่อนนุ่ม ถ่อมตน อุดหนุน ผ่อนปรน รู้จักผ่อนหนักผ่อนเบาและอภัย ก่อให้เกิด ความยินดี ความสุข ปลอดภัย ในชีวิต

ทั้งหมดนี้เป็นฤทธิ์กุศลหรือคุณธรรมที่ทำให้เราเป็นคนดี น่ารัก น่าเคารพ น่าสรรเสริญ ก่อให้เกิดความสงบสุข และปลอดภัย ในสังคมทั่วไป ทำให้เราได้รับรางวัลนิตินันดรในสวรรค์ด้วย

ในสังคมปัจจุบัน เจอแต่คนใจร้อน แข็งกระด้าง ไม่ยอมผ่อนปรน ไม่อภัยกัน เอาวัด เอาเปรียบกัน ทะเลาะเบาะแว้ง เช่นฆ่ากัน ฯลฯ น่าเกลียด น่ากลัวจริงๆ เช่น ขับรถปาดหน้ากันหนอย ทั้งๆ ที่เขามิได้ตั้งใจด้วย ก็ฆ่ากันตายแล้ว ฯลฯ

ทุกคนอยากได้อะไรมีความสุขสันติในชีวิต ทุกคนอยากเป็นคนดีไปสวรรค์ และก็อยากให้ คนอื่นทุกคนเหมือนเราด้วย แต่ในความเป็นจริง ตัวเราเองก็ไม่ได้เป็น ไม่ได้มีอย่างที่เราต้องการ ด้วย และก็มักจะเจอสิ่งที่ไม่ต้องการในตัวคนอื่นอีกด้วย เยอะเลย

จะอย่างไร สำหรับตัวเอง? ก็ต้องพยายามแก้ไข ดัดแปลงสิ่งไม่ดีต่างๆ ในตัวเราเอง ให้ดีขึ้น เท่าที่เราทำได้ และก็ต้องขอพระเป็นเจ้าของเราด้วย ส่วนสำหรับผู้อื่น เป็นต้นที่ทำให้เรา ต้องเดือดร้อนด้วย ก็ต้องพยายามชี้และบอกเตือนเท่าที่เราทำได้ แล้วก็ต้องอดทน และอภัยให้เขา ด้วย ถ้ายังไม่ได้ผลก็ให้เจ้าหน้าที่ทางบ้านเมืองจัดการไปตามกฎหมาย

นอกจากนี้ให้เราพิจารณาตามเหตุผลที่จะตามมาด้วยจะช่วยให้เราเป็นคนดีได้อีกเยอะเลย เช่น ทะเลาะ ต่อยตี ฆ่ากันแล้วมันได้อะไรบ้าง นอกจากเสียกับเสียทุกสิ่งทุกอย่างเท่านั้น แต่ถ้ามีการอดทนกัน เห็นอกเห็นใจกัน อภัยกัน จะมีแต่ผลดีต่างๆ มากมายตามมา และรางวัลในสวรรค์ อีกร่างหากด้วย

ต้นอ้อมันไม่หัก แม้จะมีพายุใหญ่ ก็เพราะความดีในตัวของมันเอง ตรงนี้เองฉันใด เราทุกคนก็จะพ้นเหตุร้ายต่างๆ ในชีวิต และมีความสุข สันติในสังคมได้ก็เพราะความดี เพียรอดทน และอภัยกันฉันนั้นครับ

ทุกคนจะเป็นอย่างนี้ได้ก็ต้องมีพระเจ้าเป็นผู้ช่วยเราด้วยครับ ใครรู้จักพระมากเท่าไร เขาก็ ยิ่งจะรักพระมากเท่านั้น ใครรักพระมากเท่าไร เขาก็จะเป็นคนดี มีความสุขมากเท่านั้น รางวัลใน สวรรค์ก็มากขึ้นอีกด้วยครับ ๕

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญเจ็ดองค์ ผู้ตั้งคณะผู้รับใช้ พระแม่มารีย์ (The Seven Servite Founders) (ศตวรรษที่ 13-14)

ฉลอง 17 กุมภาพันธ์

เศรษฐีชาวฟลอเรนซ์เจ็ดคนได้เริ่มดำเนินชีวิตที่มอนเตเซนนาริโอ โดยละทิ้งอาชีพการทำมาค้าขายของตนเองอย่างสิ้นเชิง เพื่อที่จะแสวงหาความศรัทธาเป็นพิเศษในการเลียนแบบพระนางพรหมจารีมารีย์ โดยให้ความสำคัญและการประกาศเทศน์สอนเรื่อง “มหาทฤกษ์ของพระนางเป็นพิเศษ” โดยพยายามทำให้แบบอย่างและมหาทฤกษ์ของพระนางมารีย์ได้กลับกลายเป็นกำลังใจให้กับผู้ที่กำลังทนทุกข์และมีความยากลำบากในชีวิต

การระลึกถึงพวกท่านในวันนี้พระ

ศาสนจักรทำไปพร้อมๆ กับการฉลองวันครบรอบของการเสียชีวิตของ **อเล็กซิส ฟังโกเนรี** ซึ่งท่านเป็นคนหนึ่งในผู้ร่วมตั้งคณะฯ ซึ่งท่านเสียชีวิตในวันที่ 17 กุมภาพันธ์ ค.ศ.1310

ท่านเหล่านี้ได้เดินทางไปเทศน์สอนตลอดทั่วแคว้นทัสกานี โดยที่ท่านอเล็กซิส ฟังโกเนรี ก็ได้สร้างบรรยากาศของชีวิตนักบวชขึ้นโดยใช้วินัยของนักบุญออกัสติน และให้ชื่อคณะนักบวชกลุ่มนี้ว่า “คณะผู้รับใช้พระแม่มารีย์” ซึ่งพระศาสนจักรได้รับรองอย่างเป็นทางการตั้งแต่ปี ค.ศ.1304 **๕**

เด็ก

เด็กทุกคนย่อมได้รับชีวิตและคุณงามความดีมาจากพ่อแม่ ครูบาอาจารย์และผู้หลักผู้ใหญ่ในลักษณะใดลักษณะหนึ่ง ซึ่งทำให้เด็กเหล่านั้น สมได้รับคำเรียกขานกันว่าลูกดี ลูกศิษย์ และลูกหลานตามสถานการณ์ของที่มาที่ไปในรูปแบบต่างๆ หลากหลาย

แต่สำคัญที่สุด นั่นคือพระเจ้าองค์ความรักทรงสร้างเด็กทุกคนตามพระฉายาลักษณ์ให้คล้ายคลึงกับพระองค์ เป็นเบื้องต้นอันเป็นรากฐานของความเชื่อศรัทธาด้านจิตวิญญาณ

จากนั้นจึงทรงมอบหมาย “หน้าที่รัก” และ “หน้าที่หลัก” ให้กับพ่อแม่ผู้ปกครอง และ/หรือผู้ดูแลใจใส่รับผิดชอบ เพื่อเด็กจะได้ก่อเกิดกำเนิดมา แล้วจะได้รับการอบรมป่มเพาะและเลี้ยงดูชีวิตจิตใจทั้งครบทุกด้าน ชนิดที่พูดได้ว่าหมดทั้งตัวและหัวใจทีเดียว ทั้งนี้ เด็กจะสามารถพัฒนาขึ้นด้วยพระพรพรทาน ปรีชาญาณและสัจจะในพระเจ้า อย่างสมศักดิ์ศรี มีศักยภาพ และศักดิ์สิทธิ์ภาพในฐานะลูกของพระองค์

แต่ทว่าสถานการณ์ที่กำลังเป็นอยู่และเป็นไปในยุคสมัยปัจจุบันนี้ ช่างมีความเสี่ยงต่อภัยอันตรายและอุปสรรคที่ขัดขวางต่อการ

พัฒนาให้เจริญเติบโตและเจริญวัยของเด็กเสียจริง ๆ

ภัยเหล่านั้นได้แก่ การสกัดกั้นกระบวนการให้ชีวิต โดยการคุมกำเนิดผิดธรรมชาติ การถูกทำแท้งไม่ว่าจากแหล่งทำแท้งเถื่อนหรือแท้งแม่ในสถานพยาบาล การขาดโอกาสทางการศึกษา ไม่ว่าทั้งในและนอกระบบโรงเรียน การถูกทอดทิ้งจากสภาพบ้านแตกสาแหรกขาด การถูกมอมเมาด้วยอบายมุขและสิ่งเสพติด นานาชนิด การถูกขายแรงงาน ขายตัวและการค้ามนุษย์ในทุกรูปแบบโดยละเมิดสิทธิต่าง ๆ อย่างไม่นำพา และประการอื่นๆ อีกมากมาย

การชักนำ-ชักใย อันเป็นสาเหตุให้เกิดเภทภัยได้นั้น ครั้นจะมองออกไปให้โยงโยถึงสิ่ง-สื่อและสารตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ประเภทไหนขนาดไหนก็ไม่ว่า แต่ที่สุดก็ต้องมาสะดุดหยุดลงที่ “คน” อันเป็นต้นตอก่อเรื่องอยู่วันยังค่ำ

ดังนั้น เราต้องมาร่วมด้วยช่วยกัน ให้บรรลุถึงการสร้างสรรค์ชีวิตจิตใจเด็กทุกด้าน เพื่ออนาคตของชาติ สังคม ชุมชนและครอบครัวกันอย่างละเอียดลออต้องแท้ ทั้งชนิดที่ป้องกันก่อนแก้และที่แก้เมื่อเกิดปัญหาแล้ว ทุกผู้ทุกฝ่ายต้องหันหน้ามาช่วยกันหาทางแก้ไข

หากเรายังมีพลังเหลือ หรือเอาแต่พูด
ไม่ลงมือทำดำเนินการใด ๆ เราก็ยังจะได้รับ
ความเสียหายอันจะกระทบถึงชีวิตจิตใจเด็ก ๆ
ซึ่งล้วนเป็นลูกเต้า ลูกศิษย์ และลูกหลาน
ของเรา

นั่นก็เท่ากับตำนานประเภทที่ว่า “วัวหาย
จึงล้อมคอก” หรือเข้าทำนองที่ว่า ก่อนถึงวุฒิ
ภาวะหรือระยะดอกไม้กำลังจะบาน ก็ถูกมาร
ทำลาย หรือตัวด้วงบ่อนเซาะเจาะกินข้างโนไป
แล้ว หรือไม่ก็ถูกเด็ดเป็นเหยื่อของใครต่อมิของ
ใครที่คอยจ้องจะทำลายอยู่แล้ว

โอกาสเทศกาลคริสต์มาส ปีใหม่และ
วันเด็กแห่งชาติประจำปี ค.ศ. 2018 และ
พ.ศ. 2561 นี้ ขอพระเยซูกุมารได้โปรดดลบันดาล
ให้บรรดาผู้มีวัยวุฒิมากกว่าเด็กนั้น หันมาใส่ใจ
เพื่อที่จะเข้าใจและเข้าไปให้ถึงชีวิตจิตใจของเด็ก
ทุกด้าน ทุกคนและแต่ละคนที่ต้องเกี่ยวข้องทั้ง
โดยตรงและโดยอ้อมในอันที่จะมอบความรัก
ความเมตตา และการอภิบาลรักษาเยียวยา ดุจดัง
ของขวัญอันล้ำค่าสำหรับเด็กทั้งหลายได้ทันเวลา
และทันสถานการณ์ของยุคสมัยโลกาภิวัตน์
ปัจจุบันนี้ ๕

เด็กยังไ้

ต้องการผู้

ให้ความรัก

พร้อมแนะนำ

ใช้เป็นเด็ก

ซุบซุบช่วย

ช่วยชักชี้

ทำตัวอย่าง

เลิกเรียนรู้

ด้วยอุปถัมภ์

วิถีธรรม

สร้างบทเรียน

วันละก้าวกับพระเยซู

ราฟาเอล

2ทิโมธี 1:12 ; 2:3-6, 10

..ข้าพเจ้ากำลังทนทุกข์ แต่ข้าพเจ้าก็ไม่รู้สึกท้อ เพราะรู้ว่าข้าพเจ้ามอบความหวังไว้กับผู้ใด และมั่นใจว่าพระองค์จะทรงรักษาสิ่งที่ข้าพเจ้ามอบไว้จนกว่าจะถึงวันนั้นได้

....จงร่วมทนทุกข์กับผู้อื่น เหมือนทหารที่ดีของพระคริสตเยซู ทหารทุกคนจะไม่เข้าไปเกี่ยวกับกิจการของพลเรือน เขามุ่งทำให้ผู้บังคับบัญชาพอใจ นักกีฬาที่แข่งกันเหมือนกัน ไม่มีใครได้ชัยชนะนอกจากจะได้แข่งขันตามกติกา ชาวนาที่ตรากตรำทำงานควรเป็นผู้ที่จะได้รับผลก่อนผู้อื่น..... ดังนั้นข้าพเจ้าจึงทนทุกข์เพื่อเห็นแก่ผู้ที่ได้รับเลือกสรร เพื่อพวกเขาจะได้รับ ความรอดพ้นซึ่งอยู่ในพระคริสตเยซู พร้อมกับชีวิตในสิริรุ่งโรจน์ตลอดนิรันดร์ด้วย

ชีวิตที่ไม่ยอมแพ้ เขาชนะอุปสรรคได้เสมอ

Charles Goodyear: 29 ธันวาคม ค.ศ. 1800 – 1 กรกฎาคม ค.ศ. 1860

Charles Goodyear เดินทางไปยังประเทศอินเดียในช่วงฤดูร้อน เขาสังเกตเห็นว่า ยางรถยนต์ขณะจอดอยู่บนพื้นถนนลาดยางมะตอยจะละลายเหนียวติดพื้นถนนเมื่อโดนความร้อน Charles Goodyear จึงคิดในใจว่า ถ้าสามารถหาวิธีไม่ให้ยางรถยนต์อ่อนตัวละลายคงเป็นธุรกิจที่ดี นับแต่วันนั้นเป็นต้นมา Charles Goodyear เข้าห้องแล็บทำการทดลองนำผงเคมีต่างๆ มา

CHARLES GOODYEAR

ผสมกับน้ำยางธรรมชาติ (latex) เพื่อให้ยางแข็งตัว แต่ยังมีคามนิ่ม Charles เป็นบุคคลที่มีความกระตือรือร้น (enthusiasm) และมุ่งมั่น (determination) สูง เขาทำการทดลองจนหมดทุนต้องไปยืมจากเพื่อน จากญาติ จากเพื่อนบ้าน แต่ก็สูญหมด ต้องขายเฟอร์นิเจอร์ในบ้าน จำนำนาฬิกาที่คุณพ่อให้เป็นของขวัญ ต้องสละความสะดวกสบายของชีวิตเพื่อประหยัดเงินนำมาเป็นค่าใช้จ่ายในการทดลอง แต่ในที่สุด Charles Goodyear ก็ถูกจับเข้าคุกเพราะถูกเจ้าหนี้ฟ้องร้องเรียกเงินคืน ซึ่งเขาไม่สามารถชำระคืนได้เพราะเขามีหนี้สินท่วมหัว

แต่ Charles Goodyear ยังไม่ยอมแพ้ จนเวลาผ่านไป 10 ปี ในปี ค.ศ. 1844 เขาก็ค้นพบสูตรทางเคมีที่สามารถทำให้ยางพารามีคุณสมบัติความแข็งแต่นิ่มในตัว (vulcanizing) และไม่ละลายเมื่ออากาศร้อน สามารถนำมาผลิตยางรถยนต์ได้ แต่ Charles ก็ยังมีอุปสรรคด้านเงินทุน เขาจึงต้องพึ่งสถาบันการเงินในการปรับปรุงสูตรเคมีให้สมบูรณ์ขึ้น

แต่ก็ไม่ง่ายถูกเจ้าหนี้ฟ้องล้มละลาย และถูกจำขังในคุกอีกครั้ง ซึ่งก็เป็นเวลาที่เป็นพระพรทางอ้อม (blessing in disguise) เพราะเขาใช้เวลาในคุกปรับปรุงสูตรเคมีจนสำเร็จ และหลังพ้นโทษจำคุกได้นำสูตรนี้มาใช้ผลิตยางสังเคราะห์ในอุตสาหกรรมผลิตยางรถยนต์จนกระทั่งชื่อ ยาง Goodyear เป็นชื่อยี่ห้อของยางรถยนต์ที่ลือชื่อของโลกในศตวรรษที่ 20 จนถึงปัจจุบัน

เมื่อวันที่ 8 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 1976 Charles Goodyear ได้รับการคัดเลือกเป็นนักประดิษฐ์ (National Inventors Hall of Fame) ที่สำคัญคนหนึ่งในจำนวน 6 คนของสหรัฐอเมริกา

บันทึกธรรมทูต

มิสซัน

เราต้องเติบโต

เป็นความจริงที่ว่า หลายปีที่ผ่านมา กับวันเวลาที่ผ่านไป คณะธรรมทูตของเราจะยะหลังๆ นี้ กำลังมีเครื่องหมายของความเจริญเติบโต เช่น ปี 2017 ที่ผ่านมา หลังจากการประชุมสมัชชาใหญ่ เราได้เปิดสนามงานใหม่ที่ประเทศไต้หวัน ในปี 2018 นี้ พวกเราได้สมาชิกเพิ่มอีกสองท่าน ที่ได้เป็นสมาชิกถาวรของคณะธรรมทูต ผ่านทางการให้คำมั่นสัญญาตลอดชีพ คือ **บร.ชัยวัช ธีรานุสนธิ์** จากวัดแม่พระฟาติมา

ดินแดง กรุงเทพฯ **บร.อภิชาติ นามวงษ์** จากวัดพระหฤทัยขลุง จ.จันทบุรี เป็นสมาชิกคนที่ 18 และ 19 ตามลำดับ

เราได้เริ่มมีสตรีกลุ่มเล็กๆ ประมาณ 5-6 คนที่กำลังสนใจอุทิศตนอย่างจริงจังในการทำงาน ธรรมทูตตามผู้ใหญ่ที่จะได้มอบหมาย โดยตั้งใจอุทิศตนเองทั้งครบเพื่องานธรรมทูต สตรีกลุ่มนี้อาจจะเป็นจุดเริ่มต้นของ “คณะธรรมทูตมาราสาหญิง” (Lay Woman

Missionary) ที่จะร่วมงาน อย่างใกล้ชิด กับคณะธรรมทูต แม้จะยังไม่มียะไรเป็นทางการ แต่เป็นเครือข่ายที่เห็นว่า ลัทธิบูชของเรากำลังเติบโตในด้านความเชื่ออย่างถึงที่สุด เพราะพวกเขาได้แสดงความพร้อมที่จะออกไปประกาศพระวรสาร ในแนวหน้าของพระศาสนจักร

เราได้เริ่มกลุ่ม “ครอบครัวธรรมทูต” อย่างเป็นทางการมากขึ้น ซึ่งมีการจัดตั้งกลุ่มอย่างเป็นทางการ เริ่มมีกองทุนสนับสนุนการประกาศพระวรสารแม้จะเป็นกลุ่มไม่ใหญ่นัก แต่เป็นการร่วมมือที่ออกมาจากลัทธิบูช ที่เป็นแนวหลังที่จะสนับสนุนอย่างจริงจัง ทั้งคำภาวนา กำลังกาย กำลังทรัพย์ เป็นกลุ่มที่จะอุทิศตนเพื่องานธรรมทูตในแบบที่พวกเขาทำได้ในแบบของเขา

เรามีเยาวชนและผู้ใหญ่อีกบางคนที่กำลังจะได้เข้าไปเรียนในบ้านเณรใหญ่ ทั้งชั้นปรัชญาและเทววิทยา โดยยอมรับการหล่อหลอมความคิดว่า พระเยซูกำลังเรียกพวกเขาให้ออกไปทั่วโลก เพื่อเป็นทูตของพระองค์ หลายคนได้ผ่านประสบการณ์ และงานในพื้นที่ต่างๆ ที่พวกเขาจะพบว่า มันไม่ใช่อย่างที่เขาคิดและเห็น มันไม่ได้สวยหรูหรือสะดวกสบายอย่างที่เขาคิด แต่บางคนก็พร้อมจะกลับใจ และมารับใช้พระองค์เหมือนนักบุญเปาโล องค์อุปถัมภ์ของคณะ

เรากำลังมีเยาวชนบางคนที่กำลังแสวงหา และเรียนรู้พระประสงค์ของพระเจ้า เพื่อที่จะ

เข้ามาทำงานนี้ ในฐานะธรรมทูต พวกเขาไม่ใช่คนดีพร้อม แต่กำลังเรียนรู้ที่จะยอมรับความเป็นจริงของ ตัวเองที่มีความบกพร่องไม่สมบูรณ์ ทั้งฐานะ ครอบครัว ภาษา สติปัญญา แต่พวกเขา กำลังยอมรับการทำทนายจากพระเยซูว่า พวกเขาเหมาะไหมที่จะเดินตามทางพระองค์ในทางนี้ แม้จะต้องใช้เวลาอีกนานหลายปีในการฝึกฝนตนเองก็ตาม

ในปีนี้ สมาชิกพวกเรายบางคนก็กำลังเติบโตมากขึ้น กับการเรียนรู้การทำงานด้วยความเป็นหนึ่งเดียวกัน แม้จะมีความหลากหลาย แต่สิ่งที่เชื่อมเราไว้ด้วยกันคือ การติดตามพระเยซูด้วยความเชื่อ และรับใช้พระองค์ด้วยงานธรรมทูต เรากำลังเติบโตมากขึ้นในการขัดแย้ง เพราะหลังจากนั้นเราได้เรียนรู้ตัวตนของแต่ละคนมากขึ้น และยอมรับกันและกันมากขึ้น ซึ่งไม่ง่ายเลย แต่บทเทศน์ของ**พระคุณเจ้าชูศักดิ์** ที่นำการเข้าเฝ้าบประจำปีในปีนี้ได้ช่วยรำลึกธรรมชาติ

ของเรา ขอขอบคุณพระเจ้าที่ให้กำลังคืนมาให้กับ **คุณพ่อวิรัช ศรีประมงค์** ที่พักรักษาสุขภาพ 1 ปี ในช่วงฉลอง 25 ปีของชีวิตสงฆ์พอดี และตอนนี้ได้กลับไปทำงานต่อในกัมพูชาแล้ว ขอขอบคุณพระองค์ที่ให้**คุณพ่อรังสรรค์ ภาณุรักษ์** ได้ฟื้นฟูสภาพทั้งกายใจ และกำลังเตรียมตัวกลับไปทำงานที่ลาวอีกครั้งหนึ่งเร็วๆ นี้ ขอขอบคุณพระเจ้าที่ให้**ซิสเตอร์เปลาจี สายสอน** และ **ซิสเตอร์เซเวียร์ ทิพากร** สองสมาชิกร่วมงานรุ่นแรกๆ ของคณะธรรมทูตในกัมพูชา ที่ได้ร่วมงานมาจนครบ 25 ปีแล้ว แม้ตอนนี้หลายคณะจะมีสมาชิกลดลง แต่ก็เสียสละสมาชิกบางคนมาทำงานธรรมทูต นี่เป็นชีวิตที่จะพวกเขาได้หว่านออกไป และจะเกิดผลแน่นอนใน

**วันรณรงค์ทุกบาทเพื่อ
การประกาศข่าวดี**
ณ: ธรรมทูตไทย วันอาทิตย์ที่ 4 กุมภาพันธ์ 2018

ข้าพเจ้าพร้อมแล้วพระเจ้าข้า... โปรดส่งข้าพเจ้าไปเถิด

			
ไทย	ลาว	กัมพูชา	เวียดนาม

BUBPHA WEDDING

คุณบุบผา ทิมเจริญ (คุณคุณ) 089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน บุปผา เว็ดดิ้ง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

-----o~

BUBPHA WEDDING STUDIO
สำนักงาน : ถนนจันทน์กษัตริย์ ปากน้ำ สมุทรปราการ 02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING DRESS
สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดแยกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ 02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณน้ำ)

BUBPHA WEDDING
สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สายเก่า) รสทิพย์ (คำทร) สมุทรปราการ 02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

อนาคตสำหรับคณะนักบวชนั้น

พี่น้องที่รักครับ คณะธรรมทูตไทย ไม่มีอะไรที่ต้องสะสมเพื่อตัวเอง แต่จะใช้ทุกทรัพยากรที่มีเพื่อการประกาศพระวรสาร เราไม่มีโรงเรียน แต่เราจะไปสร้างโรงเรียนให้กับพระศาสนจักรท้องถิ่นที่เราไปอยู่ เรายังไม่มีบ้านศูนย์กลาง หรือหมู่คณะ เพราะส่วนใหญ่เราอยู่ในวัดต่างๆ เพื่อรับใช้พระศาสนจักรท้องถิ่นนั้นๆ เพราะเราเชื่อว่า เมื่อถึงเวลาพระเจ้าจะเตรียมให้พวกเราเองในสิ่งที่จำเป็นและสำคัญเพื่อจุดประสงค์เดียว คือ เพื่อสนับสนุนการประกาศพระวรสาร

ขอเชิญชวนเยาวชน พี่น้องนักบวช และพี่น้องฆราวาส ได้รู้ว่าชีวิตเราจะมีคุณค่าและความหมายมากขึ้น เมื่อเราได้แบ่งปันชีวิตเรา ทั้งสิ่งที่มีและที่เราเป็น ให้กับผู้อื่นในงานประกาศพระวรสาร... ขอเชิญพี่น้องมาร่วมงานกับเรา ตามกระแสเรียกของพี่น้อง ติดต่อกับคณะธรรมทูตได้ทุกเวลาสำหรับการหาประสบการณ์ใหม่ๆ ในชีวิตฝ่ายจิตแบบนี้... ❄

เมืองแร่นอง

สมัยเด็ก จำได้ว่าวิชาภูมิศาสตร์ต้องท่องจำลักษณะต่างๆของจังหวัดในประเทศไทยที่ผมจำได้แม่นคือจังหวัดระนอง เป็นจังหวัดที่ฝนตกมากที่สุด มีประชากรน้อยที่สุด เป็นส่วนที่แคบที่สุดของประเทศไทยและมีแผนจะขุดคลองคอคอดกระที่นี้ เป็นจังหวัดที่ส่งออกสินค้าสำคัญของประเทศคือแร่ดีบุกอันอุดมสมบูรณ์

เมื่อเรียนในมหาวิทยาลัยตรงกับช่วงหลังเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 หลังจากประชาชนนิสิตนักศึกษาโค่นล้มรัฐบาลทหารของจอมพลถนอม กิตติขจร ที่ปกครองประเทศมาอย่างยาวนานจนเกือบถือเป็นสมบัติของตระกูลประเทศไทยก็เตรียมตัวเลือกตั้งในปี 2518 เพื่อให้ประชาชนรู้ว่าการเลือกตั้งสำคัญอย่างไร ต่อระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ศูนย์กลางนิสิตนักศึกษาแห่งประเทศไทยในสมัยนั้นก็จัดโครงการเผยแพร่ประชาธิปไตยโดยส่งนักศึกษาลงไปให้ความรู้กับประชาชนในทุกอำเภอทุกจังหวัด ผมก็สมัครไปกับเขาด้วย จำได้ว่าต้องไปเข้าค่ายอบรมที่หุบกระพง จังหวัดเพชรบุรีอยู่หนึ่งสัปดาห์ มีนักศึกษาไปร่วมหลายพันคน นอนกันตามเต็นท์ กลางวันก็ไปนั่งกับพื้นกลางสนามหญ้าที่มีผ้าใบคลุมแดด ทนฟังบรรดาอาจารย์รัฐศาสตร์จากมหาวิทยาลัยต่างๆ สลับกันบรรยายเรื่องประชาธิปไตย ยอมรับว่าไม่รู้เรื่องอะไรเลย พอครบสัปดาห์เขาก็ส่งให้ไปพูดคุยกับชาวบ้านตามอำเภอต่างๆ

ผมโดนส่งไปอยู่ที่อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง อยู่หนึ่งเดือนเต็มๆ นั่งรถขนส่งหวานเย็นออกจากกรุงเทพฯ เข้าตรูไปถึงที่หมายตอนค่ำพอดี เขาให้ไปอยู่กับชาวบ้านกลางสวนใหญ่ร่มครึ้ม ปลูกต้นมะพร้าว ต้นยาง มีบ้านเรือนตั้งอยู่ห่างๆ กลางคืนไม่มีไฟฟ้าต้องจุดตะเกียง ห้องฟ้ามืดสนิทเห็นดาวเต็มตา ถึงกลางวันก็ออกเดินไปพูดคุยกับชาวบ้าน สิ่งที่ตั้งใจจะไปสอนชาวบ้านเรื่องประชาธิปไตยเกือบไม่ได้ทำเลย แต่ที่ได้เป็นกอบเป็นกำคือการได้เรียนรู้จากชาวบ้านว่าเขาอยู่กันอย่างไร ทำมาหากินด้วยอาชีพอะไร มีปัญหาอุปสรรคอะไรบ้าง มีทุกข์มีร้อนเรื่องอะไร ได้รู้ว่าพรมแดนระหว่างประเทศเช่นไทยและพม่า นั้น มีเพียงลำธารเล็กๆ เดินลุยน้ำแค่ตาตุ่มก็ข้ามประเทศกันแล้ว แยกไม่ออกว่าไทยหรือพม่าอยู่ตรงไหน ชาวบ้านก็ไปมาหาสู่กันเหมือนประเทศเดียวกัน พอมีชาวบ้านตายก็ไปร่วมสวดในงานศพที่วัด ไปรู้ว่าตายจากอะไร แล้วก็เกิดคำถามว่าไม่น่าจะตายถ้ามีโรงพยาบาลเหมือนในกรุงเทพฯ ที่เป็นประสบการณ์ฝังใจจนมาถึงทุกวันนี้ คือวันหนึ่งตัวเองเกิดเป็นไข้หนาวสั่นตลอดคืน เริ่มสงสัยว่าเราจะป่วยเป็นมาลาเรียหรือไม่ เพราะที่อยู่นั้นก็กลางสวนกลางป่า รุงซาก็ตัดสินใจว่าจะต้องเข้ามาตรวจวินิจฉัยที่อำเภอ เนื่องจากไม่มีรถก็ต้องเดินด้วยสองขาวิ่งชั่วโมงกว่าจะได้ต่อสองแถวที่ถนนใหญ่ มาถึงตัวอำเภอก็ได้พบกับคุณหม่อาวุโสที่สถานีอนามัย พอตรวจดูก็สงสัย

ว่าน่าจะเกิดจากแผลอักเสบที่ตะโพกชวามากกว่าเป็นมาลาเรีย ได้ยามาทา มาทาน ตรวจเสร็จก็ต้องเดินกลับเข้าหมู่บ้านเหมือนเดิม คินนั้นแผลก็ระบมและแตกออกมีหนองทะลักออกมา มากอยู่ พอรุ่งเช้าก็หายไข้ ผมเลยได้เข้าใจความลำบากของชาวบ้านโดยเฉพาะในเวลาเจ็บป่วย

ได้มีโอกาสกลับไปตระนองอีกสามครั้ง ในสิบปีนี้ ได้เห็นการคมนาคมขนส่งสะดวกสบาย ชาวบ้านมีรถของตนเอง ตามหมู่บ้านมีไฟฟ้า มีทีวี มีอินเทอร์เน็ต และสิ่งอำนวยความสะดวกครบครัน นอกจากนี้ทุกตำบลยังมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพและที่อำเภอมีโรงพยาบาลชุมชนอย่างทันสมัย ครั้งหลังสุดที่ไปเมื่อปีนี้ได้มีโอกาสไปดูสถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ของเมืองระนองสองแห่งที่เรียกว่า “ในค่าย” และ “บ้านเทียนลือ” ต้องชมเชยการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและชาวเมืองระนองที่พยายามรวบรวมประวัติศาสตร์ที่น่าสนใจให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ แม้จะเป็นสิ่งหนึ่งของวิวัฒนาการแต่ก็ได้ความรู้และข้อคิดที่ดี

“ในค่าย” คือที่พักหรือจวนของผู้ว่าราชการคนแรกที่เป็นต้นตระกูล ณ ระนอง ในปัจจุบัน หากจะดูเรื่องของวัตถุสิ่งของก็อาจจะมีไม่มาก เพราะบ้านเรือนหรือตัวจวนที่สมัยหนึ่งเป็นเรือนไม้ใหญ่โตนั้นก็โดนปลวกและธรรมชาติกัดกร่อนจนพังทลายไปหมดเหลือแต่รูปภาพที่พอเหลืออยู่บ้างก็เป็นข้าวของเครื่องใช้ในศาลบรรพชน ที่น่าสนใจคือเรื่องราวของผู้คน ผู้ว่าราชการคนแรกนั้นพื้นเพเป็นคนจีนที่อพยพมาจากฮกเกี้ยน เริ่มต้นด้วยการทำงานแบบกรรมกรที่ป็นงปลูกผักขาย และเข้ามาค้าขายที่ภูเก็ตและ

พังงาจนฐานะดี ก่อนมาปักหลักที่ระนอง โดยทำโครงการขอสัมปทานทำเหมืองแบบเหมาเหมืองจากพระเจ้าอยู่หัวตั้งแต่รัชกาลที่สาม สามารถส่งเงินเข้าท้องพระคลังปีละเป็นล้านๆ บาท ซึ่งเป็นเงินจำนวนมาก และดำเนินการเช่นนี้ตลอดมาจนได้รับความไว้วางใจให้มีบรรดาศักดิ์เป็นเจ้าเมือง คนเราหากมีความรู้และความซื่อสัตย์แล้วคนอื่นๆ ก็ให้ความเคารพและชอบที่จะคบค้าสมาคม

เรื่องราวของ “บ้านในค่าย” เป็นประวัติศาสตร์ในส่วนฝ่ายชายของต้นตระกูล ส่วนฝ่ายหญิงเมื่อแต่งงานออกไปแล้วก็ไปใช้นามสกุลใหม่แยกบ้านออกไปตั้งอยู่ใกล้เคียงกันเรียกชื่อบ้านตามฝ่ายสามีว่า “บ้านเทียนลือ” บ้านยังอยู่ในสภาพดีแม้จะถูกทิ้งให้รกร้างไว้หลายสิบปีก่อนมาบูรณะเปิดให้เป็นสถานที่เข้าชมตัวบ้านนั้นไม่ได้สร้างด้วยไม้แต่สร้างด้วยอิฐและปูนแน่นหนาแข็งแรง ที่หน้าต่างก็มีลูกกรงเหล็กหนากันการบุกรุก เป็นตัวอาคารสองหลังเชื่อมต่อกันด้วยสนามกลางบ้านและห้องครัว คนที่สร้างบ้านคือ**คุณเทียนลือ**นั้นก็เป็นคนหนุ่มชาวจีนที่เดินเรือมาแสวงโชคเหมือนคนจีนในสมัยนั้นด้วยความที่เป็นคนเฉลียวฉลาดขยันและทำการค้าขายเก่ง เลยได้มารู้จักกับทางฝ่ายผู้ว่าฯ และได้เข้ามาช่วยงานเรื่องการขุดตึกและส่งออกขากลับก็เอาสินค้าจากนอกเข้ามาขายในประเทศไทยการค้าจึงเจริญรุ่งเรืองและได้แต่งงานกับฝ่ายหญิงที่เป็นรุ่นหลานเจ้าเมือง

เวลาเดินดูห้องต่างๆ ในบ้าน เราจะเห็นความหมายที่ฝังผ่านสัญลักษณ์และตัวหนังสือ เช่นโต๊ะไม้จะสลักเป็นลวดลายงดงาม

และมีรูปค่างคาว คนจีนถือว่าค่างคาวเป็นสัตว์นำโชคเพราะคำที่ใช้เรียกค่างคาวไปพ้องเสียงกับคำว่าเจริญ พื้นที่ห้องก็จะประดับกระเบื้องลายสีเหลี่ยมจัตุรัสที่เป็นสัญลักษณ์ของเงินไหลนองทองไหลมา และที่ประตูเข้าบ้านจะมีตัวอักษรจีนเขียนคำมงคลต่างๆ เช่น **“ขอพรจากแผ่นดินแม่ให้หลังไหลมาสู่ผู้อยู่อาศัย เหมือนตั้งท่าฝนที่ตกลงในป่าท้อ”** “ ดูในภาพรวมทั้งหมดแล้วก็จะเห็นว่าผู้สร้างมุ่งหมายให้เกิดความเจริญ ร่ำรวย มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน ซึ่งทำให้ผมเข้าใจว่ารัฐบาล**ท่านประยุทธ์**ที่ชูวิสัยทัศน์ไทยแลนด์ 4.0 โดยใช้สโลแกนว่า มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน อาจมีความคิดในทำนองเดียวกัน

ในข้อมูลที่เราเขียนติดไว้สำหรับผู้มาเยี่ยมชม มีข้อความสะท้อนความร่ำรวยของบ้านดังกล่าว ในทำนองว่าพอตกกลางคืนเจ้าของและสมาชิกในบ้านก็จะนำเงินที่ค้าขายได้มานับกันที่ลานกลางบ้านท่ามกลางแสงจันทร์ จึงเป็นที่รู้กันว่าบ้านหลัง

นี้เป็นที่รวบรวมของทรัพย์สมบัติมากมาย แต่ความร่ำรวยนั้นก็กลับกลายเป็นภัยร้าย เพราะในที่สุดคุณเทียนลือเจ้าของบ้านก็ถูกลอบวางยาพิษเสียชีวิต ลูกหลานก็แยกย้ายกันออกไปอยู่ที่อื่น ยิ่งมาตอนหลังในช่วงเปลี่ยนแปลงการปกครองคนที่สนิทสนมกับในรั้วในวังก็พลอยตกเป็นคนที่ทางการเฝ้าระวัง ผู้คนในตระกูลจึงอพยพย้ายไปอยู่เกาะหมากหรือปีนังในปัจจุบัน

ได้ดูการเปลี่ยนแปลงของสังคมและของชีวิตผู้คนแล้ว ความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืนในโลกนี้นั้นมีได้ก็เพียงชั่วคราวช่วยยาม มีขึ้นมีลงตามธรรมชาติ เราไม่อาจยึดถือเอาสมบัติหรือความมั่งคั่งทางฝ่ายโลกมาเป็นสรณะได้ ทำให้ผมนึกถึงข้อความในพระคัมภีร์ที่ว่า **เราควรไว้วางใจในพระเจ้าและยึดถือปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่พระองค์มอบไว้ เพราะพระองค์จะเป็นป้อมปราการ เป็นโล่กำบัง เป็นพละกำลัง และเป็นบทเพลงขับกล่อมเราอย่างแท้จริง ๕**

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

P

pneuma (กรีก)	= 1) ลมหายใจ (breath) 2) ลมปราณ (breath of life) 3) จิต (spirit) 4) วิญญาณ (soul)
Pneumatology	= พระจิตวิทยา
polemics	= การโต้ปัญหา (ถรรมะ)
polygenism	= พหุปฐมกำเนิดมนุษยชาตินิยม
polytheism	= พหุเทวนิยม
Pontiff, Roman	= พระสันตะปาปา
Pontifical Academy	= สถาบันการศึกษาในความอุปถัมภ์ของพระสันตะปาปา
Pontifical Biblical Commission	= คณะกรรมการวิชาการพระคัมภีร์ในอุปถัมภ์ของ พระสันตะปาปา
Pontifical Blessing	= 1) การอวยพรของพระสันตะปาปา 2) พร พระสันตะปาปา
Pontifical Commission	= คณะกรรมการวิชาการในความอุปถัมภ์ของพระสันตะปาปา
Pontifical Committee	= คณะกรรมการในความอุปถัมภ์ของพระสันตะปาปา
Pontifical Council	= สมณสภา
Pontifical Insigna	= เครื่องยศพระสันตะปาปา (เช่น รั้วจกรประจำพระสันตะปาปา ตราสัญลักษณ์ประจำองค์ ฯลฯ)
Pontifical March	= เพลงสรรเสริญพระสันตะปาปา
Pontifical Mass	= มิสซาพระสังฆราช (มิสซาสง่าที่พระสังฆราชเป็นประธาน)
Pontificate	= 1) ตำแหน่งพระสันตะปาปา 2) สมณสมัยพระสันตะปาปา
poor souls	= วิญญาณในแดนชำระ
Poor Clares, the	= คณะพัวร์แคลร์ (เป็นคำเรียกคณะนักพรตของอารามที่ นักบุญคลารา ตั้งขึ้น โดยการจูงใจของนักบุญฟรังซิส แห่งอััสซีซี ค.ศ. 1215)

ท่วงทำนองแห่งรัก

ดวงศิลา

นักบุญซีต้า... หญิงรับใช้ผู้ศักดิ์สิทธิ์...

พี่น้องที่รัก ชีวิตของนักบุญซีต้าเป็นชีวิตที่เรียบง่าย แต่เห็นได้ชัดว่าท่านเป็นคนสุภาพ เลียสละ ขยัน มีความศรัทธาและอุทิศชีวิตของตนแด่พระเจ้า

ท่านเกิดราว ค.ศ. 1218 ในครอบครัวยากจนที่อาศัยอยู่ในเมืองมอนเต สากราตี (Monte Sagrati) ใกล้ๆ เมืองลูคคา (Lucca) ประเทศอิตาลี ท่านได้รับการอบรมอย่างดีจากคุณแม่มือแม่ผู้มีใจศรัทธา จึงทำให้ท่านมีความศรัทธาต่อพระเจ้า อ่อนหวานและมีความสุภาพถ่อมตน

ด้วยความยากจน เมื่ออายุ 12 ปี ท่านถูกส่งไปทำงานบ้านในครอบครัวฟาติเนลลี (Fatinelli) ซึ่งเป็นครอบครัวที่ร่ำรวยของเมืองลูคคา (เมืองลูคคาอยู่ห่างจากบ้านของท่านราว 8 ไมล์) **ท่านมองงานเล็กๆ ในชีวิตของท่านว่า นี่คือการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ท่านจึงทำงานที่ท่านได้รับมอบหมายอย่างดี ด้วยความขยันขันแข็ง เมื่อพบความยากลำบากในการทำงาน ท่านก็มองว่าความยากลำบากที่ท่านได้รับเป็นการใช้โทษบาปของท่าน เป็นเหมือนกับการแบกกางเขนติดตามพระเยซูเจ้า** ท่านจึงยอมรับความยากลำบากนั้นด้วยความเพียรทน

ทั้งๆ ที่ต้องทำงานบ้านมากมายในบ้านหลังใหญ่ แต่ท่านก็มีเวลาให้กับการสวดภาวนาเสมอ ท่านทำพิธีกรรมอดอาหารบ่อยๆ ท่านยังแบ่งปันอาหารที่ท่านอดนั้นให้แก่คนที่จนกว่าท่าน แม้ว่าจะได้รับค่าจ้างไม่มาก แต่ท่านก็มีเงินเสียดไว้ทำบุญให้แก่คนที่จนกว่าท่านเสมอ **ท่านไปร่วมมิสซาทุกวัน** เนื่องจากมีงานมากท่านจึงต้องตื่นก่อนเพื่อนร่วมงานคนอื่นสองสามชั่วโมง เพื่อสวดภาวนาและร่วมมิสซา ก่อนที่จะทำงาน

แม้ท่านจะพยายามทำความดีด้วยหัวใจที่บริสุทธิ์ แต่ก็ยังมีเพื่อนร่วมงานที่มองว่าท่านเป็นคนสร้างภาพให้ตนเองดูดี เพื่อจะได้เป็นที่รักของเจ้านาย ความถ่อมตนของท่านถูกมองว่าเป็นความโง่เขลาและอ่อนแอ แม้เจ้านายบางคนของท่านก็คิดเช่นนั้นด้วย นักบุญซีต้ายังคงก้มหน้าก้มตาทำความดีต่อไป ท่านยังคงเพียรทน แม้ต้องอยู่ในสถานการณ์เช่นนี้ ที่สุดความดีของท่านก็ชนะใจเจ้านายและเพื่อนร่วมงานที่มองท่านในแง่ลบ ครอบครัวฟาติเนลลีเริ่มตระหนักว่าพวกเขามีบุคคลผู้ศักดิ์สิทธิ์อยู่ในครอบครัวของพวกเขา พวกเขาจึงวางใจให้ท่าน ใช้เงินทองส่วนหนึ่งของครอบครัวในการช่วยเหลือคนยากจน อยุ่ไรก็ดี ท่านจัดการกับเงินนั้นอย่างดีและรอบคอบ และเมื่อจะใช้เงิน ท่านจะแจ้งให้กับเจ้านายของท่านทราบทุกครั้ง

เมื่ออัศจรรย์เกิดขึ้นในชีวิตของท่าน เช่น ผ้าคลุมไหล่ที่ท่านให้คนที่กำลังหนาวสั่นที่ท่านพบในวันคริสต์มาส กลับถูกนำมาส่งคืนให้ท่านโดยบุคคลที่มีใบหน้าสว่างไสวดุจชาวสวรรค์ ท่านทำงานยถึงวันตายของท่าน และก็เกิดขึ้นจริงๆ ในปี ค.ศ. 1278 ด้วยวัย 60 ปี ร่างของท่านถูกฝังไว้ที่วัดนักบุญเฟรเดอาน (St. Frediano) ที่เมืองลูคคา มีการเปิดหีบศพของท่านในปี ค.ศ. 1446 และปี ค.ศ. 1581 พบว่าร่างกายของท่านแห้งและเป็นสีดำคล้ำแต่ไม่เน่า หลังจากความตาย ท่านยังได้ทำอัศจรรย์กว่า 150 ครั้ง

พระสันตะปาปาอินโนเซนต์ ที่ 12 สถาปนาท่านเป็นนักบุญในปี ค.ศ. 1696 ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์ของผู้รับใช้หญิงที่ทำงาน และสตรีที่ดูแลคนป่วยและคนยากจน พระศาสนจักรระลึกถึงท่านในวันที่ 27 เมษายน **☩**

ชวนรำพึง

พี่น้องที่รัก ชีวิตของนักบุญซีต้าสอนเราว่า ความศักดิ์สิทธิ์ในชีวิตคริสตชนคือการปฏิบัติตามหน้าที่ ตามกระแสเรียกที่พระมอบหมายให้แก่เราในชีวิตประจำวัน หลักคิดในการดำเนินชีวิตของท่านเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เรา ท่านมองงานที่ท่านทำว่าเป็นการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และท่านมองความยากลำบากที่ท่านได้รับเป็นการใช้โทษบาปของท่าน เป็นเหมือนกับการแบกกางเขนติดตามพระเยซูเจ้า แม้มีงานมากท่านยังมีเวลาให้กับการร่วมมิสซาและสวดภาวนา แม้จะเป็นคนยากจน แต่ท่านก็ยังมีน้ำใจช่วยเหลือคนที่มีความยากลำบากกว่าท่าน

เมื่อได้รำพึงถึงชีวิตของท่านทำให้พ่อกับคิดถึงพระวาจาของพระเจ้าจากหมายของนักบุญเปาโลถึงชาวโครินธ์ ฉบับที่หนึ่ง ที่สอนเราว่า “เมื่อท่านจะกินจะดื่มหรือจะทำอะไรก็ตาม จงทำเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าเกิด” (1 คร 10:31) และชีวิตเล็กๆ ของนักบุญซีตาก็เป็นแบบอย่างที่ยิ่งใหญ่แก่เราในการทำทุกอย่างเพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้าอย่างแท้จริงครับ

พระพรที่สำคัญ 'วันเวลา'

ปริญ

ป.จ.ว.

ตอนนั้นเรียนระดับปริญญาตรีที่มีเรื่อง "จิตวิทยาเบื้องต้น" แถมได้เรียน ร.ด. ไปเข้าค่ายที่เขาชนไก่ ครูฝึกก็พูดถึงปฏิบัติการทางการทหารที่ต้องมีเช่นเดียวกัน เขาเรียกว่า **"ปฏิบัติการจิตวิทยา"** บทเรียนในหนังสือกับการสอนในห้องเรียนไม่เท่าเรื่องที่เกิดจริงๆ ในชีวิตหรอก มันเข้าใจได้จริงๆ

เวลาที่กลับบ้านขณะที่นั่งอยู่หน้าบ้านนั้นเอง เป็นช่วงแดดร่มลมพัดเอื่อยของเย็นวันหนึ่ง ฉันทน์เห็นเด็กชายตัวเล็กๆ สองคนวิ่งไล่กันมาแน่นอนการครั้งนี้รู้เลยว่าต้องทะเลาะเตรียมลงไม้ลงมือแน่นอน แต่ก็คงมองดูเข็งกันก่อนคนหนึ่งอยู่ใกล้เสาไฟฟ้า อีกคนหนึ่งทางสายยึดเสาไฟ

"เราจะเอาไม้นี้ตีแกให้หัวแตกเลย" เจ้าเด็กคนแรกหยิบไม้ใกล้ๆ ยกขึ้นชี้หน้าเพื่อน

"ไม่กลัวหรอกเราก็มีไม้" เจ้าเด็กอีกคนหนึ่งรีบหยิบไม้ที่ใหญ่กว่าและยาวกว่าจากข้างเสาไฟฟ้าด้วยสองมือ มองเพื่อนด้วยความมั่นใจว่าชนะแน่

"งั้นเราจะเอาก้อนหินก้อนนี้ขว้างเธอ" เจ้าเด็กคนแรกเห็นว่าแพ้แน่นอน รีบเปลี่ยนอาวุธเป็นก้อนหินพอดีมือหยิบทำท่าจะขว้าง

"เราก็ไม่...ไม่กลัว" เจ้าเด็กอีกคนรีบและพยายามยกก้อนหินที่ใหญ่มาก แต่ก็ยกไม่ขึ้นหรอก ดูจากเสียงที่ขาดตอนนั้นแหละรู้ว่าออกแรงสุดฤทธิ์ แรงโมโหนี้กะเอาเพื่อนถึงตายกระมัง แต่ขอโทษเท่าที่เห็นมันยกไม่ขึ้นแน่นอน

“โอ๊ย...เธอเอาแต่ของใหญ่ๆ” ว่าแล้ว
เจ้าเด็กคนแรกก็ร้องไห้โฮที่ตัวเองสู้ไม่ได้ แล้วก็
เดินร้องไห้จากไปด้วยความเจ็บใจที่สู้ไม่ได้

เวลาที่ทั้งสองแยกจากวงสงครามกัน
ฉันก็ได้แต่คิดว่า นี่มันสงคราม **ป.จ.ว.** กันชัดๆ
สู้กันแบบนี้ไม่มีอะไรเกิดขึ้นนะ แต่มันเห็นแพ้ชนะ
กันจริงๆ ถ้าใจมันยิ่งใหญ่แล้วละก็อะไรๆ มัน
ก็ทำได้แน่นอน

มันทำให้คิดถึงอีกเรื่องหนึ่งที่วังน้ำเขียว
ในช่วงเช้าตรู่ที่เดินไปพูดคุยกันคนงาน แล้วก็เห็น
วงสนทนาของคนงานกลุ่มหนึ่ง หัวหน้าคนงาน
กำลังคุยสนุกสนานดังลั่น เพราะเป็นคนที่ชอบ
ไปยิงนกยิงหนูในเวลาค่ำคืน

“โอ๊ย...เมื่อคืนนี้ไปหายิงนกจนตึกไม่ได้
สักตัว กลับมาก็เห็นลูกน้องสองคนเดินกลับมา
อีกทางหนึ่ง ก็เลยถามว่าได้อะไรบ้าง มันก็บอกว่า
ได้งูสิงมาตัวหนึ่ง แต่ไม่อยากกิน จะเอาหรือเปล่า
เราก็ชอบซะด้วยก็เลยบอกเอาสิ แล้วก็ถามไปว่า
ได้มายังไง

มันบอกว่าลงน้ำหาปลาที่ทางมองที่ทำดัก
ไว้ตอนเย็น เห็นงูสิงว่ายน้ำซ้าๆ ก็คิดว่าสงสัยมัน
คงเพิ่งลอกคราบ ผมค้อยๆ จับจากทาง มันก็ไม่
ตื่นไม่สู้อะไรเลย เพื่อนอีกคนก็เลยบอกว่าจริงๆ
แหละมันเพิ่งลอกคราบ

ค้อยๆ รูดจากทางจับถึงคอมันแล้ว
เอาขึ้นบก ฆ่ามันแล้วแหละ อยู่ในกระสอบนั้น
แหละ

อยากได้ก็เอาไปเลย

ด้วยความม่งว่นอนก็เลยบอกให้มันเอา
วางไว้ที่ข้างรถ เตียวเข้าค้อยจัดการ เพราะไม่
ได้กินงูมานานแล้ว ไปนอนก็ยังคิดเลยว่าพุงนี้
จะกินผัดเผ็ดตรสแซบ ได้ซดต้มร้อนๆ คือจะมี
ความสุขแท้

พอรุ่งเช้า เดินไปเปิดกระสอบจะเอามือ
ไปล้วงงูสิงออกมา ตกใจ...กระโดดถอยหลังเลย

แล้วก็เรียกสองคนออกมาดู.....

พอเจ้าคนงานสองคนออกมาดู ก็บอก
ว่าดูกันดีๆ ซิวงูอะไร นั่นมัน**งูจงอาง** นี่รอดมา
ได้ยังไงกัน”

เสียงหัวเราะดังลั่นในกลุ่มคนงาน แต่
ฉันมองไปที่เจ้าสองคนที่เงียบสนิท

“รู้แล้วเป็นยังไง”

“ขนลุกย่อนหลัง หนาวย่อนหลังเลย
ครับ” เจ้าคนหนึ่งตอบพร้อมกับหน้าซีดยิ้ม
ไม่ออก

.....

ว่าไปแล้ว ใจคนนี่มันทำอะไรยิ่งใหญ่ได้
มากมายจริงๆ อยู่ที่ใครจะวาดใครจะทำ คิดถึง
ก้อนหินที่ใหญ่กว่าแม่จะยกไม่ขึ้นก็ชนะได้ กับ
คิดถึงงูสิงลอกคราบจับกันมากินได้ แต่ก็รู้สึก
หนาวย่อนหลังเมื่อรู้ว่ามันเป็นงูจงอาง (วันนี้
ทำใจใหญ่ๆ แล้วก้าวออกไปสร้างสรรค์สิ่งที่ดี
กันเถอะ) ๕

ช่างสังเกต

ดิฉันมักจะสอนลูกหลานและคนใกล้ชิดให้ หัดสังเกตคนและทุกสิ่งรอบๆ ตัว แล้วเราจะได้ เรียนรู้และเข้าใจจิตใจของเขา หรือนิสัยของคนว่า เป็นอย่างไร ...มีบทความอยู่เรื่องหนึ่งที่ได้อ่านก็รู้สึก ประทับใจในความฉลาดของคุณครูท่านหนึ่งที่ยาก ให้ลูกศิษย์ที่อยู่ในช่วงวัย 9 ขวบของเขานั้น ได้เป็น คนช่างสังเกต โดยครูพานักเรียนทั้งชั้นไปเดินใน พุ่มนา แม้จะร้อนและเหนียว ซึ่งเด็กๆ ก็ไม่บ่น แต่กลับมีความสุขสนุกสนานตามวัยของเขา

เด็กๆ หยุดเดิน พวกเขารู้สึกสะดุดสายตา เมื่อมองเห็นร่องเท้าเก่าๆ คู่หนึ่ง ถอดวางไว้ที่ได้ ต้นไม้ใหญ่ต้นหนึ่ง นักเรียนคนหนึ่งได้พูดกับครูว่า “ผมอยากจะทำร่องเท้าคู่นี้ เพราะอยากรู้ว่าเจ้าของ (ชวานา) จะเดินตามหามันพบไหม? คงจะสนุกดีนะ ครับ” ...คุณครูสายหน้า และมองเด็กนักเรียนคนนั้น ในแบบที่เข้าใจความรู้สึกที่คึกคะนองของเขา ซึ่งไม่ ได้ตำหนิอะไร แต่กลับบอกเด็กว่า “ครูคิดว่าชวานา คนนั้นคงจะเหนื่อยจากการทำงานกลางแดด เขา คงอยากกลับบ้านเร็วๆ เพื่อพบกับลูกและภรรยา แล้วเขาคงจะหิวอยากจะทำอาหารพร้อมหน้า พร้อมตากัน และเขาคงมีร่องเท้าคู่เดียว ซึ่งเขาย่อมรัก และหวงแหนแน่ๆ เลย”

ถ้าหากพวกเธอนำร่องเท้าของเขาไปซ่อน เขาต้องเดินทางนาน แล้วถ้าตัวของนักเรียนเองลอง เป็นเขาบ้างละ นักเรียนจะชอบไหม เราต้องเอาใจเขา มาใส่ใจเรา สิ่งใดที่เราไม่ชอบ เราต้องไม่ทำสิ่งนั้นกับ ผู้อื่น เขาจะเสียใจแค่ไหน ถ้าพวกเราไปแกล้งเขาเพื่อ

ความสนุก ซึ่งเขาคงจะไม่สนุกกับพวกเราใช่ไหม?

ครูบอกกับเด็กๆ ว่า ถ้าอย่างนั้นเราลองอีก วิธีหนึ่งดีไหม โดยเราลองเอาเงินของครู ซึ่งครูมี เหรียญ 10 อยู่จำนวน 20 เหรียญ แล้วให้พวกเด็กๆ ลองใส่ไว้ในร่องเท้าของชวานาข้างละ 10 เหรียญ เท่าๆ กัน จากนั้นก็ให้พวกเด็กๆ ไปแอบหลังพุ่มไม้ เพื่อคอยสังเกตดูว่าจะเกิดอะไรขึ้น

พวกเด็กๆ ต่างพยักหน้าและวิ่งไปซ่อน ตัว ลักพักชวานาก็เดินมาที่ร่องเท้าของเขา เขาริบ สวมร่องเท้าและต้องรู้สึกสะดุดทันที เพราะมีอะไร บางอย่างวางไว้ที่พื้นร่องเท้า เขาก็มองดูก็เห็นเหรียญ 10 จำนวน 10 เหรียญ เขาแปลกใจมาก รีบดูที่ร่องเท้า อีกข้างหนึ่งก็พบว่า มีเหรียญ 10 อีก 10 เหรียญ ด้วยเช่นกัน

ทันใดนั้นเองสีหน้าที่แปลกใจ กลับกลายเป็น โใบหน้าที่ยิ้มปลื้ม และชวานาคอนนั้นคุกเข่าลง พนมมือ เยกหน้ามองขึ้นไปบนฟ้าแล้วตะโกนลั่นว่า “ลูกขอขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงเมตตา ที่ได้โปรด ส่งคนดีๆ มาช่วยลูก เพราะตอนนี้ลูกไม่มีเงินจะไป ซื้อยาแก้ไข้ให้กับภรรยา ลูกยังไม่รู้ว่าจะไปหาเงินได้ที่ไหน แต่พระองค์ทรงรับรู้รับฟังสิ่งที่ลูกสวดขอทั้งวัน ลูกขอขอบพระคุณพระองค์มากๆ ครับ ลูกเชื่อแล้ว ว่าพระองค์รับฟังและพร้อมจะช่วยเหลือลูกตลอดเวลา” ...น้ำตาแห่งความตื่นตันใจไหลพรากบนใบหน้าที่ มีเหงื่อไหลย่อย ชวานาคอนนั้นปาดน้ำตา ยิ้มแก้มปริ และรีบเดินอย่างรวดเร็วเพื่อไปซื้อยาแก้ไข้ ที่ตลาดก่อนจะกลับไปที่บ้านของเขา

พวกเด็กนักเรียน ต่างตกตะลึงที่เห็นภาพ เช่นนี้ เด็กบางคนถึงกับน้ำตาซึม และวิ่งมาหาคอด คุณครูพร้อมกับพูดว่า “ครูครับพวกผมเข้าใจแล้วว่า ครูสอนให้พวกเราเป็นคนช่างสังเกต และ ไตร่ตรอง พวกเราได้เรียนรู้บทเรียนมากมายจาก เรื่องง่ายๆ อย่างนี้ พวกเราสัญญาว่า จะทำสิ่งดีๆ ให้ผู้อื่นมีความสุข แทนที่จะคิดแต่สนุกสนานบน ความทุกข์ของผู้อื่น พวกเราจะคิดก่อนพูดและคิด ก่อนทำ ครับ”

คุณครูสามารถชนะใจพวกเขาแล้ว เด็กนักเรียนวิ่งกรูกันเข้าไปกอดครูไว้แน่นด้วยความซาบซึ้ง หลายคนน้ำตาคลอ คุณครูได้ปรับเปลี่ยนทัศนคติของเด็กโดยการสอนแบบง่ายๆ ให้พวกเขาได้เรียนรู้เองว่าจะเกิดอะไรขึ้น เพราะในทุกๆ การกระทำย่อมส่งผลต่อผู้อื่น

สำหรับดิฉันเองอ่านเรื่องนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก ด้วยความประทับใจ จึงขอนำมาเล่าแบ่งปัน เพื่อว่า พวกเราซึ่งเป็นผู้ปกครองและผู้ใหญ่จะได้ถ่ายทอด ส่งต่อเรื่องราวดีๆ เหล่านี้ให้ลูกๆ หลานๆ ของเราได้ นำไปไตร่ตรอง เพราะเราทุกคนต้องการให้บ้านเมือง และสังคมของเราดีขึ้น เราต้องช่วยกันผลิตคนดี สร้างคนดี ส่งเสริมและให้กำลังใจคนดีให้กล้าที่จะ ทำดีต่อไป

ดิฉันยังมีอีกเรื่องหนึ่งที่ยอยากจะเล่าแบ่งปัน คือ ณ ห้องเรียนชั้นปีสุดท้ายห้องหนึ่ง คุณครู เดินเข้ามาในห้อง แล้วแจกกระดาษให้นักเรียนคนละ 2 แผ่น โดยแผ่นหนึ่งเป็นกระดาษสีขาว แต่ตรง กลางมีจุดสีดำเล็กๆ ปรากฏอยู่ ส่วนกระดาษอีก แผ่นหนึ่งที่คุณครูแจกให้นั่นเป็นของนักศึกษาเพื่อ

ให้เขียนบรรยายว่า ได้เห็นอะไรบ้าง? นักศึกษา ต่างมองหน้ากันไปมองหน้ากันมา สุดท้ายต่างก็ บรรยายถึงจุดสีดำว่ารู้สึกอย่างไร ตามความคิดของ นักเรียนแต่ละคน

สักครู่ ครูได้รวบรวมกระดาษทุกแผ่น เมื่อครูอ่านแล้วก็ยิ้ม และบอกว่าไม่มีใครบรรยาย ถึงสีขาวของพื้นกระดาษเลย มีแต่เขียนบอกถึง ความรู้สึกกับจุดสีดำเล็กๆ ที่มีอยู่เพียงจุดเดียว เท่านั้น... ชีวิตคนเราก็เป็นอย่างนี้จริงๆ เราจะมอง ดูแต่สิ่งที่ไม่ดีของคนอื่น ทำไมจึงไม่มองดูส่วนที่ดีๆ ของเขาบ้างว่ามีอะไรบ้าง จิตใจของคนไม่ใช่จะเลวร้ายไปหมด เราควรดูสิ่งที่เขาเคยทำสิ่งดีๆ เอาไว้ซึ่งก็ น่าจะมีอยู่บ้าง แล้วเราก็จะมีความสุข และเบิกบานใจ เราต้องมองด้านบวก ชีวิตของเราก็จะมีความสุขมาก ยิ่งขึ้น ใครๆ ก็อยากจะทำใจดี เราก็จะมีเพื่อนดีๆ มากขึ้น แทนที่จะหน้าบูดบึ้ง ยิ้มไม่เป็น มองโลก เป็นสีดำ ไม่มีใครกล้าเข้าใกล้

คุณครูอยากจะสอนบรรดาลูกศิษย์ลูกหาให้ รู้ว่า เมื่อเขาเปลี่ยนความคิด ก็จะเปลี่ยนชีวิตของเขา ด้วย การที่เราให้เขาดูภาพ ซึ่งมีเพียงแค่จุดดำ เขาจะ ตัดตา และตัดไว้ที่ใจคอยเตือนสติให้เขามองโลกใน ด้านดี สร้างสุขให้ชีวิตโดยไม่ต้องไปหาซื้อ หรือไปหา จากที่ไหนมาเสียเวลา การรักตัวเอง หันมาพิจารณา และไตร่ตรองชีวิตตัวเอง บอกกับตัวเองว่า ฉันจะไม่ ทำร้ายใคร แต่จะช่วยผู้อื่นที่จิตใจบอบช้ำ แล้วฉัน จะให้อภัย ให้ความรัก ให้โอกาส ดิฉันเชื่อว่าเราก็ จะเป็นคนใหม่ที่ทุกคนชื่นชม และเป็นแบบฉบับที่ดี เพราะเป็นการยืนยันว่าเราเป็นคริสตชนเป็นลูกของ พระ ทุกคนในโลกล้วนเป็นพี่น้องกัน ❀

คริสต์ คิด กับนักจิตฯ

ดร.จิตรา ฤกษ์เมธา บัณฑิตวิทยาลัย มศว.

สะดวกสบาย... สาย...สัมพันธ์

ปัจจุบันนี้ โลกของเราเสมือนจะเล็กลง เราสามารถติดต่อกับคนทั่วโลกได้ง่ายขึ้น ความสะดวกสบายทำให้คนเราในยุคนี้ สามารถทำอะไรได้โดยไม่ต้องเคลื่อนที่ไปไหน เพียงแค่มีมือถือ ทุกอย่างอยู่ที่ปลายนิ้วมือ กดผ่านแอปพลิเคชัน (Application) เพื่อเลือกในสิ่งที่ต้องการได้

อยากทำธุรกรรมด้านการเงิน โอนเงิน จ่ายเงิน ตัดบัตรเครดิต เพียงกด App ของธนาคารที่ต้องการ อยากหาอะไรกินอร่อยๆ แต่ไม่อยากออกจากบ้านไปไหน เพราะไม่อยากเดินทาง ไม่อยากเดิน ไม่อยากรื้อน เพียงกดหา App บริการสั่งอาหารร้านโปรด เพียงไม่กี่นาที จะมีคนขี่มอเตอร์ไซด์นำอาหารมาส่งให้ถึงที่ อยากออกกำลังกาย เพียงกดหาเว็บไซต์ที่สอนออกกำลังกาย เราสามารถออกกำลังกายตามครูฝึกได้ทันที ในช่วงเวลาที่เรากำหนดเอง ไม่ต้องเดินออกไปสวนสาธารณะ หรือเข้ายิมอีก

คิดถึงเพื่อน อยากคุยกับเพื่อนก็ยกมือถือขึ้นมาโทรหาได้เลย เลือกได้ว่าอยากฟังเสียงอย่างเดียว หรือ จะเปิดภาพเห็นหน้าคุยกัน หรือหากเพื่อนไม่สะดวกรับสาย ก็สามารถใช้การพิมพ์ไปมาหากันเพื่อติดต่อกันได้ จะนัดประชุมกัน ไม่จำเป็นต้องนัดมาเจอกันแล้ว ต่างคนต่างอยู่กันคนละซีกโลก อยู่กันคนละเมืองอยู่กันคนละแห่ง ก็สามารถนัดเวลา เพื่อให้เกิดประชุมออนไลน์ ทุกคนสามารถเห็นหน้าตากันได้หมด

อยากเรียนต่อ ก็ไม่ต้องบินไกลไปถึงต่างประเทศ มีหลักสูตรออนไลน์ให้เรียน เพื่อเก็บเครดิตและสอบเพื่อให้ได้ใบปริญญาได้ อยากได้ความรู้เรื่องใด ก็เพียงกดหาเรื่องราวที่อยากรู้ ค้นคว้าได้ในอินเทอร์เน็ต อยากมีเพื่อนไม่มีใครเล่นด้วย ก็สามารถกดหาเพื่อนใหม่ คุยกันไปมาได้

จึงไม่เป็นเรื่องแปลก สำหรับยุคนี้ ที่จะออกไปที่ใดก็ตาม จะเห็นคนก้มหน้าก้มตามองมือถือคนในสังคม โดยเฉพาะเด็กวัยรุ่นถึงวัยทำงาน อยู่ในยุคของ **“สังคมก้มหน้า”**

เพราะ.... ทุกอย่างอยู่ในพื้นที่สี่เหลี่ยมเล็กๆ ที่ถืออยู่ในมือ

หากใครที่สามารถบริหารการใช้งานได้ ก็จะได้ประโยชน์จากการใช้งาน ทั้งการเรียน การทำงาน การหาความรู้ หาข้อมูล หากใครที่ไม่สามารถบริหารการใช้งานได้ ก็จะเสียประโยชน์จากการใช้งาน เสียงาน เสียการเรียน เสียเวลา เสียการควบคุมตนเอง เสียสังคม

ไม่นานมานี้ ผู้เขียนได้รับบทความหนึ่งจากกลุ่มกัลยาณมิตรสงมาให้อ่านเรื่องราวหนึ่ง ที่เด็กวัยรุ่นผู้เป็นหลาน มีความสงสัยว่าทำไมคุณตายังคงเดินไปที่ธนาคารทำธุรกรรม นั่งรถตากแดดร้อนเพื่อไปซื้อของกับร้านค้าของชำเล็กๆ ไปเดินตลาดสดที่เลอะเทอะและหิวของกลับมา ตื่นแต่เช้า เพื่อไปหากลุ่มเพื่อนทุกเช้าเพื่อดื่มชา ดูแล้วช่างเสียเวลานี้กระไร... วันหนึ่ง หลานวัยรุ่น จึงตัดสินใจคุยกับคุณตาว่า **“ทำไมคุณตา ไม่ปรับตัวเรียนรู้การใช้เทคโนโลยี จะได้ไม่ต้องเสียเวลาในแต่ละวัน เพื่อเดินทางไปไหนมาที่นี่ ไม่ต้องเหนื่อยและเสียเวลา หากเพียงใช้ปลายนิ้ว คลิกไปที่อินเทอร์เน็ต จะสามารถย่นระยะเวลาได้อย่างมาก”**

คำตอบที่หลานวัยรุ่นได้รับจากคุณตา คือ **“ไม่ใช่ว่าตาไม่เปิดรับการใช้นวัตกรรม แม่ของหลานซื้อและสอนตาใช้แล้ว แต่ตาเลือกที่จะทำแบบเดิมๆ เพราะตายังต้องการได้รับสัมผัสของความสัมพันธ์”**

ที่แท้ๆ ซึ่งในใจมือถือนั้นไม่มีให้ได้ เมื่อตาเข้าธนาคาร ตาได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ ได้จับเงิน นับเงิน คำนวณตัวเลข การที่ตานั่งรถ เพราะต้องการได้รับลม รับแสงอาทิตย์ สัมผัสความรู้สึกร้อนหนาว การไปเดินตลาดสด ได้เลือกของ ดูของ พูดคุยกับพ่อค้า แม่ค้า รับรู้ถึงชีวิตความเป็นอยู่ และเศรษฐกิจ ชาวบ้าน ช่วยเหลือร้านค้าเล็กๆ ให้กิจการดำเนินต่อไปได้ แม้ว่าจะซื้อของไม่มากมาย การที่ตาตื่นแต่เช้า ไปพูดคุยกับเพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกัน ก็เพื่อจะได้เห็นหน้าเห็นตากัน พูดกันกันแบบสดๆ ได้หยอกล้อ เฮฮา กัน ผ่านสัมผัสผ่านทางสายตา และเมื่อเพื่อนตามีความท้อแท้ เรื่องความเจ็บป่วยทางกายหรือทางใจ พวกเขาจะปลอบประโลมผ่านทาง การสัมผัสได้ ตากับเพื่อนจึงมีเรื่องราวมากมายจากประสบการณ์ชีวิตที่ผ่านมาให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กัน”

มุมมองของตา อาจแตกต่างจากของหลาน แต่เป็นมุมมองที่อาจจะทำให้หลายๆ คน อาจต้องกลับมาทบทวนการใช้ชีวิตกันได้บ้าง

ไม่ได้หมายความว่า มุมมองของใครผิด หรือมุมมองของใครถูก

หากเรารู้จักบริหารชีวิต เราจะได้รับความสะดวก ความสบาย ได้ประโยชน์จากการก้มหน้าก้มตา บนหน้าจอมือถือ แต่หากเราใช้มันมากเกินไป จน “ตัวซีเกียจ” เริ่มทำงาน เราจะเกิดข้ออ้าง ที่ไม่อยากไปไหน ไม่อยากเจอใคร ไม่อาจเดิน ไม่อยากพบปะ จะอยู่กับตัวเอง กับการตามใจตนเอง จนไม่รู้ร้อน รู้หนาว ไม่รู้เวลา ไม่รับรู้ว่ารอบตัวที่ใกล้ๆ ตนเองนั้น เกิดอะไรขึ้นบ้าง

รู้แต่ชีวิตคนไกลตัว รู้แต่เรื่องรอบโลก เล่นอยู่กับหน้าจอสี่เหลี่ยม ดูแต่ความบันเทิง ความสนุก จนลืมเวลา ลืมคนในครอบครัว ลืมเพื่อน ลืมงาน ลืม (การเคลื่อนไหว) ตัว ลืมเวลา ลืมหน้าลืมหลัง ลืมระวังสิ่งรอบข้าง เสมือนหนึ่งโลกของเรา คือ โลกสี่เหลี่ยมหน้าจอ

มีงานวิจัยที่แสดงผลว่า ในโลกโซเชียลออนไลน์ ในเฟซบุ๊ก (Facebook) เพื่อนแท้ๆ ที่เรารู้จัก มีเพียงประมาณร้อยละ 10 เท่านั้น อีกร้อยละ 90 เป็นเพื่อนของเพื่อน เพื่อนต่างๆ คนที่ไม่รู้จักแต่รับเข้ามา เพื่อให้ได้ชื่อว่า “ฉันมีเพื่อนเยอะ ฉันมีเพื่อนมาก”

เขียนเสนอความคิดเห็น (Comment) กดชอบ กดไลค์ เขียนเสมือนหนึ่งจะเป็นเพื่อนกัน แต่มีไม่น้อย ที่พอเจอเจอตัวจริง กลับนิ่ง หรือเดินสวนทางกัน เพราะไม่ได้รู้จักจริงๆ

หากความสะดวก สบายที่เราทำในแต่ละวัน ทำให้เราเริ่มห่างจากผู้คน จากสิ่งแวดล้อมธรรมชาติ เราจะเริ่มเกิด “สาย”.... สัมพันธ์ กับคนในโลกความเป็นจริง

ความสัมพันธ์ ความผูกพัน จางหาย สลายไป ทีละเล็กละน้อย

คนใหม่ๆ ที่เข้ามาในชีวิต จะกลายเป็นคนที่รู้จัก ที่อาจจะฉาบฉวย ไม่ยาวนานนัก และในวันหนึ่งที่เราต้องการใครสักคนที่เข้าใจอย่างแท้จริง เราจะหาความผูกพันนั้นไม่เจอ เพราะที่มีก็เพียงผ่านมาแล้วผ่านไป อาจมีเพียงกำลังใจที่แห้งๆ ผ่านทางการเขียนความคิดเห็น (comment) หรือการทักทายส่วนตัวด้วยภาษาเขียน แต่ยังไม่สามารถให้ใจ

จงแบ่งเวลาในโลกความเป็นจริง ที่มีความสดๆ ให้ได้พบเจอ และโลกเสมือนที่แยกตัวเราออกจากกลุ่มสังคมจริงออกไปได้

ก่อนที่จะ “สาย” จน “สลาย” สัมพันธ์ที่แท้ๆ กันไป ❄

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“มิสซา”

.....ร่วมบูชาโมทนาบุญขอบคุณพระเจ้า
ผ่านทางศีลมหาสนิทในมิสซา
.....อาศัยเครื่องบูชาบนแท่นนี้
รำลึกถึงเยซูพระผู้ทรง
.....ด้วยพระกายแผ่นปังทรงชีวิต
พร้อมโลหิตพระองค์ทรงเจือจุน
.....รับพระองค์เข้าไว้อย่างใกล้ชิด
เป็นหนึ่งในเดียวกับองค์ชุมพาบาล

พร้อมใจเฝ้าเจ้าพระคุณบุญรักษา
ด้วยกายาและโลหิตแห่งคริสตองค์
จากน่องพี้อสื่อสารผ่านทางสวงษ์
เสด็จลวงไถ่โทษาด้วยการจุน
องค์พระคริสตโอบเอื้อคอยเทื้อหนุน
เหล้าจุ่นจุ่นใจในพรรณทาน
พระสถิตด้วยศรัทธาอย่างกล้าหาญ
สาธุการสรณูจิตคริสตชน

WOODTECT
 colors..beauty..infinity

คุณสีก หึงสู!
หึง ปกป้อง!
 ด้วย วูดเทค

สีย้อมไม้ วูดเทค

นี่ล่ะ **'ตัวจริง'** ที่ผู้ใช้งานยืนยันจับใจ
 สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณสมบัติพิเศษของ
 เม็ดสี **UV Block Double Nano** ในวูดเทคจะควา
 เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ทั้ง 3 เท่า
 ซึบลึกถึงเนื้อไม้ สวยทน ช่วยให้ไม้แตกออก
พิสูจน์ความเป็น 'ตัวจริง' ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

Chemglaze®

The ultimate
 wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสริมความงามลายไม้ให้สวยเด่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ
ไม่เปราะแตก ไม่เป็นรอย ไม่หลุดล่อนโดยง่าย
- ✓ สวยทน ใช้งาน คุ้มค่า นานแสนนาน
- ✓ ทนต่อการขีดขูด กระจก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สวยงาม คุ้มค่า
 เข้าใจคนรักไม้

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน ขายดีที่สุด ในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
 ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด

คุณเกษม - คุณนวลละออ ทรัพย์เจริญ

รับส่วนลดพิเศษสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๊ป สรรวิฑ "แพทริค" แดงเดช โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท พรีซิชั่น เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

WOODTECT
colors..beauty..infinity

คุณสีท หึงสู!
หึง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอคริลิกแท้ 100% ชนิดกึ่งเบา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 2321-2549
นพทว:อากาศ

ฟิล์มสีหายใจใจ

ระบายความชื้นได้

ทำความสะอาดตัวเอง
เพียงใช้น้ำมากกว่า 30,000 ครั้ง

LOTUS EFFECT

สีเลียนแบบใบบัวไม่เปื้อนน้ำ
ระล้างคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โมเลกุลมีขนาดเล็มาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะฟิล์มสี น้ำจึงรวมตัวเป็นหยดและชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดีโครงสร้างหลักด้านในไม่เกิดสนิม แต่ขณะเดียวกัน ยังคงความชื้นออกมา ป้องกันสีป็นพอง คอกค้อน

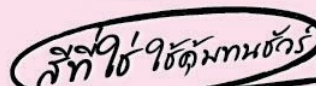

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอคริลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ดีเยี่ยม

Titanium MAX

สูตรเพิ่มสารไททาเนียมทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ดีเยี่ยม โมเลกุลของสีขนาดเล็กเพิ่มประสิทธิภาพแทรกซึมลึก ยึดเกาะเป็นเนื้อเดียวกับผนังปูนได้ดี

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงามนาน

Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงามนาน ปกป้องจากรังสียูวี ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอกค้อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ

Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น เพิ่มพื้นที่ในการทา **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

PRECISION ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ตรีซีอีเอ็ม เอเชีย จำกัด

คุณเกษม - คุณวราลลดา กรวิทย์เจริญ

รับส่วนคัพเค้กสุด เพื่อช่วยเหลืองานคริสตจักรและคริสตชนทั่วประเทศ

คุณปิ๋ป สหรัฐ "แพทริค" ดงเดชะ โทร.02-613-8989 ต่อ 431 , 090-972-4950

บริษัท ตรีซีอีเอ็ม เอเชีย จำกัด 153/13 ซอยรองเมือง 3 ถนนรองเมือง แขวงรองเมือง เขตปทุมวัน ถนน 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

“7 วิธีแยกแยะสิ่งที่เรากำ... มาจากพระเจ้าหรือไม่?”

มีพี่น้องหลายท่านถามผมเสมอว่า “เราจะรู้ได้อย่างไรว่า สิ่งที่เราคิดหรือทำมาจากพระเจ้า หรือเราคิดไปเอง หรือมาจากจิตไม่ดี”

คำถามนี้เป็นคำถามที่น่าสนใจมาก และผมได้ยินคำถามนี้ทุกครั้งที่เราเปิดโอกาสให้ถามตอบปัญหาทางศาสนาสำหรับชาวคริสต์ ซึ่งผมแน่ใจว่าพี่น้องทุกท่านที่ถามคำถามนี้คงต้องการความชัดเจนในการแสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้า

ในพระคัมภีร์มีหลายตอนให้ความสำคัญกับการพิจารณาว่าสิ่งใดมาจากพระเจ้า เช่น

“ท่านที่รักทั้งหลาย อย่าเชื่อการล่อลวงทุกประการ แต่จงทดสอบการล่อลวงต่างๆ ก่อนว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่” (1ยอห์น 4:1)

“ข้าพเจ้าไม่เข้าใจสิ่งที่ข้าพเจ้าทำ สิ่งที่ยอยากทำ ข้าพเจ้ากลับไม่ทำ สิ่งที่ไม่อยากทำข้าพเจ้ากลับทำ” “เพราะข้าพเจ้าไม่ทำความดีที่ปรารถนา กลับทำความชั่วที่ไม่ปรารถนาจะทำ” (โรม 7:15,19)

นักบุญอิกญาซีโอ แห่งโลโยลา เป็นผู้ที่ได้รับการยอมรับจากพระศาสนจักรว่า ท่านมีพระพรพิเศษในการพิจารณาแยกแยะการล่อลวงทางจิตว่ามาจากพระเจ้าหรือไม่ เป็นไปตามน้ำพระทัยพระเจ้าหรือไม่ ท่านให้วิธีการช่วยเราพิจารณาดังนี้

1) ให้เราสำรวจจิตใจก่อนและในช่วงเวลาที่เราลงมือทำสิ่งที่สำคัญๆ ในชีวิต

ท่านนักบุญอิกญาซีโอเสนอให้เราสำรวจจิตใจของเรา เพราะสิ่งดีต่างๆ ที่บุคคลทำนั้น อาจไม่ได้มาจากการล่อลวงของพระเจ้าเสมอไป แต่อาจทำตามความเคยชิน หรือความเห็นส่วนตัว หรือมาจากจิตไม่ดีก็ได้ ...

ตัวอย่างเช่น กิจกรรมการกุศล กิจกรรมด้านศาสนา กิจกรรมจิตอาสาต่างๆ ที่เรานั้น อาจมาจากการล่อลวงของพระเจ้า หรือมาจากจิตไม่ดีก็ได้ อาทิ

ตอนเริ่มต้น เราตั้งใจเพื่อแสดงความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์ ... หลังจากนั้นค่อยๆ เบี่ยงเบนเป็นว่า เราทำเพราะว่าในส่วนลึกของเรานั้น เราทำเพราะเราเอาตนเองเป็นศูนย์กลางเป็นสำคัญ โดยเราไม่รู้ตัว

เราอยากให้คนอื่นทำตามวิธีการของเรา ตามจุดประสงค์ของเรา ... เราอยากให้คนอื่นยอมรับเรา เราฟังคนอื่นน้อยลง เราคิดถึงความรู้สึกของคนอื่นน้อยลง เราเปิดใจให้คนอื่นน้อยลง

เราอยากให้ทำตามวิธีของเรา เราไม่ยอมฟังความเห็นที่แตกต่างกับเรา เราใช้วิธีการโน้มน้าวด้วยความอาวุโสของเรา ด้วยสถานภาพทางสังคมของเรา เราโน้มน้าวด้วยหลักการหรือความเชื่อที่ฟังดูมีเหตุผลน่าเชื่อถือ เพื่อให้เขาทำตามความต้องการของเรา ถ้าไม่ทำตามเราเขาก็จะรู้สึกผิดเรา โดยที่เราไม่ได้ใส่ใจถามความสมัครใจของเขาแต่อย่างใด

เราทำสิ่งต่างๆ ที่เราเอาตนเองเป็นศูนย์กลาง โดยที่เราไม่รู้ตัว และเราเชื่อว่าเราทำในนามของความดีและความถูกต้อง...

และลงท้าย เราารู้สึกหงุดหงิด รำคาญใจ เราไม่มีความสุข ไม่มีความสุขสงบสันติในจิตใจ เราารู้สึก ผิดหวัง เราโกรธคนอื่น ตัดสินคนอื่นว่าทำไมเขาไม่ทำตามความหวังดีของเรา ... หรือเรารู้สึกผิดหวัง ตนเอง โกรธตนเอง ตัดสินตนเองว่าเราไม่ดีเอง

การสำรวจจิตใจของตัวเองอยู่ทุกวันว่า เราอยู่ในหนทางของความเชื่อ ความหวัง ความรัก ซึ่งเป็นหนทางของพระเจ้า หรือเรากำลังออกห่างจากความเชื่อ ความหวัง ความรัก จึงมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง

2) เมื่อเรารู้สึกมีความสุขสันติในจิตใจโดยไม่มีสาเหตุ จิตใจถูกดึงดูดสู่ความเชื่อ ความหวัง ความรัก มีความรักเมตตาต่อตนเอง ต่อคนอื่น ต่อธรรมชาติ ต่อสรรพสัตว์ ต่อสิ่งสร้างของพระเจ้า ...

ท่านเคยมีประสบการณ์แบบนี้ไหมครับ คือ อยู่ดี ๆ ก็มีความสุขสันติในหัวใจ รู้สึกมีความสุข ความหวัง ความรักเพิ่มมากขึ้น ...

นักบุญอิกญาซีโอให้ความมั่นใจว่า สิ่งนี้ มาจากพระเจ้าอย่างแน่นอน ... สิ่งที่เราทำได้คือ ขอบพระคุณพระเจ้าด้วยความซาบซึ้งใจในความรักเมตตาของพระองค์ และเตรียมพลังใจไว้รับมือกับอารมณ์ความรู้สึกทางลบ ความแค้นแค้นใจที่อาจตามมาในอนาคตด้วยใจสุภาพ ถ่อมตน ...

3) เมื่อเรารู้สึกทุกข์ใจ แห้งแล้ง หดหู่ใจ

เมื่อเราพบว่าจิตใจเราเป็นทุกข์ แห้งแล้ง หดหู่ใจ รู้สึกว่าเรากำลังออกห่างจากความเชื่อ ความหวัง ความรัก ... ซึ่งสังเกตได้จากการสำรวจตนเองเกี่ยวกับสิ่งที่เรากระทำ วาจาของเรา ใจของเรา การละเลยของเราในความรักเมตตา ต่อตนเอง ต่อคนอื่น ต่อธรรมชาติ ต่อสรรพสัตว์ ต่อสิ่งสร้างของพระเจ้า ...

เมื่อท่านรู้สึกทุกข์ใจ แห้งแล้งใจ หดหู่ใจ เช่นนี้ ท่านทำอะไร อะไรช่วยให้ท่านรู้สึกดีขึ้นครับ

นักบุญอิกญาซีโอให้เคล็ดลับสรุปได้ว่า ให้เราเปิดใจยอมรับตนเอง ขอพระเจ้าช่วยให้เรามีพลังกายใจต่อสู้กับความแห้งแล้งหดหู่ใจอย่างเต็มที่ ดึงการตัดสินใจที่สำคัญไว้ก่อน ใช้ชีวิตทำสิ่งต่างๆ ตามปกติเท่าที่จะทำได้

แสดงความเสียใจกับสิ่งที่เราทำ เราพูด หรือ เราละเลยต่อความรักเมตตา ขอพระเจ้าช่วยให้เรา หันหัวใจของเรากลับสู่ความเชื่อ ความหวัง ความรัก มีจิตใจรักเมตตาต่อตนเอง ต่อคนอื่น ต่อธรรมชาติ ต่อสรรพสัตว์ ต่อสิ่งสร้างของพระเจ้า

ให้เราวางใจว่า พระเจ้าช่วยเราตลอดเวลา แม้ว่าเราอาจมองไม่เห็น อารมณ์ความรู้สึกทางลบนี้เป็นไปเพื่อประโยชน์ของจิตวิญญาณของเรา พระเจ้าให้พระพรพรานเพียงพอที่เราอยู่ได้ในอารมณ์ทางลบนี้ ขอให้มีความมั่นใจว่าความรู้สึกทางลบจะกลับคืนมาในที่สุด

4) เมื่อเรามีความบรรเทาใจ สุขใจ เบิกบานใจ โดยมิสาเหตุ

ไม่ว่าจะมาจากเหตุการณ์ใดหรือสิ่งใดก็ตาม ลักษณะเช่นนี้ อาจมาจากพระเจ้าหรือมาจากจิตที่ไม่ดีก็ได้ ... สิ่งที่ช่วยเราแยกแยะว่ามาจากน้ำพระทัยพระเจ้าหรือไม่ ทำได้โดยการสังเกตจุดประสงค์ของ สิ่งที่เกิดขึ้นถ้ามาจากพระเจ้า เราสังเกตได้ว่าสิ่งที่เราทำนั้น จะทำเพื่อประโยชน์ของจิตวิญญาณ เพื่อประโยชน์ต่อชีวิตตนเอง คนอื่นให้ก้าวหน้าบรรลุถึงความดีพร้อมยิ่งขึ้น ... นำทางให้เราไปสู่ความเชื่อ ความหวัง ความรักมากยิ่งขึ้น ... ถ้ามาจากจิตไม่ดี เราสังเกตได้ว่าสิ่งที่เราทำนั้น จะเป็นไปเพื่อ

เจตนาตรงข้าม คือ เพื่อนำจิตวิญญาณของเราให้ห่างจากความเชื่อ ความหวัง ความรักเมตตาของพระเจ้า หรือเพื่อนำไปสู่สิ่งที่มีผลเสียต่อจิตวิญญาณ ผลเสียต่อชีวิตของเรา ผลเสียต่อชีวิตคนอื่นมากยิ่งขึ้น

5) ให้เราสังเกตจิตใจเรากเกี่ยวกับ “ปีศาจที่แปลงร่างเป็นเทวดาแห่งแสงสว่าง” หรือ “ปีศาจในคราบของกุตสวรรค์”

สังเกตได้โดยดูว่า สิ่งที่เราทำนั้น เป็นไปเพื่อประโยชน์ของวิญญาณในตอนแรกๆ แต่ลงท้ายก็เพื่อประโยชน์ของจิตไม่ดี “ในขั้นแรก มันจะแนะนำความคิดที่ดีและศักดิ์สิทธิ์ซึ่งเข้ากับความคิดของผู้เที่ยงธรรม หลังจากนั้น มันจะค่อยๆ ตะล่อมเข้าสู่เป้าหมายที่ซ่อนเร้นให้สมเจตจำนงที่เลวร้ายของมัน”

6) เรารับมือกับปีศาจที่แปลงร่างเป็นเทวดาแห่งแสงสว่างได้อย่างไร

ให้เราพิจารณาสิ่งที่เราทำอยู่โดย “เอาใจใส่สังเกตแนวความคิดของเราเอง ถ้าตอนต้น ตอนกลาง และตอนปลายเป็นไปในทางที่ดีทั้งหมดและมุ่งไปสู่ความดีงามเท่านั้น ก็เป็นเครื่องหมายให้เห็นว่าพระเจ้าเป็นผู้ดูแลใจเรา” “แต่ถ้าแนวความคิดใดนำเราไปสู่สิ่งชั่วร้าย หรือทำให้วอกแวก หรือนำไปสู่สิ่งที่ดีน้อยกว่าที่เราเคยตั้งใจไว้ก่อน หรือทำให้วิญญาณอ่อนกำลังลงหรือเริ่มกระวนกระวาย ถูกรบกวน หรือทำลายสันติหรือความสงบสุขหรือความเงิบของจิตใจที่เคยมีมาก่อน ย่อมเป็นเครื่องบ่งชี้ให้เห็นชัดว่าความคิดนั้นมาจากจิตไม่ดีอันเป็นศัตรูของความเจริญก้าวหน้าและความรอด”

7) เมื่อเราพลาดไปแล้ว ก็ให้เราใช้มันให้เกิดประโยชน์เสียเลย

ท่านนักบุญอิกญาซีโอแนะนำเราว่า “จะเป็นการดีหากผู้ที่ถูกล่อลวงจะพิจารณาทันทีถึงแนวความคิดดีที่มันเคยแนะนำไว้ แล้วให้ผู้นั้นพิจารณาต่อความคิดตั้งแต่นั้น ว่าจิตไม่ได้ใช้เพทุบายบายเมียงที่ละเล็กทีละน้อยอย่างไร กระทั่งเขาสูญเสียสภาพของความหอมหวานและความปีติยินดีฝ่ายจิตมาสู่สภาพสมดังเจตจำนงร้ายของจิตไม่ดี”

“ทั้งนี้เพื่อเขาจะได้จดจำประสบการณ์และความรู้ไว้ และสามารถระวังตัวดีขึ้นในอนาคตอันจะเป็นการป้องกันมิให้เขาตกอยู่ในอุบายของมันอีก”

คำถามเพื่อการไตร่ตรองและการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน :

จาก “7 วิธีแยกแยะสิ่งที่เราทำ...มาจากพระเจ้าหรือไม่?” ที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ อะไรเป็นประโยชน์กับท่านและท่านสามารถนำมาใช้กับชีวิตประจำวันของท่านได้อย่างไรบ้าง

ขอพระเยซูเจ้าและแม่พระอวยพรและนำทางทุกท่านและทุกคนในครอบครัวให้อยู่ในความเชื่อ ความหวัง ความรัก มีความรักเมตตาต่อตนเอง เพื่อนมนุษย์ ธรรมชาติ สรรพสัตว์ สิ่งสร้างของพระเจ้า และมีสันติสุขในจิตใจในทุกๆ วัน ... ขอให้ทุกคนที่ท่านพบและพบกับท่านมีชีวิตที่ดีขึ้น มีกำลังใจเพิ่มมากยิ่งขึ้น ชื่นชนะครับ ๕

ท่านที่ต้องการใกล้ชิดแม่พระ พระเยซูเจ้าด้วยวิธีการของนักบุญอิกญาซีโอ ท่านสามารถติดตามได้ที่ เฟสบุ๊คแฟนเพจ “ฝึกปฏิบัติจิตแบบนักบุญอิกญาซีโอ” และท่านที่ต้องการสนใจ “สร้างความรัก ความเข้าใจที่บ้าน ที่ทำงาน” สามารถติดตามขั้นตอนวิธีการได้ที่ เฟสบุ๊คแฟนเพจ “สื่อสารสร้างความรัก” หรือติดต่อสอบถามผมได้โดยตรงที่ Line ID: narislove

ดูหนัง

กูมินทร์ พงษ์ไกรภักดิ์

Goodbye Christopher Robin : ความเป็นจริงในครอบครัว

น้อยคนนักจะไม่รู้จักความน่ารักของ “วินนี่ เดอะ พูห์” เจ้าหมีน่ารักกับผองเพื่อนของมันได้แก่ เจ้าเสือทิกเกอร์, เจ้าหมูน้อยพิกเล็ต, เจ้าลาอียอร์ หน้าตามีนๆ, แร็บบิท, จิงโจ้ชื่อแคงก้าและรูรวมไปถึงลุงฮูก ทั้งในรูปแบบของวรรณกรรมเยาวชน และพวกมันปรากฏตัวอยู่ในสินค้ารอบตัวเรา มากมายเช่นตุ๊กตา, แก้วน้ำ, กระติกน้ำ, จานช้อน, นาฬิกา, ชุดเครื่องนอน ฯลฯ แต่เมื่อได้ดูหนังเรื่อง **Goodbye Christopher Robin** ทำให้เราทราบความเป็นจริงที่น่าเศร้าไม่น้อยว่าเบื้องหลังของ **เอ.เอ. มิลน์** หรือ **อลัน อเล็กซานเดอร์ มิลน์** (1882–1956) นักเขียนชาวอังกฤษที่เขียนนิยายเรื่องนี้และครอบครัวของเขาที่ประกอบด้วยภรรยา **แคเพน** และลูกชาย **คริสโตเฟอร์ โรบิน** เต็มไปด้วยเรื่องราวความขัดแย้งและเจ็บปวดไม่น้อย

หนังที่มีฉากหลังเป็นอังกฤษเรื่องนี้ ไม่น่าแปลกใจที่ทีมงานทั้งเบื้องหน้าและเบื้องหลังต่างเป็นชาวสหราชอาณาจักรไล่เรียงมาตั้งแต่ผู้กำกับคือ **ไซมอน เคอร์ติส** ที่นอกจากจะกำกับซีรีส์มาเป็นส่วนใหญ่ เขายังเป็นเจ้าของเครดิตกำกับหนังที่ได้รับเสียงชื่นชมไม่น้อยสองเรื่องคือ **My Week With**

Marilyn (2011) และ **Woman in Gold** (2015) ส่วนบทหนังเป็นฝีมือของ **แฟรงค์ ค็อทเทรล บอยซ์** ผู้ร่วมเขียนบทหนังดราม่าเรื่อง **The Railway Man** (2013) ที่เล่าเรื่องราวเกี่ยวข้องกับเชลยศึกทหารสัมพันธมิตรชาวอังกฤษที่โดนทหารญี่ปุ่นเกณฑ์มาสร้างสะพานสายมรณะในจังหวัดกาญจนบุรี สมัยสงครามโลกครั้งที่สอง ส่วนหนังเกี่ยวกับวินนี่ เดอะ พูห์เรื่องนี้เขาร่วมเขียนบทกับ **ไซมอน วอห์น**

หนังเล่าถึงชีวิตของ เอ.เอ.มิลน์ (โดห์นัลล์ กิลสัน) หรือที่เพื่อนสนิทเรียกชื่อเล่นเขาว่า “บลู” นักเขียนชื่อดังชาวลอนดอนที่มีผลงานทั้งเรื่องตลก ขบขันและบทละครเวทีแต่หลังจากเข้าร่วมรบกับกองทัพอังกฤษในสงครามโลกครั้งที่หนึ่งและได้เห็นความโหดร้ายของสงครามและเขาได้รับบาดเจ็บด้วยเมื่อกลับมาใช้ชีวิตในกรุงลอนดอนเขาก็กลายเป็นคนที่มีอาการของโรค Shell Shock ที่ทางการแพทย์ในเวลาต่อมาเรียกว่าเป็นโรคเครียดหลังเหตุการณ์สะเทือนขวัญหรือโรคพีทีเอสดี (Post Traumatic Stress Disorder) ที่มักพบในทหารผ่านศึกทำให้เมื่อเห็นแสง-สี-เสียงหรืออยู่ในเหตุการณ์บางอย่างทำให้เห็นภาพหลอนจากความโหดร้ายของสงคราม

ที่ประสบมา ทำให้มิลน์เป็นคนต่อต้านสงครามและ
ในที่สุดตัดสินใจย้ายบ้านไปอยู่ในบ้านชนบทที่อยู่
ใกล้กับป่าแอชดาวน์ในเทศมณฑลอีสต์ซัสเซ็กซ์
แม่แดฟเน (มาร์โกต์ ร็อบบี) ภรรยาของเขาคือเป็นสาว
สังคมจะไม่ค่อยพอใจนัก โดยพวกเขามีลูกชายด้วยกัน
คนหนึ่งคนชื่อ คริสโตเฟอร์ โรบิน (ดาราหน้าใหม่
วิลล์ ทิลล์ตัน) ที่พ่อแม่เรียกเขาในชื่อ **บิลลี มูน**

หนึ่งแสดงให้เห็นว่าพ่อแม่คู่นี้มีปัญหา
ในการเลี้ยงดูลูกชายคนเดียวผู้นี้ นับตั้งแต่จากที่
แดฟเนให้กำเนิดบิลลี มูน ซึ่งเธอแสดงออกให้เห็นว่า
เต็มไปด้วยความเจ็บปวดทรมานมากกว่าที่จะชื่นชม
ยินดีเมื่อได้เห็นหน้าลูกชายครั้งแรก ส่วนมิลน์เอง
ตอนที่ลูกยังเป็นทารกและร้องไห้ขึ้นมาโดยไม่มีใคร
อยู่ด้วย เขาถึงกับทำอะไรไม่ถูกเช่นกันโดยอุ้มลูก
เดินหาให้คนช่วย และตอนที่ย้ายมาอยู่ที่บ้านชนบท
ได้ระยะหนึ่งแดฟเนก็ทนกับความเบื่อหน่ายไม่ได้
จนทั้งสามและลูกเอาไว้ช่วงหนึ่งเพื่อกลับไปใช้ชีวิต
สะดวกสบายกับงานปาร์ตีที่คันทันในลอนดอนซึ่ง
ในตอนแรกเธอเองผิดหวังว่าสามียังเขียนหนังสือ
ไม่เสร็จสักทีแต่ยังดีที่บิลลี มูนเติบโตมาด้วยความ
ดูแลของพี่เลี้ยงที่ชื่อ **โอลิฟ** (เคลลี แมคโดนัลด์)
ที่รัก, เอาใจใส่ห่วงใยและเข้าใจความต้องการและ
ธรรมชาติของเด็กเช่นเขา

หนึ่งพาเราไปเห็นการค่อยๆ ก่อเกิดเป็นรูป
เป็นร่างขึ้นเรื่อยๆ ของวินนี่ เดอะ พูห์ ซึ่งส่วนใหญ่
มาจากไอเดียของบิลลี มูนที่เล่าให้พ่อฟังขณะเดิน
เล่นด้วยกันในป่าแอชดาวน์ โดยมีตัวละครจากของ
เล่นของบิลลีและสภาพแวดล้อมในป่า ที่เอ.เอ.มิลน์
หยิบยกมาใช้ รวมถึง คริสโตเฟอร์ โรบินเป็นตัวละคร

ที่เป็นมนุษย์ทั้งในบทกวีและหนังสือของเขา
จนกลายเป็นเรื่องราวโด่งดังไปทั่วประเทศและใน
ต่างประเทศด้วยและสร้างรายได้ที่เป็นกอบเป็นกำ
ให้กับครอบครัวมิลน์ แต่ก็ส่งผลร้ายต่อชีวิตวัยเด็ก
ของบิลลี มูนที่เขาแทบจะไม่มีเวลาส่วนตัว ต้องให้
สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์, วิทยุหรือแม้แต่ต้องไปถ่าย
รูปคู่กับหมี่ในสวนสัตว์กรุงลอนดอน ไม่มีเวลาที่จะ
เที่ยวเล่นสนุกๆ กับพ่อแม่เหมือนเด็กคนอื่นเพราะ
กลายเป็นคนของสาธารณะ แม้แต่วันเกิดของเขา
พ่อแม่ก็มีธุระยุ่งจนไม่มีเวลาอยู่ด้วย ได้แต่ส่ง
วงโยธวาทิตมาบรรเลงเพลงแฮปปี้ เบิร์ดเดย์กันถึง
หน้าบ้าน โดยไม่ได้สนใจเลยว่าจะเป็นที่บิลลี มูน
ต้องการหรือไม่

Goodbye Christopher Robin เป็น
หนึ่งที่ทำให้เราได้รับรู้ถึงชีวิตของนักเขียน, ที่มาของ
แรงบันดาลใจและเบื้องหลังตัวละครวินนี่ เดอะ พูห์
ที่หลงรักกันไปทั่วโลก แต่ก็มีความเศร้าๆ เจ็บปน
อยู่ไม่น้อยโดยเฉพาะกับคริสโตเฟอร์ โรบิน ดังเช่น
ฉากตอนที่เขาอายุ 18 ปี (รับบทโดยอเล็กซ์ ลอร์เธอร์
ที่เล่นเป็นอลัน ทูริงตอนเด็กในหนังเรื่อง **The
Imitation Game**) พุดเปิดดอกกับเอ.เอ.มิลน์ก่อน
ที่เขาจะไปร่วมกับกองทัพอังกฤษในสงครามโลก
ครั้งที่สองว่าเขาไม่ได้ชื่นชอบที่พ่อเขียนวินนี่ เดอะ
พูห์ขึ้นมา และไม่ชอบที่พ่อนำตัวเขาไปเป็นตัวละคร
ในเรื่องนี้ แต่ถึงแม้จะมีความขัดแย้ง, ความไม่เข้าใจ
กันแต่ในที่สุดพ่อลูกคู่นี้ก็มีโอกาสได้เดินเคียงข้าง
กันชื่นชมธรรมชาติของป่าแอชดาวน์หรือป่าร้อย
เอเคอร์ตามที่ปรากฏในหนังสือวินนี่ เดอะ พูห์
อีกครั้ง **๕**

ศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ

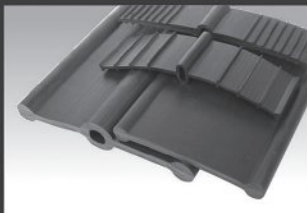

สอบถามรายละเอียดและติดต่อจองศูนย์การเรียนรู้อัสสัมชัญ ได้ที่
เลขที่ 1/1 หมู่ 7 ตำบล ตลาดจินดา อำเภอสามพราน จ.นครปฐม
โทร 0-2630-7111-25 ต่อ 414 หรือ 415 โทรสาร 0-2630-6212

**UNION
ASSOCIATES
THAI
CO., LTD.**
Since 1969

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วกันที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง บำบัดผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอทส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

เยาวชนของเรา

ศิษย์พระคริสต์

เทเรซา จินตนา ประลองผล สังฆมณฑลเชียงใหม่

สวัสดีค่ะเพื่อน ๆ เยาวชนทุกท่าน ในเดือนแห่งความรักนี้ ขอแนะนำให้รู้จักกับน้อง **“จิ้น” เทเรซา จินตนา ประลองผล** จากสังฆมณฑลเชียงใหม่ ที่อยู่ 97 ถ.ห้วยแก้ว ต.สุเทพ อ.เมือง จ.เชียงใหม่ 50300 เกิดวันที่ 30 เมษายน พ.ศ. 2540 กำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

อุดมการณ์ ขอให้ จิ้น ช่วยแบ่งปัน ประสบการณ์การมีส่วนร่วมในงานเยาวชน จิ้นอยากมีส่วนร่วมและอยากเป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือกิจกรรมต่างๆ ที่ทางสังฆมณฑลจัดขึ้น อาทิ งานเยาวชน เข้าเฝ้าฯ เดินทาง ฯลฯ เพื่อที่จะได้เจอเพื่อนใหม่ๆ ได้รับใช้พระศาสนจักร

และยิ่งจิ้นได้มีโอกาสเข้าร่วมค่ายผู้นำเยาวชนคาทอลิกระดับชาติ ที่สังฆมณฑลราชบุรี สิ่งที่ได้จากค่ายเยาวชนครั้งนี้คือ รูปแบบในการจัดกิจกรรม ว่าจะต้องจัดกิจกรรมอย่างไร ให้เยาวชนที่มาเข้าร่วมกิจกรรมรู้สึกสนุกไปด้วย และนำสิ่งใหม่ๆ ที่เป็นกระแสมาปรับใช้ให้เข้ากับกิจกรรม เช่น การสอนคำสอน โดยการใช้เกม ซึ่งอยู่ในจอโทรทัศน์เป็นรายการยอดฮิต มาทำให้สอดคล้องกับคำสอนเพื่อให้ดูเข้าใจง่าย ให้เห็นภาพที่ชัดเจนยิ่งขึ้น และสนุกไปกับกิจกรรมนั้น เทคนิคต่างๆ ที่ทำให้เยาวชนสนใจในคำสอนและกิจกรรม

60 อุดมการณ์ กุมภาพันธ์ 2018

สำหรับสิ่งที่ท้าทายเยาวชนในปัจจุบัน จินคิด ว่า “ความเชื่อ” เพราะปัจจุบันทางวิทยาศาสตร์ได้มีการทำการทดลองพิสูจน์ให้เห็นภาพ ต้องมีหลักฐานหรือพิสูจน์ให้เห็นก่อนจึงค่อยเชื่อ สงสัยอะไรถาม Google เชื่อว่าเยาวชนหลายๆ คน คงสงสัยในความเชื่อของตนเองว่าใช่หรือเปล่า หรือเป็นเพียงการมโนขึ้นมา เพื่อให้มนุษย์เราคลายจากความกลัว จึงทำให้คนในปัจจุบันไม่นับถือศาสนาอะไร หรือเป็นคนไม่มีศาสนามากมาย

ในความคิดของจิน ถ้าถามว่าอะไรคือสาเหตุที่ทำให้เยาวชนไม่เข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่มเยาวชนหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของวัด จินคิดว่าเพราะเวลาของแต่ละคนอาจจะว่างไม่ตรงกันกับการจัดกิจกรรมหรือกิจกรรมดูไม่น่าสนใจทำให้ไม่อยากเข้าร่วม หรือ

ไม่สนใจเข้าร่วมเพราะติดกระแสโลก เช่น การเล่นเกม เล่นโซเชียลจนเพลิน ทำให้ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง หลงตามกระแสโลก ไม่มีใครพาเข้าร่วมกิจกรรม

การประชาสัมพันธ์เชิญชวน จะช่วยส่งเสริมให้เพื่อน ๆ เยาวชนเข้ามามีส่วนร่วมในกลุ่มเยาวชนมากขึ้น รวมถึงการจัดกิจกรรมที่มีการตอบสนองต่อเยาวชน แต่อยู่ในขอบเขตของศีลธรรม

สำหรับคำว่า “กระแสเรียก” ในความหมายของจิน คำว่า “กระแส” เป็นที่นิยมชมชอบของเหล่าบรรดาผู้คนในสังคมไปเรื่อยๆ ส่วนคำว่า “เรียก” คือการระบุเฉพาะเจาะจงว่าเป็นใคร สิ่งไหนสถานที่อะไร เป็นต้น ถ้านำมารวมกันแล้ว คือสิ่งต่างๆ ที่เป็นที่นิยมนั้นได้เลือกเราให้ได้มาทำในสิ่งที่เหมาะ

แม่พระประจักษ์ที่ลูร์ด (11 กุมภาพันธ์)

ก่อนการประจักษ์ 4 ปี คือในวันที่ 8 ธันวาคม 1854 สมเด็จพระสันตปาปาปิโอ ที่ 9 ทรงประกาศข้อความเชื่อเรื่อง “พระนางมารีย์ทรงปฏิสนธินิรมล” คือแม่พระไม่มีบาปกำเนิด การประจักษ์ที่ลูร์ด เท่ากับแม่พระเองเสด็จมายืนยันอัครสาวกความจริงข้อนี้ “ฉันคือการปฏิสนธินิรมล” ...พระนางได้ประจักษ์มาห้านักบุญแบร์นาแดต ซูปีรุส เป็นจำนวน 18 ครั้ง คือระหว่างวันที่ 11 กุมภาพันธ์ จนถึงวันที่ 16 กรกฎาคม 1858

จากหนังสือ "วันทามารีย์"
คุณพ่อวีรศักดิ์ วนาโรจน์สุวิษ
เรียบเรียงและจัดพิมพ์

Dada Sound System
www.dadasoundsystem.com

Professional Light & Sound Systems

We provide a variety of equipments that are suitable for all type of events; Grand Opening, Product Launches, Concert, Fashion Show, Wedding, Seminar, Conference, Party, Exhibition & Expo.

tel: +66(0)2-424-6150, +66(0)2-434-0912
contact: www.dadasoundsystem.com
facebook.com/dadasoundsystem
dadasoundsystem@yahoo.com
dada_sound@hotmail.com
IG: @dadasoundsystem

รับจัดระบบแสงสีเสียงและเครื่องดนตรี สำหรับงานแต่งงานทั่วประเทศ

คุณสมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด

63/3 ถนนบางขุนนนท์ แขวงบางขุนนนท์

เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700

โทร./แฟกซ์. 0-2424-6150, 0-2434-0912

ราคาพิเศษสุด..สำหรับงานคริสตชน

ติดต่อ คุณสุภาดา 081-823-7860

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

“ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม 2018”

“รอยยิ้ม” ทำให้โลกสวย เสริมสร้างกำลังใจ ...ทุกครั้งที่น้องๆ มีภาพสวยๆ ยิ้มๆ ก็รีบส่งภาพมาร่วมสนุกแบ่งปัน รอยยิ้ม กับโครงการ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...2018” กับสโมสรอุดมคานต์ ในคอลัมน์ “จูเนียร์ไฟต์” ขอภาพแบบเป็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณบรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน ที่คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอขอบคุณอีกครั้งสำหรับความกรุณาต่างๆ มา ณ โอกาสนี้ และในเวลาเดียวกันขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม ยิ้ม ยิ้ม” ของน้องๆ เด็กๆ เข้ามาร่วมสนุกกันเยอะๆ เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก...อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และ “ตั้งชื่อภาพ” มาด้วยก็จะดีมาก ๆ ครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคานต์ ชั้น 8 เลขที่ 122/11 ซ.นนทรี 14 ถนนนนทรี ยานนาวา กรุงเทพมหานคร 10120 หรือส่งทาง E-mail: udomsarn@gmail.com นะครับ

สวัสดีครับน้องๆ เด็กๆ ที่น่ารักทุกคน พี่ป๋องมาพบกับน้องๆ อีกเช่นเคย และสืบเนื่องจาก “คำขวัญวันเด็กแห่งชาติ” ประจำปี พ.ศ.2561 / ค.ศ.2018 ที่ว่า “**รู้คิด รู้เท่าทัน สร้างสรรค์เทคโนโลยี**” จากท่าน พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ที่ได้ให้ไว้ นั้น พี่ขอให้น้องๆ เด็กๆ ได้นำมาปฏิบัติ และต้องเรียนรู้ให้เท่าทันในการใช้สื่ออย่างสร้างสรรค์ ถูกต้อง ถูกเวลา และอย่างเหมาะสม เพื่อว่าเราจะได้ไม่ถูกเทคโนโลยีหรือสื่ออุปกรณ์เหล่านั้นมาหลอกเราได้ นะครับ

สำหรับน้องๆ ที่สนใจ สามารถสมัครเป็นสมาชิกของสโมสรอุดมคานต์ “สมัครฟรี” ไร้กรอก “แบบฟอร์มใบสมัคร” แล้วส่งกลับมาหาพี่ป๋องตามที่อยู่สโมสรฯ ยินดีต้อนรับทุกคน ครับผม

รางวัลชมเชย

น้องณัททัย ทองเจริญภูมิ น้องปารุดา อ่อนสุวรรณ น้องคุณุตม์ อ่อนสุวรรณ น้องอรรถพล แสงชัยยุทธ น้องภาวนา บัวสิงห์ น้องธันวา เสนาจักร น้องตฤณี สร้อยมาลา

รักพระคัมภีร์

ผู้จัดการดูแล

เธอ คิดว่าใครคือเจ้าของแผ่นดิน มนุษย์ เป็นเจ้าของหรือพระเจ้าที่ทรงเป็นเจ้าของ นักบุญ เปาโลกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ว่าท่านและบรรดา ศิษย์คนอื่นๆ เป็นผู้รับใช้ของพระคริสตเจ้า และเป็นผู้จัดการดูแลกรรมล้าลึกของพระเจ้า (ผู้จัดการ คือผู้ที่ดูแลเอาใจใส่คนในบ้านหรือ ทรัพย์สินของเจ้าของ) ดังนั้นบรรดาศิษย์ หรือ คริสตชนในปัจจุบันเช่นเธอควรเป็นผู้จัดการที่ดี ในการดูแลกรรมล้าลึกของพระเจ้า และควรเป็น ผู้ที่มีความระมัดระวังอยู่เสมอ เพื่อดูแลเอาใจใส่ แผ่นดินอย่างดีเพื่อ “เจ้าของ”

***

เธอสามารถทำอะไรเพื่อเอาใจใส่ดูแล แผ่นดิน เธอสามารถให้สมาชิกในครอบครัว และเพื่อนๆ ช่วยประหยัด กระทบอคูมิเนียม กระดาษ กระจก และวัตถุอื่นๆ ที่สามารถนำ กลับมาใช้ใหม่ได้ เธอสามารถเป็นผู้มีความ ระมัดระวังได้ด้วยการไม่ทิ้งสิ่งของเร่ร่อน บางที เธออาจจะปลูกต้นไม้ และเฝ้าดูมันเติบโตใน แต่ละปี สิ่งใดจะโตเร็วกว่ากัน เธอหรือต้นไม้

น้องๆ เด็ก ควรอ่าน พระคัมภีร์ภาค พันธสัญญาใหม่ ในหนังสือ โครินธ์ ฉบับที่ 1 บทที่ 4 ข้อ 1-2

การ์ตูน...คนดี

สนุกสนาน ร่าเริง
หัวเราะบ้างก็ได้
...enjoy a good
laugh

จากการ์ตูน Saints...are...ของไมค์
กอดความดี : ครุบ้านนอก

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้เพื่อนๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียน หรือ สถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

* น้องณภัทย์ กองเจริญภูมิ (น้องอ๋วน) *3290*

เกิด : 3 กรกฎาคม พ.ศ.2549

การศึกษา : โรงเรียนชุมชนชนประชาอินทร์อำเภอยะวงศ

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะเป็นวิชาที่สามารถเอาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้

อนาคตอยากเป็น : ครู เพราะอยากสอนให้ผู้อื่นได้รับความรู้

เป็นคนมีนิสัย : โกรธง่าย หายเร็ว และเป็นผู้สร้างรอยยิ้ม - เสียงหัวเราะของเพื่อน

สัตว์ที่ชอบ : ทุกชนิด

ชอบใช้เวลาว่าง : วิ่งเล่น เต้น ร้องเพลง

กีฬาที่ชอบ : ว่ายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ผัดพริกแกง

ความสามารถพิเศษ : ตัวอ่อน กระดิกหูได้ เต้นเก่ง

ร้องเพลงไพเราะ

อื่นๆ : อยากเป็นคริสตชน

*น้องไอริณร์ ภาสกรไพบุลย์ (น้องแกลร์) *3291*

เกิด : 20 ตุลาคม 2555

การศึกษา : โรงเรียนอนุบาลเจริญพงศ์

วิชาที่ชอบ : ศิลปะ เพราะได้จะเรียนเกี่ยวกับศาสนาต่างๆ

อนาคตอยากเป็น : ช่างภาพ เพราะสนุก มีความสุข

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง ตลก

สัตว์ที่ชอบ : ปลา

ชอบใช้เวลาว่าง : เต้น ร้องเพลง

กีฬาที่ชอบ : ว่ายน้ำ

อาหารที่ชอบ : ขนมจิ้น

ความสามารถพิเศษ : เต้น

อื่นๆ : มีพี่น้อง 2 คน เป็นหญิงทั้ง 2 คน เป็นคนที่ 2

นาฬิกา

สวัสดิ์คะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน ฉบับนี้พี่อ้อยมีนิทานมาฝากอีกเช่นเคย ชื่อเรื่อง “นาฬิกา” เรื่องมีอยู่ว่า

ครั้งหนึ่ง มีนาฬิกาเรือนหนึ่งที่มีหน้าปัดแบ่งเป็น 12 ช่อง แต่ละช่องก็มีหน้าที่ของตนเองที่จะอยู่ในช่องตรงที่เดิม เพื่อให้เข็มนาฬิกาหมุนผ่านได้ ทุกช่องต่างก็อยู่ตรงจุดเดิมของมันอย่างสม่ำเสมอไม่ว่าจะเป็นเวลากลางวันหรือกลางคืน

บางทีก็มีการถนัดหมัดทำให้แต่ละช่องถึงแม้จะอยู่ที่เดิมแต่ก็ไม่มีเข็มนาฬิกาเดินผ่าน พวกมันรู้สึกเบื่อหน่ายกับการที่ต้องอยู่กับที่แล้วเข็มนาฬิกาก็ไม่เดินมาสักที มันอยากจะออกไปเที่ยวเล่นบ้างในขณะนั้นเอง ช่องเลข 1 เริ่มพูดขึ้นว่าอยากจะออกจากนาฬิกาไปเที่ยวเล่นเดินชื่นชมสวนดอกไม้ที่มันมองเห็นอยู่นอกหน้าต่าง มันคิดว่าก็ยังมีกันอีกตั้งหลายช่อง ถ้ามันหายไปสักช่องก็ไม่เห็นจะเป็นอะไรเลย

แม้ว่าเพื่อนๆ ตัวเลขช่องอื่นๆ จะทักท้วง แต่เลข 1 ก็ไม่สนใจ แล้วมันก็กระโดดหนีหายไป ขณะนั้นเองเจ้าของนาฬิกาก็นำถ่านใหม่มาเปลี่ยนใส่เข้าไปนาฬิกาพอดี แล้วเข็มนาฬิกาก็กลับมาเดินเป็นปกติ เวลาที่เข็มเดินผ่านไปทีละช่องๆ โดยไม่ได้มีปัญหาคืออะไร เพราะยังเดินไม่ถึงช่องของหมายเลข 1

แต่พอเข็มนาฬิกาเดินมาถึงตรงที่ช่องที่ควรจะเป็นเลข 1 มันก็เกิดอาการงงๆ เพราะช่องนั้นว่างไปพวกเพื่อนๆ เลขอื่นๆ ก็ออกความเห็นกันว่าให้รอหมายเลข 1 กลับมา แต่เข็มนาฬิกาบอกว่าไม่ได้หรอกยังงงๆ มันก็ต้องเดินต่อไป ไม่สามารถรอได้ เพื่อนๆ ตัวเลขอื่นก็บอกให้เดินไปตรงช่องว่างๆ นั้นแหละ แต่เข็มนาฬิกาถึงและสับสน มันจึงเดินเลยข้ามไปที่ช่องของเลข 2 พอเข็มเดินผ่านไปเรื่อยๆ นาฬิกาก็บอกเวลาเพี้ยนไปเรื่อยๆ ตอนแรกก็เพี้ยน 1 ชั่วโมง ตอนหลังๆ ก็เริ่มเพี้ยนไปเป็น 2 ชั่วโมง 3 ชั่วโมง และ 4 ชั่วโมง...

ทั้งเลขแต่ละช่อง และเข็มนาฬิกาเองก็ไม่รู้ว่าตัวเองบอกเวลาผิดเพี้ยน จนเจ้าของมาดูที่นาฬิกาก็ตกใจมาก นึกว่าถึงเวลาที่ต้องตื่นนอนเพื่อไปทำงาน เขาจึงรีบลุกขึ้นมาแล้วก็พบว่าพายังมีตอยู่มาก แต่เขาก็อาบน้ำแต่งตัวแล้วรีบออกไปทำงาน จนสุดท้าย เจ้าของนาฬิกาก็รู้แล้วว่า นาฬิกาของเขาเดินผิดเพี้ยน... ในระหว่างวันนั้นเอง เลขอื่นๆ ก็คิดว่าต้องไปตามหา เลข 1 กลับมา ก็เลยกระโดดออกมาจากนาฬิกา ที่นี้ก็เหลือไม่กี่ช่องให้เข็มนาฬิกาเดิน เข็มนาฬิกาก็เดินไปตามช่องที่เหลืออยู่และทำให้เวลายิ่งผิดเพี้ยนขึ้นไปอีก

สุดท้ายเลขต่างๆ ก็ตามหาหมายเลข 1 ที่ออกไปเที่ยวเล่นอยู่พบ และตามให้มันกลับมาอยู่กับนาฬิกา ถึงแม้จะอยู่ครบทุกช่องทุกหมายเลข แต่เมื่อเจ้าของนาฬิกากลับมาเห็นว่านาฬิกายังบอกเวลาเพี้ยนไปอยู่มาก เขาคิดอยู่ว่าจะหาซื้อนาฬิกาใหม่หรือจะซ่อมนาฬิกาเก่าดี แต่หากใช้นาฬิกาเรือนเดิม มันก็จะบอกเวลาผิดเพี้ยนอีกใหม่ แล้วเขาจะเจอกับปัญหาอะไรอีกหรือเปล่า เจ้าของจึงตัดสินใจเอาถ่านออก แล้วนำเอานาฬิกาไปขายที่ร้านรับซื้อของเก่า และแล้วนาฬิกาเรือนนั้นก็ถูกแยกเป็นชิ้นๆ เป็นเศษเหล็ก หมายเลขแต่ละตัวกระจัดกระจายไปและไม่ได้อยู่ร่วมกันอีก เลข 1 สำนึกผิดและเสียใจที่เขาเห็นแต่ความสุขส่วนตัว ไม่สนใจรับผิดชอบในหน้าที่ ทำให้เพื่อนทุกหมายเลขและตนเองเดือดร้อน แต่กว่าจะคิดได้ก็สายไปแล้ว...

จบแล้วค่ะ ขอให้เพื่อนๆ ทำหน้าที่ในการเป็นนักเรียนอย่างดี แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ **๕**

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่

สโมสรอุดมคณาต์

ชื่อเล่น.....

ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี

ที่อยู่.....

โทรศัพท์.....

เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....

ชื่อบิดา.....นามสกุล.....

ชื่อมารดา.....นามสกุล.....

มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....

เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....

วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....

อนาคตอยากเป็น.....

เพราะ.....

เป็นคนมีนิสัย.....

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....

ชอบใช้เวลาว่าง.....

กีฬาที่ชอบ.....

อาหารที่ชอบ.....

ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **พี่ป๊าว**

สโมสรอุดมคณาต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาคสุวรรณ (นนทรี14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

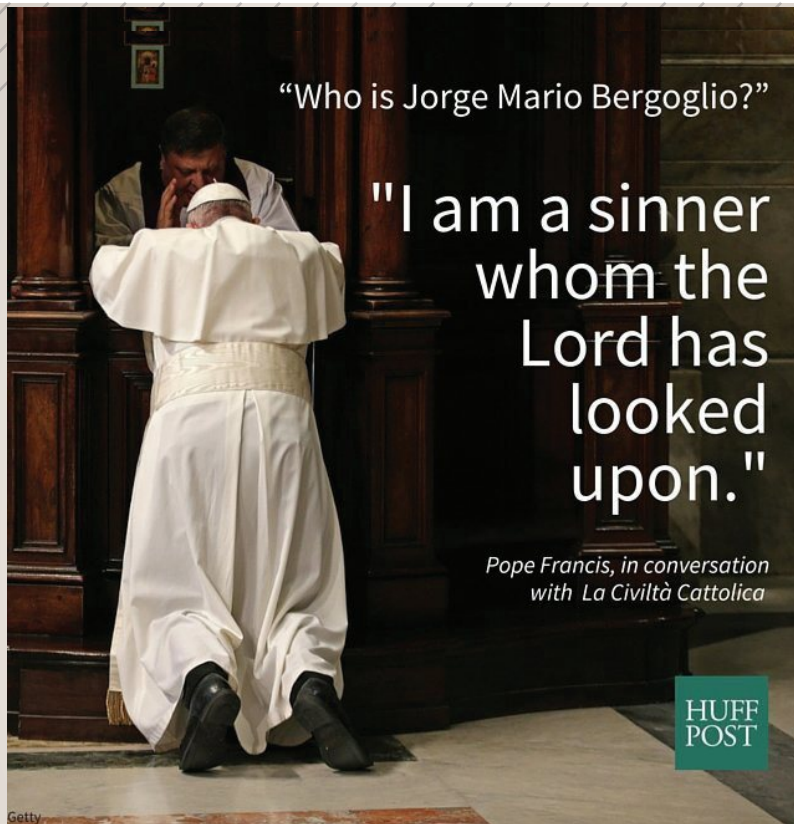
สู่ สโมสรอุดมคณาต์ ครับ

มุมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“พระเยซูเจ้าทรงพระเจริญเทอญ”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครึบ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 9 มีนาคม 2018)

“Who is Jorge Mario Bergoglio?”

"I am a sinner whom the Lord has looked upon."

Pope Francis, in conversation with *La Civiltà Cattolica*

HUFF POST

Getty

พระคัมภีร์ไม่ซับซ้อนแต่ลึกซึ้ง

- ชีวิตเราเหมือนใบไม้แห้ง ลมแห่งบาปพัดพาไปไร้จุดหมาย แตกกรอบจนจำไม่ได้ ว่าเคยเชี่ยวชาญทำลมฝนบนกิ่งก้าน
  - ทางเดียวที่จะกลับสู่สภาพเดิม ต้องมีใครสักคนทำอัศจรรย์เหนือธรรมชาติ นั่นเป็นทางออกของชีวิต ที่อิสยาห์ผู้ศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ประกาศแก่ชีวิตที่ยาวแห่งของผู้สิ้นหวัง ไว้ในพระคัมภีร์
  - เขาผู้นั้นต้องมาจากสวรรค์ เป็นพระเจ้า จึงทรงทำสิ่งนี้ได้ เข้ามาในโลก สวมใส่ความเป็นมนุษย์ แยกบาปความผิดของเราทุกคนออกไป ไว้บนร่างกายของตนจนกระทั่งเลือด
  - พระคัมภีร์จึงดงามเพราะไม่ซับซ้อน แต่ลึกซึ้ง เราอย่าทำอะไรให้ดูเหมือนวุ่นวาย กลายเป็นเรื่องที่คนเพียงกลุ่มเดียว
- สามารถเข้าถึง และทิ้งผู้อื่นไว้ข้างหลัง ให้เป็นเหมือนคริสตชนชั้นสองรองจากเรา
  - เขากระอักเลือดก็จริง แต่กลับมีชีวิตรุ่งโรจน์หลังความตาย เพราะเขาสวมใส่พระจิตขององค์พระผู้เป็นเจ้า
  - เรากลับเป็นไม้ใบเปล่งปลั่ง ชูกิ่งก้านในที่ที่เราอยู่
  - ปรงอาหารด้วยแสงแดด สันตากับคลอโรฟิล และคาร์บอนไดออกไซด์
  - คายออกซิเจนออกไปให้มวลมนุษยชาติได้หายใจ
  - อิสยาห์เล่าต่อว่า เขาไม่ตาย อุ้มลูกชายลูกสาวกลับมาหาแม่แห่งศิโยน อู่อุ้มนมบรรทุกทองคำมาจากแดนไกล ที่ครั้งหนึ่ง ลมแห่งบาปพัดพาเขากระจายไป เพราะบัดนี้ “อิมมานูเอล” พระเจ้าประทับอยู่กับพวกเราแล้ว

พงศ์ ประมวล

28 ธันวาคม 2017

สโมสรอุดมศึกษา

พี่ป๊องและชาวคณะ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ. มีสชา เจนวรรณะ (น้องมีสชา)
โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี
จ.อุบลราชธานี

2 ด.ญ. อับนา เจนวรรณะ (น้องอลิซ)
โรงเรียนอัสสัมชัญอุบลราชธานี
จ.อุบลราชธานี

3 ด.ญ. สวีชรา มีตประยูร (น้องจี้จี้)
โรงเรียนเซนต์โยเซฟคอนเวนต์
กรุงเทพมหานคร

จูเนียร์ โฟโต้

ชื่อกภาพ : วันแห่งความสำเร็จ
น้องอัส อติวิชญ์ ศรีไทย
ผู้ส่ง : คุณนุช วรากรณ์ ศรีไทย

ชื่อกภาพ : มาอ่านหนังสือกันเถอะ
น้องเค้ก ภัฏญญาภัค เสนา
ผู้ส่ง : แม่หญิง อัมลิ เสนา

การสัมมนาสงฆ์อีสาน ครั้งที่ 26 “สงฆ์กับการปกป้องคุ้มครองผู้เยาว์และบุคคลเปราะบาง” (The Clergy : Safe-guarding of Minors and Vulnerable Persons) ระหว่างวันที่ 14-19 มกราคม 2018 ณ โรงแรมสยามแกรนด์อุดรธานี ปีนี้สังฆมณฑลอุดรธานีเป็นเจ้าภาพ โดยมีพระสงฆ์เข้าร่วมจาก 4 สังฆมณฑลในภาคอีสาน (สังฆมณฑลอุดรธานี สังฆมณฑลอุบลราชธานี สังฆมณฑลนครราชสีมา และอัครสังฆมณฑลท่าแร่-หนองแสง) จำนวน 133 ท่าน และคืนวันที่ 18 มกราคม 2018 พระสังฆราชยอแซฟ ลือชัย ชาติวิสัย ส่งมอบธงให้กับพระสังฆราชฟิลิป บรรจง ไชยรา สังฆมณฑลอุบลราชธานี ซึ่งจะเป็นเจ้าภาพจัดครั้งต่อไป คือ มกราคม ค.ศ. 2020 ที่สังฆมณฑลอุบลราชธานี

SARASAS AFFILIATED SCHOOLS
โรงเรียนในเครือสารสาสน์ 10 แห่ง
เปิดสอนแผนก International Education Programme (IEP)

- 1.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบอน
- 2.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศร่มเกล้า
- 3.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศึกษา
- 4.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสายไหม
- 5.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศศรีรังสิต
- 6.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์
- 7.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศบางบัวทอง
- 8.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ
- 9.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศเชียงใหม่
- 10.โรงเรียนสารสาสน์วิเทศนิคมใหม่

เกมส์โมสรอดมศานต์

พื้บอจ

“เราบอจความจรงแ่ท่่านท้งหลายว่า ไม้มีประกาศคนใดได้รบการต้อนรับอย่างดีใน บ่านเมืองของตน” (ลูคา 4:24)

ล่ำหรับเกมฯ คร้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค่นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค่นพบครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกซิงรางวัลกันนะครับ

(A)

(B)

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุ่นววย

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน เมื่อถึงเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี นุ่นววยก็มักจะพูดถึงความรัก เพราะเดือนนี้เป็นสัญลักษณ์ของเดือนแห่งความรัก ที่หลายท่านต่างรอคอย คอยที่มอบความรัก และคอยที่จะได้รับความรัก... การรอคอยแห่งรักนี้ มักจะแสดงออกให้กับคนที่เรารัก และใครคือคนนั้นคะ...

ผลของคำตอบนี้ ส่วนน้อยมากที่จะตอบว่า... ในวันวาเลนไทน์คนที่เรารอคอยและปรารถนาจะมอบความรักให้เป็นพิเศษนั้น... คือคนในครอบครัว คือพ่อแม่ของเรา บุคคลที่รักเรามากที่สุด หวังดีปรารถนาดีกับเรามากที่สุด และไม่เคยมองการความรักหรือการตอบแทนใด ๆ แต่ปัจจุบันพ่อแม่กลับตั้งคำถามกับความรักที่มีต่อลูก... เราแสดงออกซึ่งความรักยากเหลือเกิน ไม่รู้จะแสดงออกอย่างไรดี ลูกของเราจะพอใจไหม เขาต้องการอะไรกันแน่???

พ่อแม่แสดงความรักต่อลูกด้วยการปลุกตื่นนอนทุกเช้า...
แต่สิ่งที่ลูกแสดงออกคือ... หงุดหงิด ตอว่าและบ่นอย่างไม่พอใจ
พ่อแม่เตรียมอาหารเข้าไว้ให้ลูก
แต่สิ่งที่ลูกแสดงออกคือ... ไม่ทานและรีบออกจากบ้านไป
พ่อแม่อยู่บ้าน ช่วยดูแลทำความสะอาดห้องลูก
แต่สิ่งที่ลูกแสดงออกคือ... โวยวาย หาของไม่เจอ ของหายบ้าง ไรบ้าง
พ่อแม่ซักเสื้อผ้า รีดผ้า ซักถุงเท้า ซักรองเท้า เตรียมไว้ให้ลูก
แต่สิ่งที่ลูกแสดงออกคือ... ไม่เคยขอบคุณ และไม่เคयरู้คุณ
พ่อแม่เฝ้าอรอลูกกลับบ้าน ห่วงใยเมื่อกลับดึก กลับบ้านผิดเวลา
แต่สิ่งที่ลูกแสดงออกคือ... กลับมาถึง รีบขึ้นห้องนอน ไม่ทักทาย ไม่เหลียวแล
พ่อแม่ตักเตือนลูกด้วยความห่วงใย
แต่สิ่งที่ลูกแสดงออกคือ... แก่แล้ว ขี้บ่น นำเบื้อ
พ่อแม่เฝ้ามองการเติบโตของลูก เฝ้ารอพูดคุย
แต่สิ่งที่ลูกแสดงออกคือ... ไม่อยากคุย ไม่อยากฟัง นำรำคาญ

ในทางกลับกันหากเรารักใครสักคน สู้ที่รักของเรา เราจะรีบตื่นแต่เช้ามาทำอาหารเข้าให้เขาทาน รีบทำความสะอาด ระหว่างวันอยากโทรหา ไลน์หา ทักทาย ห่วงใย ตอนเย็นรีบกลับบ้าน เตรียมต้อนรับดูแลอย่างดี อยากเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นในวันนี้ให้เขาฟัง อยากฟังสิ่งที่เธอทำตลอดวันนี้ ทุกสิ่งที่ทำล้วนแสดงออกซึ่งความรัก ความห่วงใย เพื่อให้สุดท้ายรู้ว่าเรารักเขามากเพียงใด รักมากขนาดไหน ความเหนื่อยล้า กลับกลายเป็นความชื่นชมยินดีเมื่อเห็นหน้า และอยู่ใกล้ชิดกัน ความอ่อนเพลียหายไปทันที เมื่อได้รับคำชมและคำพูดหวาน ๆ

นี่คือข้อคิดดี ๆ ที่ทำทนายเราทุกคน...

ใครกันแน่... ที่เราควรแสดงออกซึ่งความรัก ❀

ลูกไม้หล่นไม่ไกลต้น

ในทางจิตวิทยาเราพบว่า หากสิ่งที่ผู้ใหญ่สอนและสิ่งที่ผู้ใหญ่ปฏิบัติมีความขัดแย้งกัน เด็กจะทำตามในสิ่งที่ผู้ใหญ่ปฏิบัติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการค้นพบใหม่ในทางประสาทวิทยาศาสตร์ นั่นคือการค้นพบเซลล์กระจกเงาในสมองของมนุษย์ ซึ่งการค้นพบนี้ทำให้เรารู้ว่าวิธีเรียนรู้ที่สำคัญที่สุดของมนุษย์คือ การเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบ พฤติกรรมทางสังคม ทักษะทางสังคม ทักษะทางภาษา ทักษะทางอาชีพ หรือแม้แต่ทักษะในการดำรงชีวิตประจำวัน เราต่างเรียนรู้ผ่านการเลียนแบบทั้งสิ้น

การอ่านและการเรียนรู้คือ พฤติกรรมหรือทักษะ ที่เป็นทั้งพฤติกรรมส่วนบุคคล และพฤติกรรมของสังคม ย่อมต้องเรียนรู้ผ่านการมีแบบอย่างให้เห็น ในเมื่อผู้ใหญ่ก็ไม่อ่านไม่เรียนรู้เสียแล้ว จะพร่ำบ่นพร่ำสอนอย่างไร มันก็จะไม่สามารถก่อให้เกิดผลใดๆ ขึ้นมา

เรื่องนี่คือปมที่สำคัญที่สุดของการส่งเสริมการอ่านในบ้านเรา เราช่วยกันรณรงค์ให้พ่อแม่เล่านิทานอ่านหนังสือให้ลูกฟังตั้งแต่ลูกรยังแบเบาะมาหลายปีแล้ว แต่สถานการณ์ก็ยังไม่ดีขึ้น แคมเปญวิจัยบางชิ้นยังพบว่า แม่เด็กจะชอบการอ่านหนังสือตั้งแต่ตอนยังเป็นเด็กเล็ก แต่พอโตขึ้นเข้าสู่ช่วงวัยรุ่นตอนต้น เด็กกลับอ่านหนังสือน้อยลง เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการที่เราไม่ได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่เด็กๆ ของเรา

ดังนั้น การส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่านให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ด้วยการส่งเสริมให้พ่อแม่เล่านิทานอ่านหนังสือให้ลูกฟังตั้งแต่ลูกรยังเล็กๆ การส่งเสริมให้วัยรุ่นรักการอ่านโดยการสร้างห้องสมุดที่ดึงดูดความสนใจหรือที่เราพยายามเรียกว่า “ห้องสมุดมีชีวิต” จึงไม่น่าจะพอเพียงสำหรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ส่งเสริมการอ่านให้สัมฤทธิ์ผลได้ การโน้มน้าวผู้ใหญ่ทุกคนให้หันมาอ่านหนังสือหันมาเรียนรู้เพื่อสร้างความรู้ใหม่ๆ ให้กับตนเองอยู่ตลอดเวลา ทำให้การอ่านหนังสือกลายเป็นกิจวัตรประจำวันที่ขาดไม่ได้ ทำให้การเรียนรู้คือสิ่งจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุขของทุกคนในสังคม วัฒนธรรมแบบนี้จะกลายเป็นต้นแบบให้เด็กได้ลอกเลียน และเมื่อรวมกับวิธีการอื่นๆ ที่ได้ลงมือทำไปแล้วก็น่าจะทำให้สถานการณ์ของการแก้ไขปัญหาดีขึ้น... ❀

(อ้างอิง : เอกสารแจก รักลูกอวอร์ด ครั้งที่ 8 / กักับการส่งเสริมวัฒนธรรมการอ่าน)

ต่อจากหน้า 4

ลูกชายข้าหลวงซึ่งเป็นคนต่างศาสนา เขาโกรธมากเมื่อเธอปฏิเสธที่จะแต่งงานกับเขา และได้พยายามเอาชนะใจเธอด้วยการให้ของขวัญราคาแพงและคำมั่นสัญญาต่างๆ แต่หญิงสาวหน้าตาน่ารักมีเสน่ห์รักษาคำพูดของเธอ: “ฉันได้ให้คำมั่นสัญญากับพระเป็นเจ้าผู้สร้างจักรวาล พระองค์ทรงพระฤทธานุภาพยิ่งกว่าดวงอาทิตย์และดวงดาวทั้งหมดในท้องฟ้า และพระองค์ได้ตรัสกับฉันว่า พระองค์จะไม่ทอดทิ้งฉันเป็นอันขาด” ด้วยความโมโหจนเฉียว โปรคอปได้กล่าวหาเธอเป็นคริสตชนและจับเธอส่งให้ข้าหลวงผู้เป็นบิดาของเธอเอง ข้าหลวงได้สัญญาจะให้ของขวัญประเสริฐเหลือเลิศต่างๆแก่เธอ ถ้าเธอเพียงแต่ปฏิเสธพระเป็นเจ้า แต่เธอไม่สามารถทำตามที่เขาขอร้อง เขาก็พยายามเปลี่ยนใจเธอโดยสั่งทหารล่ามโซ่เธอ แต่ไปหน้าอึ้งดงามของเธอฉายแสงแห่งความยินดี ขึ้นต่อไปเขาได้ส่งเธอไปเข้าห้องโสมภณี แต่ทวดาได้ปกป้องคุ้มครองเธอให้พ้นภัยอันตราย ต่อมาเธอถูกนำไปยืนอยู่ต่อหน้ารูปปั้นพระในกรุงโรมเพื่อถวายกำยาน แต่เธอกลับชูมือขึ้นถวายนมัสการพระเยซูคริสตเจ้าและทำเครื่องหมายกางเขน พวกทหารได้จับเธอเปลื้องเสื้อผ้า ให้เธอยืนอยู่บนถนนเพื่อประจาน ขณะที่ประชาชนเมินหน้าหนีจากร่างกายเปลือยเปล่าของเธอ ปรากฏว่ามีชายหนุ่มผู้หนึ่งซึ่งบังอาจมองเธอด้วยความคิดชั่ว ทันใดนั้นเกิดฟ้าแลบฟาดลงมา ทำให้ชายผู้นั้นตาบอดทันที ในที่สุดเธอถูกตัดสินประหารชีวิต แม้แต่คนต่างศาสนาที่ไม่เชื่อถือพระเป็นเจ้าได้ร้องไห้ เห็นหญิงสาวหน้าตาสวยงามมากเดินไปสู่หลักประหาร แน่นนอน เธอมีความสุขเหลือล้นเหมือนเจ้าสาวในวันแต่งงาน หลากๆ คนได้ขอร้องเธอรักษาชีวิตไว้ เธอไม่รับฟังและพูดว่า: “ถ้าฉันพยายามเอาใจท่านทั้งหลาย ฉันก็ทำเคื่องพระทัยคุ้มครองของฉัน พระองค์ทรงเลือกฉันก่อน และฉันเป็นของพระองค์” อักเนสถูกนำไปที่ประหาร โดยถูกสั่งให้เผาทั้งเป็น แต่ไฟมิได้ทำให้เธอได้รับอันตรายแม้แต่น้อย เขาจึงสั่งให้ตัดศีรษะของเธอ เธอสวดภาวนาและก้มศีรษะให้เพชรฆาต ฟันคอเธอ อักเนส เป็นเด็กหญิงที่ยอมตายเพื่อยืนยันความเชื่อ ความรักพระเป็นเจ้าและความปรารถนา รักษาความบริสุทธิ์ พระศาสนจักรฉลองนักบุญอักเนส วันที่ 21 มกราคม

การฉลองการเป็นมรณสักขีของนักบุญอักเนส ที่นักบุญอัมโบรซีโอได้กล่าวสรรเสริญยกย่องนั้น ไม่ใช่จะทำการฉลองกันเฉพาะในแวดวงของพระศาสนจักรโรมันเท่านั้น แต่ว่าทั่วทั้งพระศาสนจักรได้ทำการฉลองท่านด้วย

ในบทก่อนอนุโมทนาคุณในมิสซาสำหรับนักบุญมรณสักขีองค์นี้ ได้กล่าวถึงท่านนักบุญไว้ดังนี้ “ข้าแต่พระบิดาเจ้า นักบุญมรณสักขีอักเนสได้เลียนแบบพระคริสตเจ้า พระบุตรของพระองค์ ซึ่งเป็นการถวายเกียรติแด่พระนามของพระองค์ และเป็นพยานถึงลึ้มหัตถ์จรรยาของพระองค์ ด้วยการหลั่งเลือดของตน พระองค์ซึ่งได้แสดงให้เห็นถึงฤทธิ์อำนาจ และฤทธิ์กำลังของการเป็นมรณสักขีแก่ผู้ที่ไม่มีความเชื่อ ต่อสู้ ทั้งนี้โดยอาศัยพระคริสตเจ้า พระสวามีของข้าพเจ้าทั้งหลาย”

การเคารพให้เกียรตินักบุญองค์นี้ ได้เริ่มแพร่หลายแล้วตั้งแต่ศตวรรษที่ 4 ทั้งนี้เพราะท่านได้เป็นมรณสักขีตั้งแต่อายุยังเด็กเหลือเกิน คือเมื่อมีอายุได้ 12 ขวบเท่านั้น และในสมัยที่คริสตศาสนาทั้งที่กรุงโรม และที่กรุงคาร์เทจ (ตอนเหนือของแอฟริกา) กำลังอยู่ในสภาพที่ตกต่ำมาก เพราะการเบียดเบียน

นามชื่อของนักบุญนี้ “อักเนส” (Agnella) ก็มีกลิ่นหอมของพระคัมภีร์ นั่นก็คือ เธอได้รับชัยชนะ เพราะพระโลหิตขององค์ชุมพาน้อย (Agnellus) และได้เข้าสู่ลานวิวาหมงคลของพระองค์

“ส่วนเมล็ดที่หว่านลงในดินดี หมายถึงบุคคลที่ฟังพระวาจาและเข้าใจ
จึงเกิดผลร้อยเท่าบ้าง หกสิบเท่าบ้าง สามสิบเท่าบ้าง”
(มัทธิว 13:23)

เวลาที่เราสงสารพระเจ้า

ข้าแต่พระเจ้า เป็นเจ้า จากการที่ลูกมีความสนใจและใส่ใจในเรื่องศาสนา ตลอดจนการเปิดใจให้ความเคารพแก่เพื่อนๆ ในความเชื่อของแต่ละคน ทำให้ในขณะนี้ ลูกมีเพื่อนในหลากหลายความเชื่อ พุทธ คริสต์ (ทั้งคาทอลิกและโปรเตสแตนต์) ตลอดจนอิสลาม ลูกค้นพบว่าในสังคมโลกของเรานั้น แม้มนุษย์จะมีความเชื่อต่างกัน แต่หากเรามีความเป็นมิตรและเอื้ออาทรต่อกันและ “แสวงจุดร่วม สงวนจุดต่าง” แล้วมิตรภาพระหว่างเพื่อนฝูงที่มีความเชื่อในด้านศาสนาต่างกัน ก็เป็นมิตรภาพที่จริงใจ เต็มไปด้วยความปรารถนาดีและความรักที่มีต่อกันได้

วันก่อน เพื่อนของลูกคนหนึ่งเพิ่งได้รับการแนะนำจากเพื่อนรักที่เป็นโปรเตสแตนต์ที่ได้โทรมาขอนัดทานข้าวกับลูก เราเจอกันครั้งเดียวในวันที่มีเพื่อนโปรเตสแตนต์หลายๆ คนมาทานข้าวด้วยกัน เธอบอกกับลูกว่า เธอรู้สึกว่าการใช้ชีวิตของเธอมีอะไรหลายๆ อย่างคล้ายกับของลูก และเธอต้องการ “การหนุนใจ” อย่างมากจากลูก ลูกตอบรับด้วยความยินดี หากมีใครจะชวนลูกไปทานข้าวและพูดคุยในเรื่องการสรรเสริญพระเจ้าแล้ว ลูกรับปากและพร้อมเสมอ

เราสามคน (ลูกชวนเพื่อนรักไปด้วยกัน) นัดกันไปทานข้าวเที่ยงด้วยกัน แล้วเพื่อนใหม่คนนี้ก็แบ่งปันเรื่องราวชีวิตของเธอให้เราสองคนฟังอย่างละเอียด เธอเป็น “โปรเตสแตนต์ที่ยืน” (ศัพท์ของลูกที่บอกเธอ) เธอเป็นนักธุรกิจสตรีแนวหน้า และขณะนี้เธอกำลังอยู่ในเหตุการณ์ที่ต้องขึ้นศาลที่เธอบอกว่าไม่ยุติธรรมกับเธอ และเธอก็สู๊ สู๊ สู๊ ... ลูกฟังเรื่องราวของเธอด้วยความเข้าใจและเห็นใจ บนความเหมือนก็มีความแตกต่างในเรื่องราวชีวิตของเธอและของลูก แต่ในตอนท้ายลูกสรุปกับเธอว่า ข้อที่สำคัญที่สุดคือ เธอต้องไม่ทิ้งความเชื่อเป็นอันขาด แล้วลูกก็ยกพระวาจาของพระเจ้าปลอบประโลมใจเธอ เนื่องจากเธอเป็นสตรีที่เก่งและแกร่ง พระเจ้าคงจะมีแผนการที่จะใช้เธอในอนาคต แต่ในขณะนี้เธอกำลังอยู่ในสภาวะเหมือนทองคำแท่งที่ต้องพิสูจน์ด้วยไฟ

“ลูกเอ๋ย ถ้าท่านปรารถนาจะรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า ก็จงเตรียมตัวรับการทดลองเถิด... เพราะทองคำต้องถูกทดลองในไฟฉันใด ผู้ที่พระเจ้าพอพระทัยก็ต้องรับการทดลองให้ตกต่ำประหนึ่งอยู่ในไฟฉันนั้น”
(บุตรสิรา 2:1-8)

แม้ว่าพระคัมภีร์เล่มบุตรสิราจะไม่ได้รวมอยู่ในพระคัมภีร์ของพี่น้องโปรเตสแตนต์ แต่ทุกแห่งที่ลูกไปแบ่งปันให้พี่น้องชาวคริสตจักรฟังและอ้างถึงพระวาจาในเล่มบุตรสิรา จะได้รับการตอบรับอย่างดี เธอฟังด้วยความตั้งใจ แล้วลูกก็อ้างพระวาจาต่อไปว่า

“พระเจ้าทรงบันดาลให้ทุกสิ่งกลับเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่รักพระองค์” (โรม 8:28)

ถึงตอนนี้เธอยิ้มออกและดูเหมือนจะสบายใจขึ้นมากโข ลูกแนะนำเธอต่อ “วันหนึ่ง เมื่อทุกสิ่งทุกอย่างได้ผ่านพ้นไปแล้ว คุณต้องนำประสบการณ์ที่ดูเหมือนจะขมขื่นและเจ็บปวดในขณะนี้มาเป็นประโยชน์

ในการถวายเกียรติแด่พระเจ้านะ เช่นเดียวกับที่พี่กำลังทำอยู่ในขณะนี้ เพราะมีฉะนั้นแล้ว ความเจ็บปวดทั้งหลายที่คุณกำลังประสบอยู่ก็จะเปล่าประโยชน์ แต่หากคุณหมุนกลับและเอาประสบการณ์เหล่านี้มาเป็นพยานถึงความยิ่งใหญ่และพระเมตตาของพระเจ้าด้วยความกตัญญูแล้ว ความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมานทั้งหมดที่คุณต้องประสบจะกลายเป็นสิ่งมีคุณค่า ขอให้จำคำพูดของพี่ไว้นะคะ”

เราสามคนนั่งคุยกันเป็นเวลา 2 ชั่วโมงกว่า ก่อนจากกันเธอผู้นี้บอกว่าอยากเจอลูกอีก ซึ่งลูกก็รับปากด้วยความยินดี

หลังจากขึ้นรถ เพื่อนรักของลูกได้โทรคุยกับลูก ขอให้ลูกช่วยหนุนใจเพื่อนเธอคนนี้และอย่าทิ้งเธอ แม้ลูกจะเป็นคาทอลิกและเธอเป็นโปรเตสแตนต์ ลูกรับปากและบอกว่าลูกยินดีที่จะเป็นพี่เลี้ยงเพื่อนคนนี้นะจนกว่าเธอจะหลุดจากอุโมงค์ไฟที่เธออยู่ขณะนี้ ลูกวิเคราะห์ต่อว่า คนเราไม่ว่าจะนับถือศาสนาใด ยามที่มีความทุกข์แน่นอนต้องแสวงหา “สิ่งศักดิ์สิทธิ์” ตามที่ตนนับถือเพื่อขอความช่วยเหลือ แต่หลังจากปัญหาได้คลี่คลายไปแล้วนี่สิ คนๆ นั้นจะยังเข้าหา แสวงหา “สิ่งศักดิ์สิทธิ์” ที่ตนได้วอนขอด้วยความกตัญญูหรือไม่ ในกรณีที่เป็นคนคริสต์ “สิ่งศักดิ์สิทธิ์” คือ พระเจ้า หรือเมื่อทุกอย่างจบ ความเชื่อก็จบลงด้วย?

วันก่อน ลูกได้เจอเพื่อนคนหนึ่งที่ไม่ได้พบกันมานาน หลังจากทักทายเรียบร้อยตามประสาแล้ว อยู่ๆ เพื่อนคนนี้ก็พูดขึ้นมาว่า “ซาตานนี่มันแรงนะ ทุกวันนี่มันยังไม่มีเวลาให้พระเจ้าเลย คุณเป็นนักธุรกิจก็น่าจะรู้นะ” วินาทีนั้นลูกเงิบ พูดอะไรไม่ออก ลูกจ้องตาเขา “จริงหรือ?” แล้วลูกก็ตัดสินใจยิ้มให้เขาและเดินจากเขาไปโดยไม่พูดอะไรอีก เพื่อนคนนี้ มีพักหนึ่งเขามีปัญหาในเรื่องอาชีพของเขา ดูเหมือนเขาจะเป็นคนใจศรัทธามาก มาตอนนี้เขาฟื้นแล้วในเรื่องธุรกิจของเขา แล้วเขาก็มาให้เกียรติซาตาน ซึ่งลูกคิดว่าเป็นการไม่แฟร์เลย ที่อะอะคนเราก็จะโทษซาตานหรือไปให้เครดิตซาตาน ถ้ามองจากอีกมุมหนึ่ง ลูกถามไปเพียงสองคำ “จริงหรือ?” แต่ลูกก็อยากทราบจริงๆ ว่าต่อให้คุณเป็นนักธุรกิจพันล้านหมื่นล้านหรือแสนล้าน คุณจะไม่สามารถหาเวลาสัก 5 หรือ 3 หรือ แม้แต่ 2 หรือ 1 นาทีในการขอบคุณพระเจ้า ตอนคุณตื่นนอน ตอนเช้าหรือตอนคุณก่อนนอนเขี้ยวหรือ? แล้วคุณก็อ้างซาตาน มันง่ายจัง!

กลับมาถึงเรื่องเพื่อนโปรเตสแตนต์คนนี้ ลูกได้ให้ความมั่นใจแก่เพื่อนรักของลูกไปว่า หากเพื่อนเธอยังยินดีให้ลูกเป็นผู้หนุนใจเธออย่างต่อเนื่อง ลูกก็จะยินดีเป็นพี่เลี้ยงให้เธอจนกว่าเธอจะผ่านพ้นวิกฤตชีวิตไปได้

หลังจากนั้นลูกได้สวดภาวนาขอพรจากพระเจ้าให้เธอและหวังว่าวันหนึ่งเมื่อทุกสิ่งทุกอย่างผ่านพ้นไปแล้ว เธอก็จะยังกตัญญูต่อพระเจ้าเสมอไปเทอญ

อาแมน

ลูกของพระองค์คนหนึ่ง

เขียนบทกวี เขียนชีวิต

ภัสร์

...ขยับเขยื้อนเคลื่อนไป
ที่มีที่เห็นเช่นเคย
...แต่ ณ จุดยืน ก่อนย่าง
ปรากฏงดงามตามมา
...ใจจึงพึงฮึกเหิมสู้
เด่นชัดศรัทธามาเต็ม

เดินทางอย่างไรใจเอ๋ย
จะล่องจะเลยลับลา
บางสิ่งบางอย่างข้างหน้า
คือฟ้า ป่า เขา คงเดิม
ความหวังยังอยู่ยิ่งเพิ่ม
ให้เริ่มก้าวใหม่มั่นคง.

ภัสร์

เชียงใหม่

24 มกราคม 2561

PAPER SHREDDERS

เครื่องทำลายเอกสาร

ส่วนหัวถอดได้
สะดวกในการ
เทกระดาษทิ้ง

ทำลายซีดี
และเครดิตการ์ดได้

มีช่องทำลายซีดี
และเครดิตการ์ด
แยกต่างหาก
ช่วยต่อการแยกขยะ

21015

22092

22084

มีล้อเลื่อน
เคลื่อนย้ายสะดวก

“มีระบบเครื่องฟอกอากาศ”

41304

CleanTEC®

กรองฝุ่น
ได้มากถึง
98%

บริษัท นานดีอินเตอร์เทรด จำกัด
NANDEE INTER-TRADE CO., LTD.

TEL : 0-2675-8230-44 ต่อ 141-146 FAX : 0-2675-8230
E-mail : stationery@nandee.co.th www.nandee-stationery.com
f nandee stationery nd_stationery @nandee

Boasting Bangkok's most impressive location, the Arnoma Grand is situated in the heart of the thriving Siam area. With Central World, the largest Shopping Mall in Asia, at its doorstep the BTS just a few steps away and just a short walk from the famous Erawan shrine, Arnoma is the perfect city lover's escape.

Address : 99 Ratchadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand Telephone : +66 0 2655 5555

E-mail : reservations@arnoma.com www.arnoma.com

Experience the new Arnoma Grand

Felix River Kwai Resort Kanchanaburi being the only 5 stars property in Kanchanaburi is built on a 130-rai plot of pristine riverfront land adjacent to the world famous Bridge on The River Kwai. Each of 255 rooms luxuriously appointed residences offers spacious interiors with warm wood finishing and private balconies that open out to spectacular gardens or magnificent view of the River Kwai.

In addition to the full amenities and an uncompromising standard of service, there is also a complete range of facilities which included two large swimming pools, spa, saunas, a health and massage center, a fitness center, tennis courts and jogging track along the riverside and outstanding food and beverage outlets.

Address : 9/1 Moo 3 Thamakhiam Aphut Muang, Kanchanaburi 71000 Tel : +66(0) 3455-1000, Fax +66(0) 3455-1033 Email : felix@felixriverkwai.co.th

Bangkok Sales & Reservations Center 9th Floor, PASO Tower, 88 Siam Road, Suiyiwong Bangkok 10500 Thailand
Tel : +662 634-4111 Fax : +662 634-4595-7 Email : sales@felixriverkwai.co.th www.felixriverkwai.co.th